

DASTAN-I LEYLÎ VÜ MECNÛN

DÎBÂCE

Ey neş'et-i hüsnî aşka te'sîr kılan
Aşkiyle binâ-yı kevnî ta'mîr kılan
Leylî ser-i zülfîni girih-gîr kılan
Mecnûn-ı hazîn boynına zencîr kılan

Dutsam taleb-i hakîkate râh-ı mecâz
Efsâne behânesiyle arz etsem râz
Leylî sebebiyle vasfun etsem âğâz
Mecnûn dili ile etsem izhâr-ı niyâz

Lutf ile şeb-i ümîdümi rûz eyle
İkbâlümü tevfiik ile firûz eyle
Leylî kimi lafzumı dil-efrûz eyle
Mecnûn kimi nazmumı ciger-sûz eyle

Îlâhî Leylî-i sırr-ı hakîkat serâ-perde-i vahdetten iktizâ-yı zuhûr edüp tecellî-i cemâliyle fezâ-yı sûreti müzeyyen etdükte ve Mecnûn-ı rûh ser-geşte-i bâdiye-i gaflet iken ol şa'sa'a-i cemâli görüp inân-ı ihtiyârı elden getdükte eğer, alâka-i âbâ-ı ulvî ve râbita-i ümmehât-ı süflî ol lezzet-i cân-fezâyâ ve meserret-i dil-küşâyâ vâkıf olmayıp firîb-i mevâız-güne ve hîle-i nesâyih-nümüne ile müharrik-i silsile-i inkıtâ-ı peyvend-i visâl ve müdebbir-i vesîle-i infisâl-i akd-i ittisâl olmak etseler, tevakku' oldur ki ne ol Leylî-i âlem-ârâyâ bu takrîr ref'-i hicâb-ı cismânîde mûcib-i te'hîr ola ve ne ol Mecnûn-ı cihân-peymâyâ bu tezvîr nefy-i sûret-i nefsanîde bâis-i taksîr ve eğer behâne-i fesâne ile aşk-ı hakîkî ve hüsn-i ezeliiden fudalâ-yı belâğat-pîşe ve buleğâ-yı fesâhat-endîşe cevâhir-i esrârı rişte-i izhâra çeküp ve semere-i ağmâzı şecere-i ibâretde gösterüp nikâb-ı hafâ ve hicâb-ı anâ ref' etmek etseler, terakkub oldur ki, hüsn-i müsâadet-i Sübhânî ve lutf-ı muâvenet-i Rabbânî husûl-i mertebe-i vusûle ve huzûr-ı derece-i zuhûra mümidd olup Leylî-i tehayyülât-ı hâslarına ve Mecnûn-ı hüsn-i ihlâslarına ihânet-i teşnî'-i süfehâdan ve zillet-i i'tirâz-ı bülehâdan ki itlâk-ı taarruzları eş'âra ve tasavvur-ı meâyibleri güftara mesâbe-i ta'n-ı bîhûde-i Leylî ve menzile-i men'-i bî-fâide-i Mecnûndur, mümteni'üt-te'sîr ola ve eğer bu fakîr-i müstehâm Fuzûlî-i bî-ser-encâm gâyet killet-i bidâat ve nihâyet-i naks-i emtia-i fesâhat ile istid'â-yı indirâc-ı silk-i erbâb-ı hakâyık ve temennâ-yı inhirât-ı silsile-i ashâb-ı dekâyık edüp hizâne-i hüsn-i Leylî teshîri ve harâbe-i aşk-ı Mecnûn ta'mîrine âzim olur. Tarassud oldur ki ol tarz-ı hâme ve nakş-i nâme ahsen-i vech ile müyesser olup hikâyet-i Leylî kimi âlem-gîr ve mahabbet-i Mecnûn kimi bekâ-pezîr ola... V'Allahü'l-mu'în ve bihi't-tevfîk.

Bu Hazret-i İzzetden izhâr-ı hamd ile

*istimdâd-ı husûl-i metâlibdür
ve
Âsâr-ı şükr ile istid'â-yı setr-i
Meâyibdür*

*1 Elhamdü li-vâhib 'il-mekârim
Ve 'ş-şükrü li-sahibi 'l-merâhim*

*2 Veh 've 'l-ezeliyyü fi 'l-bidâye
Veh 've 'l-ebediyyü fi 'n-nihâye*

*3 Kad şâa bi-sun 'ihi beyâneh
Mâ a 'zamu fi 'l-bakâi şâneh*

*4 Sübhânallah zihî hudâvend
Bî-şibh u şerîk u misl u mânend*

*5 Meşşâta-i nev arûs-i âlem
Gevher-keş-i silk-i nesl-i Âdem*

*6 Sarrâf-ı cevâhir-i hakâyık
Keşşâf-ı gavâmız-ı dekâyık*

*7 Peydâ-kon-i her nihan ki bâşed
Pinhân-kon-i her iyan ki bâşed*

*8 Mi 'mâr-ı binâ-yı âferîniş
Sîr-âb-kon-i riyâz-ı bîniş*

*9 Yâ Rab mededî ki derd-mendem
Aşüfte vü zâr ü müst-mendem*

*10 Ez feyz-i huner haber ne-dârem
Cuz bî-hunerî huner ne-dârem*

*11 Şugl-i acebî girifteem pîş
Pîş u pes-i û tamâm teşviş*

12 *Sengîst be-râhem uftâde*
Bahrîst merâ hirâs dâde

13 *Tevfik-i toem eger ne-bâşed*
V'er lutf-ı to râhber ne-bâşed

14 *Muşkil ki der in girîve-i teng*
La 'lî beder ârem ez dil-i seng

15 *Muşkil ki mûrad ruh numâyed*
Zin bahr durî be-destem âred

16 *An kon ki dilem furûğ- gîred*
Levham rakam-ı safâ pezîred

17 *Âyîne-i hâtıram şeved pâk*
Rûşen gerded çerâğ-ı idrâk

18 *Kufl-i der-i ârzû bitâbem*
Her çîz taleb konem biyâbem

19 *Bahşed be-riyâz-ı devletem âb*
Ebr-i kerem-i Rasûl u ashâb

Bu şükûfe-i gül-zâr-ı tevhîddür
ve
Nev bâve-i bûstân-ı temcîddür

20 *Ey mûnis-i ehl-i zevk yâdun*
Ebvâb-ı emel kilîdi adun

21 *Ey genc-i atâ tılısmı ismün*
Sen genc-i nihân cihaân tılısmun

22 *Ey cûd-ı vücûdı kevne vâhib*
Zâtı kimi i'tirâfı vâcib

23 *Ey silsile-i vücûda nâzım*
Rezzâk-ı erâzil ü eâzım

24 *Ey perde-keş-i rümûz-ı mübhem*
Müstahfiz-ı intizâm-ı âlem

25 *Ey mûnis-i hâtır-ı perîşân*
Bî-cân olana mahabbetün cân

- 26 Ey nakş-tırâz-ı safha-i hâk
Sâhib-rakam-ı hutût-ı eflâk
- 27 Ey muhtesib-i cihât-ı erkân
Kân-ı güher-i vücûb ü imkân
- 28 Ey mebde-i feyz-i âferîniş
Senden rûşen çerâğ-ı bîniş
- 29 Ey perde-i mâsivâ nikâbun
Senden özge senün hicâbun
- 30 Ey sırr-ı vücûdun emr-i ma‘lûm
Mevcûd hemîn sen özge ma‘dûm
- 31 Ey yeddi gül ü tokuz gülistân
Feyz-i keremünle sebz ü handân
- 32 Ey varı yoh eyleyen yohı var
Yoh varlığunda zann ü inkâr
- 33 Ey şâhid-i gayb perde-dârı
Fikrün güli ma‘rifet bahârı
- 34 Ey âleme feyz-i cûd senden
Halka şeref-i vücûd senden
- 35 Ey cümle cihân sana rızâ-cû
Senden hâlî senünle memlû
- 36 Ey şem‘-i ezel fetîle-sûzı
Bezm-i ebed encümen-fürûzı
- 37 Ey şirk ü şerîkden münezzeh
Sırr-ı ezel ü ebedden âgeh
- 38 Ey bâr-ı Hudâ-yı âlem-ârây
Tahsîn işüne hemîn ola rây
- 39 Ahsent zihî hakîm-i kâmil
Ne şükr ola sun‘una mukâbil
- 40 Fıtrat rakamın çeken zamanda
Hakkâ ki bu emr-i *kün fe kânda*
- 41 Hüküm etdün kim ne ola ahvâl
Ne vaz‘ ile çizgine meh ü sâl
- 42 Devrân ne zamanda ola âhir

Her devrinde ne ola zâhir

43 Nişe ola ferd-i nesl-i Âdem
Her ferdi anun ne ede her dem

44 Eşyâya çoh etmezem tehayyür
Senden yanadur hemîn tefekkür

45 Eşyâ aceb olmaz olsa zâhir
Kim var senün kimi muzâhir

46 Ammâ çü sana kadîmdür zât
İdrâk sana yeter mi heyhât

47 İdrâkümüze kemâl-i hayret
Tevhîdüne besdürür delâlet

48 Endîşe-i zât kılmak olmaz
Bilmek bu yeter ki bilmek olmaz

49 Ol dem ki urup binâ-yı muhkem
Çekdün rakam-ı nizâm-ı âlem

50 Hakkâ ki hoş intizâm verdün
Ârâyışini tamâm verdün

51 Etdün gereğın ger az ger çoh
Bir nesne gereklü yoh ki ol yoh

52 Bir nev' ile eyledün müheyyâ
Kim geldi kusûrdan müberrâ

53 Eşyâda egerçi râz çohdur
Ol kim ola râzun anda yohdur

54 Eşyâ nişe senden olsun âgâh
El kudretu ve'l-bekâu li'llâh

Bu münâcât deryâsından bir cevherdür

ve

Tazarru' ma'deninden bir gevherdür

55 Yâ Rab kerem et ki hâr ü zârem
Dergâha besî ümîd-vârem

56 Toprağ idüm eyledün bir insân
Müstevcib-i akl ü kâbil-i cân

- 57 Ger cân ise hâk-i dergehündür
V'er akl ise sâlik-i rehündür
- 58 Men gülşen-i cân içinde hârem
Âyîne-i akla bir gubârem
- 59 Nem var ki lâf edem özümden
Mahv eyle meni menüm gözümden
- 60 Ol gün ki yoh idi mende kudret
Kıldun mana gaybetümde şefkat
- 61 Cân verdün ü sâhib-i dil etdün
İdrâk-i umûra kâbil etdün
- 62 Ger safha-ı sûrete misâlüm
Çekmezdi kazâ n'olurdu hâlüm
- 63 Hâlâ ki havâlegâh-ı cûdem
Makbûl-ı saâdet-i vücûdem
- 64 Yüz şükr ki yoh sana hilâfım
İnsâfım var ü i'tirâfım
- 65 Eyle değülem ki bu arada
Sedd ola sülûküm i'tikâda
- 66 Her lahza akîdem ola zâil
Tevhîdüne isteyem delâil
- 67 Râh-i talebünde bî-karârem
Ammâ talebümde şermsârem
- 68 Doğrı yola getmedüm ne hâsıl
Bir menzile yetmedüm ne hâsıl
- 69 Bu arsada her eser ki gördüm
Sensen dedüm ol eser yöğürdüm
- 70 Çün verdi hayâl ana ham ü pîç
Men münfail oldum ol eser hîç
- 71 Men akldan isterem delâlet
Aklum mana gösterür dalâlet
- 72 Tahkîk yolında akl n'etsün
A'mâ vü garîb handa getsün
- 73 Tevfik edersen meger refîkum

Tâ sehl ola şiddet-i tarîkum

74 Gör hırsumı isteğünce ver kâm
Senden ikbâl ü menden ikdâm

75 İlmünde ıyandur i'tikâdum
Sensen senden hemîn murâdum

76 Dünyâ nedür ü taallukâtı
Endîşe-i mevtdür hayâtı

77 Ammâ demezem yamandur ol hem
Ser-menzil-i imtihandur ol hem

78 Bi'llâh ki bu dil-firîb menzil
Eyle mana verdi râhat-i dil

79 Kim eski makâmumı unuttum
Sandum vatanum makâm duttum

80 Müşkil gelür imdi terkin etmek
Bir özge makâma dahi getmek

81 Men beyle kılurdum i'tibârı
Kim munda olur gönül karârı

82 Mundan özge makâm olmaz
Zevki bu yerün tamâm olmaz

83 Ammâ çü senündürür bu güftâr
Kim dünyeden özge âhiret var

84 Oldur ki makâm-ı câvidândur
Kâm-ı dil ü râhat-ı revândur

85 Güftâruna i'tikâd kıldum
Ol yahşırağ olduğunu bildüm

86 Bildüm ki budur senün murâdun
Kim ehl-i kemâl ola ibâdun

87 Munda yete rütbe-i kemâle
Anda yete devlet-i visâle

88 Farz oldu bu azmi cezm kılmak
Mi'râc-ı kemâle azm kılmak

89 Bu râhdan etmek olmaz ikrâh
Hoş râhdürür sana geden râh

90 Evvelde çü lutfun oldı ma‘lûm
Âhir günde hem etme mahrûm

91 Çün yâd-ı visâl edüp revânum
Azm-i reh-i kurbün ede cânım

92 Ol lahza hem etme şefkatün kem
Tevfiki refikum eyle bir dem

93 Çün akl ile dil emânetündür
Mende eser-i inâyetündür

94 Munları menümle zâr kılma
Bir niçe azîzi hâr kılma

95 Tâ kim bu makâmı terk edende
Senden yana azm edüp gedende

96 Menden âzürde getmesünler
Dergâha şikâyet etmesünler

97 Şûm olmasun anlara visâlüm
Olmasun olardan infiâlüm

Bu kasîde Hazret-i Bârî Şânındadır

98 Âferîn ey sâni‘-i ten-perver-i cân-âferîn
Hâliku’l-eşyâ İlâhu’l-halk Rabbu’l-âlemîn

99 Mübdi’-i âsâr-ı kudret akd-peyvend-i vücûd
Zâbit-i erkân-ı fitrat nakş-bend-i mâ’ ü tîn

100 Ey semûm-ı satvetün te’sîri nîrân-ı cahîm
V’ey sehâb-ı rahmetün sîr-âbı Firdevs-i berîn

101 Kudretün gül-zârına bir sebze Sidrü’l-müntehâ
Hikmetün şem‘ine bir pervâne Cibrîl-i emîn

102 Sun‘un eyvânında bir kandîldür nüh âsmân
San‘atun dîbâcesinden bir varak rûy-i zemîn

103 Dergeh-i ta‘zîm ü tekrîmünden âlem kâm-cûy
Hirmen-i ihsân ü eltâfundan âdem hûşe-çîn

104 Arsa-i idrâk-i fevz-i re’fetün dârül-emân
Rişte-i ümmîd-i feyz-i rahmetün hablü’l-metîn

105 Hâkdan her zerre te'yîdünle bir cism-i latîf
Âbdan her katra tevfi-künle bir dürr-i semîn

106 Ol amîmü'l-feyz mün'imsen ki feyz-i şâmilün
Rızk taksîminde kılmaz imtiyâz-ı küfr ü dîn

107 Vâdî-i derkündedür ser-geşte fehm-i tünd-seyr
Mülk-i tevhîdüdedür mahsûr akl-ı dûr-bîn

108 İlm-i irfânunda her kim bir yakîn bulmuş velî
Hîç şek yohdur kim ol idrâki hasr etmez yakîn

109 İktizâ-yı hikmetün izhâr-ı kudret kılmağa
İhtilâf-ı tab' ile ezdâdı etmiş hem-nişîn

110 Hâdisât-ı ihtilâf-ı devrden görmez hâlel
Kime kim ma'mûre-i hıfzun olur hısn-ı hasîn

111 Hîç kim cürm ile dergâhundan olmaz nâ-ümîd
Senden ister kâm eger rüsvâ vü ger halvet-nişîn

112 Sensen izhâr eyleyen ma'sûka âşık şevkini
Âşıkı sensen kılan ma'sûk şevkiyle hazîn

113 Neş'e-i aşkunladur Mecnûn sürûdı sûznâk
Pertev-i hüsnünledür Leylî cemâli nâzenîn

114 Pâdişâhâ iktizâ-yı hikmetün tenbîh edüp
Gerçi havrâ ravza-i tâ'âta konmuşdur rehîn

115 Tâ'atun eyler Fuzûlî tâkat oldukça velî
Hırs ile ne ravza-i Rıdvan diler ne hûr-i 'în

116 Hûr-i 'în ü ravza-i Rıdvan havâyîlikdürür
Nefsdan geçmişdür ol senden rızâ ister hemîn

Bu vâcibü'l-vücûd isbâtına bürhân-ı kâti'dur

ve

Bekâ-i sâir-i mevcûdâta delîl-i mâni'dür.

117 Etmek gerek ehl-i feyz ü bîniş
Tahkîk-i vücûd-ı âferîniş

118 Bilmek gerek anı kim cevâhir
Ne genc-i nihândan oldı zâhir

119 Ne dâiredür bu devr-i eflâk

Ne zâbitadur bu merkez-i hâk

120 Cisme arazı kim etdi kâim
Nâra neden oldu nûr lâzım

121 Her hilkate gerçi bir sebep var
Âyâ sebebi kim etdi izhâr

122 Ger *kâf* ile *nûn*dan oldu âlem
Âyâ neden oldu *kâf* ü *nûn* hem

123 Bî-hûde deĝül bu kâr-hâne
Bî-fâide gerdiş-i zemâne

124 Hâşâ ki bu turfe nakş-ı garrâ
Nakkâşından ola müberrâ

125 Hâşâ ki bu bârgâh-ı âli
Bir dem eyesinden ola hâlî

126 Fikr eyle vü gör nedür bu üslûb
Ne sâni‘edür bu sun‘ mensûb

127 Her zerre-i zâhirün zuhûrî
Bir özgeye bağludur zarûrî

128 Ger gâyete eylesen teemmül
Zâhir olur anda mazhar-ı kül

129 Versen özüne fenâ-yı mutlak
İsbât olur ol fenâ ile Hak

130 Ger var ise ma‘rifet mezâkı
Fânî sana bes delîl-i bâkî

131 Hakkâ ki hemîn vücûd birdür
Bir zâta vücûd münhasırdur

132 Aksidür anun vücûd-i aĝyâr
Ma‘nîde yoh i‘tibâr ile var

133 Var olanı halk yoh sanurlar
Yoh varlığına aldanurlar

134 Yohtur bu vücûdun i‘tibârı
Hak âyînedür cihân gubârı

135 Ey akl edeb riâyet eyle
Bu bilmek ile kifâyet eyle

136 Tahkîk-i sıfâta kâni‘ olgıl
Endîşe-i zâta mâni‘ olgıl

137 Ol perdeye kimse râh bulmaz
Tahkîk bil anı bilmek olmaz

138 Ger yetse idi bu sırra idrâk
Demezdi Resûl *mâ arefnâk*

139 Halk oldu bu bahr-ı hayrete gark
Tâ halkdan ola Hâlika fark

140 Her rişte ki Hak ıyân edüpdür
Ser-riştesini nihân edüpdür

141 Bir kimse eğer olaydı âgâh
Kim halkı nişe yaradur Allâh

142 Mümkün ki irâdetiyle ol hem
Halk edebileydi özge âlem

143 Vermez çü kemâl-i hikmet-i Hak
Tahkîk-i rümûza râh-ı mutlak

144 Fâş oldu ki sırr-ı Hak nihândur
Âlemde nişânı bî-nişândur

Bu izhâr-ı i‘tirâf-ı cehâletdür

ve

İkrâr-ı isrâf-ı ma‘siyetdür

145 Ey hikmete bahmayan nazarsuz
Ahvâl-i zemânedен habersüz

146. Ta‘n etme ki çerh bî-vefâdur
Dâim işi cevır ile cefâdur

147 Şerh eyle mana ki çerh n'etdi
Andan ne cefâ zuhûra yetdi

148 Nen var idi kim elünden aldı
Ne mertebeden aşğa saldı

149 Devrâna getürdi mihr ü mâhı
Anc'etdi sipîdi vü siyâhı

150 Geh âteşe zecr-i âb verdi
Geh bâda gam-ı türâb verdi

151 Şem'-i emelün münevver etdi
Her ne diledün müyesser etdi

152 Kıldı seni hîçden bir âdem
Esbâb-ı tena'umun ferâhem

153 Çerhun hod işi senünle böyle
Sen n'eyledün anun ile söyle

154 Her dem anı bî-vefâ ohursen
Dönsün deyü min duâ ohursen

155 Çün ol sana kıldı mihr-bânlığ
Yahşılığa eyleme yamanlığ

156 Ey rûh ki câm-ı cehl edüp nûş
Hubb-i vatan eyledün ferâmûş

157 Kim saldı seni bu teng râha
Handan düşdün bu dâm-gâha

158 Sen terk kılup adem diyârın
Buldukda vücûd-ı i'tibârın

159 Kılmışdı senünle hikmetullâh
Ecnâs-ı havâs u akli hem-râh

160 Tâ âleme geldüğün zamanda
Bâzâr-ı tereddüd-i cihânda

161 Sermâyeleründen edesen sûd

Ol sd nedür rızâ-yı ma'bd

162 Hâlâ ki hasâret oldu vâki'
Sermâyelern tamâm zâyi'

163 Hayrân  mükedder  tehî-dest
Ahvâli harâb  rütbesi pest

164 Dnsen yine geldğn makâma
Kâbil mi düşersen ihtirâma

165 Elbetde zelil  hâr olursen
Bu fî'1 ile şerm-sâr olursen

166 Ey nefis-perest  cism-perver
Olma gam-ı hırs ile mükedder

167 Cehd ile azâb-ı gr yığma
Sa'y eyle metâ-ı mr yığma

168 Alma ele sâgar-ı mey-i nâb
Kim garka eder seni bu gird-âb

169 Olma nigerân-ı sebze-i beng
K'âyîne-i dnne salur jeng

170 Def kimi gğsde lehv koyma
Ney kimi hevâ-yı nefse uyma

171 Dâmân-ı tarîk-i şer' dutgil
Her ne ki hilâf-ı şer' unutgil

172 Tahkîk-i vesîle-i vusl et
Taklîd-i şerîat-i Resûl et

*Bu ser-defter-i enbiyânın evsâfindan bir varakdur
ve
Server-i asfiyânun gl-zâr-ı eltâfindan bir tabakdur*

173 Ey pâdişeh-i serîr-i levlâk
Maksd-ı vücûd-ı hâk  eflâk

174 Olmış eflâk hâk-i râhun
Çekmiş eflâke hâk câhun

175 Ey râkım-ı nüsha-i meânî
Ma'mre-i ilm-i dne bânî

- 176 Şâhenşeh-i mesned-i risâlet
Ressâm-ı kavâid-i adâlet
- 177 Ey arş-nevâz ü ferş-perver
Defterdâr-ı hisâb-ı mahşer
- 178 Ser-defter-i enbiyâ-yı mürsel
Anlara hem âhir ü hem evvel
- 179 Ey vâzi'-ı ıstılâh-ı î mân
Hakdan sebep-i nüzûl-i Fûrkân
- 180 Sensen sultân ü gayr haylün
Senden özge senün tufeylün
- 181 Ey halvet-i kudse şem'-i mahfil
Cibrîl teredüdine menzil
- 182 Hak emri senünle halka cârî
Kavlünle ol emrün i'tibârî
- 183 Ey kible-nümâ-yı ehl-i tâat
Gencîne-i gevher-i şefâat
- 184 Tâc-ı ser-i arş hâk-i pâyun
Şem'-i şeb-i Kadr nûr-ı râyun
- 185 Ey vâsıta-i nizâm-ı âlem
Dîvân-ı Haka vezîr-i a'zam
- 186 İrfân-ı sıfât u zâta ârif
Keyfiyyet-i kâinâta vâkîf
- 187 Ey zâtun için beşer vücûdı
Âdemde sana melek sücûdı
- 188 Yâsin sade-f-i dür-i sıfâtun
Tâhâ gül-i bûstân-ı zâtun
- 189 Ey mekteb-i dânişe muallim
Mahrûse-i hükm-i şer'e hâkim
- 190 Dergâhuna enbiyâ rücûı
Ta'zîmüne âsman rükûı
- 191 Tahsin sana ey huceste-fercâm
Kim vaz' kılup tarîk-ı İslâm
- 192 Keyfiyyet-i hâli rûşen etdün
Hayr ü şer işin muayyen etdün

193 Ahvâl-i evâmir ü nevâhî
Ma'lûm etdün bize ke-mâhî

194 Sen bildürdün ki kimdür Allâh
Sensüz kim olurdu andan âgâh

195 Güm-râhları tarîka saldun
Üftâdelerün elini aldun

196 Fâş oldu nasîhatün cihâna
Sen koymadun ortada behâne

197 Ammâ bize yohdur ol saâdet
Kim hıfz-ı tarîkun ola âdet

198 İhmâl ederüz itâatünde
Taksîr edâ-yı hidmetünde

199 Her niçe ki hâr ü şerm-sâruz
Bu cürm ile hem ümîd-vâruz

200 Kim feyz-i avâtıf-ı amîmün
Şad eyleye gönlin ehl-i bîmün

201 Âsîlerün olasen penâhı
Nevmîdlerün ümîd-gâhı

202 Sensen çü şefî'-i her meâsî
Ne gam eğer olsa kimse âsî

203 Ger bende ola tamâm-ı tâat
İzhâr neden bulur şefâ'at

204 Sensen bu serîr pâdişâhı
Bu mülkde olanun penâhı

205 Her asrda bir nebî zuhûrî
Her devrede bir resûl nûrî

206 Fıtrat yolını müzeyyen etdi
Yüz min şem' ile rûşen etdi

207 Tâ gelmeğe rûşen ola râhun
Budur reh ü resmi pâdişâhun

208 Hâb-ı adem içre şah-ı âlem
Görmişdi vücûdını mukaddem

209 Kim lem'a-i nûrdan bir efser

Geymiş vermiş özine zîver

210 Bîdâr olanda ol yuhudan
Getmişdi karârı ârzûdan

211 Çün istedi ol menâma ta‘bîr
Senden ana müjde verdi takdîr

212 Dünyâyâ peyâm-ı feyz-i nûrun
Tenbîh-i saâdet-i zuhûrun

213 Halka verüp intizâr-ı makdem
Ol dem geldi ki geldi Âdem

214 Dünyâ talebünde oldu kâim
Devr ile seni dilerdi dâim

215 Bir bir yetüp özge enbiyâyâ
Mi‘râca çıhardı pâyeye pâyeye

216 Gezmezdi senünle sâye hem-râh
Gûyâ ki nihâl-i kaddün ey mâh

217 Bu âleme vermiş idi vâye
Ol âleme salmış idi sâye

Bu şeb-i mi‘râc şânıdır

ve

Tulû‘-i âfitâb-ı âsmânî dâstanıdır

218 Çün feyz-i vücûdun ile ey pâk
Reşk-i felek oldu arsa-i hâk

219 Dîdârını görmeği melekler
Pâ-bûsuna yetmeği felekler

220 Çoh eyleyüp ıztırâb peydâ
Allâh’dan etdiler temennâ

221 Bir yahşı zaman şerefli sâat
Ref‘ oldu duâlara icâbet

222 Cibrîl yetüp yetürdi fermân
K’ey serv-i riyâz-ı ilm ü irfân

223 Ey kadri bülend pâdişeh dur
Lutf et şem‘-i Kadr kadrin artur

- 224 Hurşîdüni arşa sâye kılğıl
Mi'râcî bülend-pâye kılğıl
- 225 Ref' eyle hicâb-ı mâsivânı
Seyr eyle mekân-ı lâmekânı
- 226 Müştâk-ı cemâldür melekler
Muhtâc-ı visâldür felekler
- 227 Eyvân-ı sipihrede sitâre
Min min göz açupdur intizâra
- 228 Hoş ol ki minüp Burâka hoş-hâl
Buldun derecât-ı izz ü ikbâl
- 229 Bastun ayağun bu çâr-tâka
Çihtun derecât-ı nüh-revâka
- 230 Na'leynüne sürdi yüz meh-i nev
Hurşîd ruhünden aldı pertev
- 231 Gösterdi Utârid ihtirâmun
Hat verdi ki men senün gulâmun
- 232 Nahîdün edüp füzûn neşâtın
Bezm-i tarab eyledün bisâtın
- 233 İkbâlün olup karîn-i hurşîd
Öğretti Mesîh'e resm-i tecrîd
- 234 Tîğunda bulup nizâm eyyâm
Ta'lîm-i şecâat aldı Behrâm
- 235 Bircîs'e müsâid oldu ikbâl
Feyz-i kademünden oldu hoş-hâl
- 236 Keyvân şeb-i Kadrin eyledün rûz
Oldun ana şem'-i meclis-efrûz
- 237 Râyet sâf-ı sâbitâta çekdün
Ol mezraa mihr tohmın ekdün
- 238 Kıldun felek atlasını rengîn
Ol mahfile verdün özge âyîn
- 239 Levh u kalemi müzeyyen etdün
Kürsî ile arşı rûşen etdün
- 240 Cibrîl'i koyup Burâk'ı soldun
Tevhîd yolında ferd kaldun

241 Ref' oldu sana hicâb-ı mâbeyn
Nüzhet-gehün oldu *kâbe kavseyn*

242 Getdün oraya ki getmek olmaz
Yetdün oraya ki yetmek olmaz

243 Bizden Hak'a arzlar yetürdün
Hak'dan bize müjdeler getürdün

244 Lutf etdi sana inâyet-i Hak
Tevfik-ı nefâz-ı emr-i mutlak

245 Hem mahzen-i ma'rifet kilîdi
Hem ni'met-i merhamet ümîdi

246 Deryâda olup ganî güherden
Zevk ile dönende ol seferden

247 Germ idi henüz hâb-gâhun
Cünbişde gubâr-ı hâk-i râhun

248 İnsâf hemîn ola siyâhat
Beyle sefer ileistirâhat

249 Oldı sana munca feyz hâsıl
Bu vâkıadan zemâne gâfil

250 Gâfilleri eyledün haberdâr
Esrâr-ı nihânı etdün izhâr

251 Açdun der-i iltifât u in'âm
Verdün gereğince her kime kâm

252 Çün şefkat-i âmun oldı maksûm
Lutf eyle meni hem etme mahrûm

253 Bî-çâre Fuzûliyem ki zârem
Züll-i güneh ile hâk-sârem

254 Tedbîrde süstem ü sebük-rây
Sen bir meded etmesen mana vay

255 Ey meş'ale-i tarîk-ı târik
V'ey râh-nümâ-yı râh-ı bârik

256 İhsânunı hâdî-i tarîk et
Bir feyz-i nazar mana refik et

257 K'âlâyiş-i ihtilâfdan pâk

Pey-revligün eyleyem tarab-nâk

258 Gül-zâr-ı vücûdum ede sîr-âb
Bârân-ı rızâ-yı âl ü ashâb

*Bu Kasîde Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm
Şânındadır*

259 Yâ menba 'a'l-mekârim u yâ ma'dine'l-vefâ
Yâ mecma 'a'l-mahâsin u yâ mazhara'l-atâ

260 Ente'llezî bui'ste ileynâ mubeşşiran
V'ahtâreke'l-ilâhu ani'l-halki v'astafâ

261. *Ente'llezî tafaddalahu'l-kurbu ve'l-kabûl
V'ente'llezî tefarradahü'l-izz ü ve'l-ulâ*

262 Men irtecâ bi-lutfike mâhâbe v'entefa
Men iktedâ bi-şer'ike mâdâa v'ehtedâ

263 Yâ avne men tefakkadehû inde şiddetin
Yâ kehfe men tehassene fi'd-darri v'eltecâ

264 Îsî ne-mîresed be to der kadr u menzilet
Ber çerh eger nihed zi ser-i iktidâr pâ

265 Mi'râc yâftî to vü ber Tûr şod Kelîm
Fark ez to tâ Kelîm zi arzest tâ semâ

266 Âb-ı to bûd k'âteş-i Nemrûd-râ nişând
Rûzî ki kerde bûd der âteş Halîl câ

267 İkrâr-ı kâfirîst zi şer'-i to inhirâf
Burhân-ı güm-rehîst be gayr-i to iktidâ

268 Tâ munkatı' ne-gerded ez âsîb-i ihtilâf
Şod beste ber to silsile-i silk-i enbiyâ

269 Bâ enbiyâst nisbet-i zât-ı to çun elif
Hem ibtidâ toî be hakîkat hem intihâ

270 Takdîr cuz rizâ-yı to kârî ne-mîkoned
Peyveste tâat-i to edâ mîkoned kazâ

271 Ey âftâb-ı zâtuna her zerre bir nebî
Min şer' ü dîn diyârına her zerreden ziyâ

272 Sen gâyet-i vücûdsen ü özgeler tufeyl

Sen pâdişâh-ı mülksen ü özgeler gedâ

273 Cârûb-i gerd-i reh-güzerün bâl-i Cebreîl
Tâk-ı revâk-ı dergehün eyvân-ı Kibriyâ

274 Dârü'ş-şifâ-yı haşrde bîmâr-ı ma'siyet
Şehd-i şefâatünden umar şerbet-i şifâ

275 Ey çâr-yâr-ı kâmilün a'yân-ı mülk-i dîn
Erbâb-ı sıdk u ma'dilet ü re'fet ü hayâ

276 Devrün bu dört fasıl ile bir mu'tedil zamân
Şer'un bu dört rükün ile bir mu'teber binâ

277 Yâ Mustafâ Fuzûlî-i muhtâca rahm edüp
İzhâr-ı iltifât ile kıl hâcetin revâ

Bu arz-ı adem-i kudretdür

ve

Özr-i fakd-i kuvvetdür

278 Ârâyiş-i sohbet eyle sâkî
Ver bâde mürüvvet eyle sâkî

279 Bir câm ile kıl dimâğumı ter
Lutf eyle bir iltifât göster

280 Gam merhalesinde kalmışam ferd
Ne yâr u ne hem-nişîn ne hem-derd

281 Hem-cinslerüm tamâm getmiş
Söz mülkünden nizâm getmiş

282 Bir bezmde sen kalupsen ü men
Bu bezmi gel edelüm müzeyyen

283 Sen ver bâde men eyleyem nûş
Men nazm ohuyam sen ana dut gûş

284 Bir devrdeem ki nazm olup hâr
Eş'âr bulup kesâd-ı bâzâr

285 Ol rütbede kadr-i nazmdur dîn
Kim küfr ohunur kelâm-ı mevzûn

286 Bir mülkdeem ki ger yudup kan
Mazmûn-i ibârete çeküp cân

- 287 Min rişteye turfe la‘l çeksem
Min ravzaya nâzenîn gül eksem
- 288 Kılmaz ana hîç kimse nezâre
Derler güle hâr ü la‘le hâre
- 289 Ancak demezem ki hâk-i Bağdâd
Alâyiş-i nazmdandır âzâd
- 290 Yohdur bir mülk bu zamanda
Kim nazm revâcî ola anda
- 291 Ne Hind ü ne Fûrs ü Horâsân
Ne Rûm ü Acem ne Şâm ü Şirvân
- 292 Olsaydı birinde bir sühan-senc
Elbette iyân olurdu ol genc
- 293 Gencîne-i nazm gizlü kalmaz
Sanman güneş olsa nûr salmaz
- 294 Kânı niçe kim nihan dutar daş
Eyler anı la‘l âleme fâş
- 295 Hâlâ meğer iktizâ-yı devrân
Oldur ki ola bu genc pinhân
- 296 Devrân ile men nakîz-seyrem
Devr ehlerinden meğer ki gayrem
- 297 Devrân ister ki hâr ola nazm
Bî-izzet ü i‘tibâr ola nazm
- 298 Men muntazıram verem revâcın
Bîmâr ise eyleyem ilâcın
- 299 Ol nefy-i kemâl-i hikmet eyler
Lâzım bilürem hasâret eyler
- 300 Ta‘mîr-i harâba tâlibem men
İnşâallâh gâlibem men
- 301 Sâkî meded et ki derd-mendem
Gam silsilesine pây-bendem
- 302 Gam def‘ine câm-ı mey devâdur
Tedbîr-i gam eylemek revâdur
- 303 Senden ne inâyet olsa vâki‘
Fikr etme ki menden ola zâyi‘

304 Men bir sadefem sen ebr-i nîsân
Ver katra vü al dürr-i galtân

305 Sensen hurşîd ü men siyeh hâk
Ver âteş ü al cevher-i pâk

306 Rahm et et ki garîb ü hâk-sârem
Bî-mûnis ü yâr u gam-güsârem

307 Ol bir niçe hem-dem-i muvâfık
Ya'nî şuarâ-yı devr-i sâbık

308 Tedrîc ile geldiler cihâna
Ta'zîm ile oldılar revâne

309 Devrân oları muazzam etdi
Her devr birin mükerrem etdi

310 Her birine hâmî oldu bir şâh
Zevk-ı sühaninden oldu âgâh

311 Türk ü Arab ü Acemde eyyâm
Her şâire vermiş idi bir kâm

312 Şâd etmiş idi Ebî Nuvâsı
Hârûn Halife'nün atâsı

313 Bulmuşdı safâ-yı dil Nizâmî
Şirvan Şâh'a düşüp girâmî

314 Olmuşdı Nevâyî-i sühan-dân
Manzûr-ı şehenşeh-i Horâsân

315 Söz gevherine nazar salanlar
Gencîne verüp güher alanlar

316 Çün kalmadı kalmadı fesâhat
Erbâb-ı fesâhat içre râhat

317 Ol tâife çekdi hırkaya baş
Hâletlerin etmez oldılar fâş

318 Tâ olmaya resm-i şi'r mefkûd
Ebvâb-ı fûnûn-ı nazm mesdûd

319 Lâzım mana oldu hıfz-ı kânûn
Zabt-ı nesak-ı kelâm-ı mevzûn

320 Nâçâr dutup tarîk-i nâmûs

Râhatdan olup müdâm me'yûs

321 Ahdi söze üstüvâr kıldum
Eş'âr demek şîâr kıldum

322 Çün halka hilâf-ı müddeâyem
Anlar zu'mınca süst-râyem

323 Her söz ki gelür zuhûra menden
Min ta'ne bulur her encümenden

324 Eyler hased ehli bağlayup kîn
Tahsîn ivâzına nefy ü nefrîn

325 Ümmîd ki ref' olup küdüret
Tağyîr-pezîr ola bu sûret

326 Ol kavm bu gülşene girende
Bu gülşen içinde gül derende

327 Gül tâze idi vü gonca nev-hîz
Depretdükçe nesîm-i gül-rîz

328 Anlar güli derdiler men-i zâr
Hâlâ dilerem derem has ü hâr

329 Bu bezme olar verende tezyîn
Mey sâf idi bezm hem nev-âyin

330 Mey sâfi olara oldı rûzî
Kaldı mana dâğ-ı derd sûzı

331 Bu dürde men olmuşam hevâ-hâh
Bir neş'e verür mi bilmezem âh

Bu pâdişâh-ı İslâmın duâ-yı devletidür

ve

Kahramân-ı enâmın senâ-yı şevketidür

332 Sâkî kerem eyle câm gezdür
Dutma kadehi müdâm gezdür

333 Devrâna çok i'tibâr kılma
Gezdür kadehi karâr kılma

334 Tök alup ele gümüş sürahî

Zer sâgara rûh-bahş râhı

335 Sarf eyle riâyetümde eltâf
Tenhâlîğumı gör eyle insâf

336 Şuğlüm bu bisât içinde çohdur
Senden özge mededci yohdur

337 Hem-demliğüm eyle âr kılma
Menden nefret şîâr kılma

338 Ger bilmez isen ki men ne zâtem
Ne zulmet-i çeşme-i hayâtem

339 Feyz-i hünerüm şarâbdan sor
Sûz-ı cigerüm kebâbdan sor

340 Dutsan elini men-i fakîrün
Hak ola hemîşe dest-gîrün

341 Men şâir-i Mûsevî-keîâmem
Sâhirlere mu‘ciz-i tamâmem

342 Men sâhir-i Bâbilî-nijâdem
Hârûta bu işde üstâdem

343 Söz derkine sarf edüp firâset
Emlâkine bulmuşam riyâset

344 Geh tarz-ı kasîde eylerem sâz
Şeh-bâzum olur bülend-pervâz

345 Geh de‘b-i gazel olur şîârum
Ol de‘be revân verür karârum

346 Geh mesnevîye olup heves-nâk
Ol bahrden isterem dür-i pâk

347 Her dilde ki var ehl-i râzem
Mecmû‘-ı fûnûna aşk-bâzem

348 Bir kâr-gerem hezâr-pîşe
Cânlar çeküp isterem hemîşe

349 Dükkânım ola revâc-ı bâzâr
Her istedügin bula hırîdâr

Bu bir tarîk ile kesr-i nefsdür

ve
Mukaddime-i medh-i pâdişâh-ı asrdur

350 Sâkî ne idi bu câm-ı gül-gûn
Kim eyledi hâlümü diger-gûn

351 Ser-mest olubem sözüm hebâdur
Her lâf ki eylerem hatâdur

352 Te'sîr salup dimâğâ teşvîr
Teşvîr mizâcum etdi tağyîr

353 Men handan ü lâf-ı lutf-ı güftâr
Kim söz demeğe olam sezâ-vâr

354 Olsaydı menüm sözümde bir hâl
Elbette olurdu ehl-i ikbâl

355 Müstevcib-i izz ü câh olurdu
Şâyeste-i bârgâh olurdu

356 Makbûl düşerdüm âstâna
Manzûr-ı şehenşeh-i zamâna

357 Ol pâdişeh-i bülend-bîniş
Kim hâk-i rehidür âferîniş

358 Müstahfiz-ı dîn penâh-ı İslâm
Mahdûm-ı zaman melâz-ı eyyâm

359 Ebr-istihsân ü berk-kîne
Şâhenşeh-i Mekke vü Medîne

360 Müstakdim-i hak muhill-i bâtl
Sultan-ı murâd-bahş-ı âdil

361 Erbâb-ı hüner ümîd-gâhı
Türk ü Arab ü Acem penâhı

362 Deryâ kimi eyleyen demâdem
Endîşe-i kurb ü bu'd-ı âlem

363 Lutf ile veren yahına lû'lû
Ebr ile yırağa gönderen su

364 Lû'lûsını eyleyen cihân-tâb
Leb-teşneleri dür ile sır-âb

365 Gerdûn kimi lutf edende zâhir

Dâmen dâmen tken cevâhir

366 Gn kimi olanda cüdâ mazhar
Hirmen hirmen nisâr eden zer

367 Tuğrâ-yı misâl-i Âl-i Osmân
Sultân-ı sipeh-şiken Süleymân

368 Yerde düşer olsa feyzi hâke
Ta'n eyleye hâk ruh-ı pâke

369 Gökde nazar etse bir hmâya
Hurşide salur hmây sâye

370 Ger şarka urur sinân-ı ser-keş
Gn kimi çıhar sipihre âteş

371 V'er garba çalarsa tığ-ı brrân
Gerdûna yeter şafak kimi kan

372 Dn çerh yana nigâh kıldum
Nezzâre-i levh-ı mâh kıldum

373 Gördüm bu hatı ki hâme-i hr
Ol levhde eylemişdi mastûr

Bu kaside Hazret-i Pâdişâh şânındadır

374 Zihî kâmil ki akl-ı nkte-dân derkinde hayrândur
Vücud-ı bî-misâli intihâb-ı nev'-i insândur

375 Felek bir drc anun zât-ı şerîfi gevher-i yektâ
Cihân bir cism anun hükm-i revânı fi'l-mesel cândur

376 Tarîk-i tâati hem mezhebe hem millete nâfi'
Hilâf-ı meşrebi hem devlete hem dîne noksândur

377 İki kısım eylemiş küfr ile îman yeddi iklîmi
Anun hkmindedr ba'zı v ba'zı kâfiristândur

378 Esâs-ı hkmidr ma'nide bir sedd-i Sikender kim
Anun Ye'ccdur bir yanı v bir yanı insândur

379 Binâ-yı kadridr ma'nide bir âlî imâret kim
Mukarnes tâk-i gerdn ol imâretten bir eyvândur

380 Muzaffer dâimâ Sultân Süleymân Hân-ı âdil-dil

Ki her kim tâbi‘-i fermânı olmaz nâ-müselmândur

381 Cihân-gîrî ki gün tek mülk teshîrine azm etse
Muhakkar cilve-gâhı arsa-i Îrân ü Tûrândur

382 Sâhî-tab‘ u mürüvvet-pîşedür kim bahr-ı eltâfi
Temevvüc kılrsa mevci fakr bünyâdına tûfândur

383 Kemîne kimseye kemter atâsı hâsıl-ı deryâ
Muhakkar meclise bezl-i hakîre behre-i kândur

384 Vücûd-ı pâki-le Hak rahmetidür âleme nâzil
Îtâat ehline gösterdiği adl ile ihsândur

385 Süleymân bârgâhıdır yakîn heybetlü dergâhı
Kim anda dîvler tâbi‘ perîler bende-fermândur

386 Muazzam leşkeridür bir bulut kim düşmene andan
Firengîler sadâsı ra‘d toplar daşı bârandur

387 Semendi seğridende lâmi‘ olmuş ahter-i sâkîb
Sipâhı deprenende mevce gelmiş bahr-ı ummândur

388 Seferde çekmek için haşmet ü ikbâl esbâbın
Arâbe arş levhi ordusu gerdûn-ı gerdândur

389 Zamânında yetüp cem‘iyyet-i esbâba ârifler
Olup derhem hemîn mahbûblar zülfi perîşândur

390 Halâyık subh-tek handân olup mihr-i cemâlınden
Dil-i sûzân ile devrinde ancak şem‘ giryândur

391 Havâdisden mizâc-ı mülk tağyîrine imkân yoh
Kemâl-i adl ile tâ mülke Osmân oğlu sultândur

392 Bi-hamdi’llâh bugün havf ü hatâdan şer‘ nâmûsın
Bulup tevîk-ı nusret sahlayan Sultân Süleymândur

393 Nişân-ı feyzidür ol nusret ü ikbâl kim hâlâ
Ne yan kim azm kılrsa rehberi te’yîd-i Yezdândur

394 Dil ü cândan Fuzûlî izz ü ikbâline ol şâhun
Rızâ-yı Hakk için dâim duâ-gûy ü senâ-hândur

395 Çü oldur hâmî-i İslâm vâcibdür anun medhi
Ne kim medhinden özge söz demiş andan peşîmândur

396 İlâhî bâkî olsun dâim insan-perver ikbâli
Cihân-ı fânî içre tâ binâ-yı nev‘-i insândur

397 Yâ Rab ki muzaffer ola dâim
Zâtiyle binâ-yı adl kâim

398 Şâyeste ana serîr ü efser
Âlemlere adli sâye-güster

Bu sebeb-i nazm-ı kitâbdur

ve

Bâis-i irtikâb-ı azâbdur

399 Sâkî dut elüm ki haste-hâlem
Gam reh-güzerinde pây-mâlem

400 Sensen men-i mübtelâya gam-hâr
Senden özge dahi kimüm var

401 Müşkil işe düşmişem meded kıl
Mey hırziyle belâmı red kıl

402 Hall eyleye gör bu müşkilâtı
Kemmetme kulundan iltifâtı

403 Bir gün ki mey-i Süheyl-te'sîr
Vermişdi mizâc-ı pâke tağyîr

404 Hem-reng-i bahâr olup hazânım
Dönmişdi akîke za'ferânım

405 Cem' idi yanumda ittifâkî
Sâz ü meze vü şarâb ü sâkî

406 Peyveste lebâleb ü peyâpey
Nûş eyler idüm kadeh kadeh mey

407 Zevk üzre mey artururdu zevküm
Şevk üzre ziyâd olurdu şevküm

408 Ol bezm idi âfiyet bahârı
Men bülbül-i zâr ü bî-karârı

409 Bir hadde erişdi neş'e-i câm
Kim kalmadı ehl-i bezme ârâm

410 Esrâr-ı dil oldu âşikârâ
Mesdûd oluben der-i müdârâ

411 Olmışdı refik u hem-zebânım
Ayîne-i tûti-i revânım

412 Bir niçe zarîf-i hitta-i Rûm
Rûmî ki dedük kazıyye ma'lûm

413 Ya'nî ki kamu dekâyık ehli
Her mes'elede hakâyık ehli

414 Hem ilm feninde nûkte-dânlar
Hem söz revîşinde dür-feşânlar

415 Kim eyler idi dekâyık-i râz
Şeyhîden ü Ahmedîden âğâz

416 Kim söyler idi öğüp kelâmı
Evsâf-ı Halîlî vü Nizâmî

417 Bilmişler idi ki hüsn-i güftâr
Kadrüm kaderince mende hem var

418 Çün var idi mestlikde lâfum
Kim anlana sıdkum ü hilâfum

419 Men hasteni etdiler nişâne
Bir reng ile tîr-i imtihâna

420 Lutf ile dediler ey sühan-senc
Fâş eyle cihâna bir nihân genc

421 Leylî Mecnûn Acemde çohdur
Etrâkde ol fesâne yohdur

422 Takrîre getür bu dâstânı
Kıl tâze bu eski bûstânı

423 Bildüm bu kazıyye imtihândur
Zîrâ ki bu bir belâ-yı cândur

424 Sevdâsı dırâz ü bahrı kûtâh
Mazmûnı figân ü nâle vü âh

425 Bir bezm-i musîbet ü belâdur
Kim evveli gam sonı fenâdur

426 Ne bâdesine neşâtdan reng
Ne nağmesine ferahdan âheng

427 İdrâke verür hayâli âzâr
Efkârı eder melâli efgâr

428 Olsaydı teveccühi münâsib
Tevcîhine çoh olurdı râğıb

429 Olsaydı tasarrufında râhat
Çoh kâmil ana kılurdu rağbet

430 Bi'llâh ki ne hoş demiş Nizâmî
Bu bâbda hatm edüp kelâmı

431 *Esbâb-ı sühan neşât u nâzest*
Z'in her dü sühan behâne-sâzest

432 *Meydân-ı sühan ferâh bâyed*
Tâ tab' süvarî nümâyed

433 *Der-germî-i rîk u sahtî-i kûh*
Tâ çend sühan reved be-enbûh

434 Bir iş ki kılur şikâyet üstâd
Şâgirde olur rücûı bî-dâd

435 Gerçi bilürem bu bir sitemdür
Teklîfi munun gam üzre gamdur

436 Ammâ niçe etmek olur ikrâh
Bir vâkıadur ki düşdi nâgâh

437 Yeğdür yine özrden şürûum
Bu işde tevekküle rücûum

438 Ey tâb'-ı latîf ü akl-ı vâlâ
İdrâk-i bülend ü nutk-ı gûyâ

439 Düşdi seferüm diyâr-ı derde
Kimdür mana yâr bu seferde

440 Her kimde ki vardur istitâat
Derd ü gam ü mihnete kanâat

441 Oldur bu müsâferetde yârum
Zevk ehline yohdur i'tibârum

442 Merkeş gerek olsa azm-i râha
Besdür bize hâme vü siyâhe

443 V'er tûşe-i râh olursa matlûb
Mazmûn-ı hoş u ibâret-i hûb

444 Azm eyleyelüm teallül etmen
Menzil keselüm tegâfül etmen

445 Ey baht vefâsuz olma sen hem
Hem-râhlığ et bizümle bir dem

Bu saâdetlü Beg hazretlerinün medhidür

446 Ey hâme-i ser-keş ü sebük-hîz
Vakt oldı ki olasen güher-rîz

447 Men âcizem ü bu emr müşkil
İmdâd demidür olma gâfil

448 Âsâr-ı mürüvvet eyle izhâr
Tez depren eğer mürüvvetün var

449 Sen kıl hüneri men eyleyem ad
Sen çek elemi men olayum şâd

450 Çün nahl-i hadîka-i hünersen
Miftâh-ı hizâne-i gühersen

451 Cehd eyle çıhar cevâhir-i pâk
Fikr etme ki yohdur ehl-i idrâk

452 Deme ki bulup kesâdı bâzâr
Bulmaz bu metâımız hirîdâr

453 Yetmez mi sana emîr-i kâmil
Serdâr-ı zemâne Veys-i âdil

454 Ol bahr-i atâ vü kân-ı eltâf
Kim şânına geldi adl ü insâf

455 Serdâr-ı muazzam ü mükerrerem
Cânâne-i mülk ü cân-ı âlem

456 Zâtında anun hemîşe mevcûd
Adl ü edeb ü şecâat ü cûd

457 Adlinden eğer terâne-i çeng
Fâş eylese bezmde bir âheng

458 Yel şem'e dahî taarruz etmez
Pervâneye şem' zulmi yetmez

- 459 Hüsn-i edeb ile eyle mu'tâd
Kim nûrı yanında kılsalar yâd
- 460 Ol söz dilemez ki ola tekrâr
Tâ yetmeye sâyesine âzâr
- 461 Üslûb-ı şecâat içre mâhir
Hurşîd-sıfat cihânda zâhir
- 462 Hem hâs anı söylemekde hem âm
Hem Rûm dolu adı ile hem Şâm
- 463 Ger cûdına kimse olsa tâlib
Mümkün ola kahrı lutfâ gâlib
- 464 Ya'ni mana öğredüp sahâvet
Bir hâceti istemek ne hâcet
- 465 Olmuş ana hâne-i emâret
Bu dört binâ ile imâret
- 466 Ey dûst-nevâz ü düşmen-endâz
Şâhin-reviş ü bülend-pervâz
- 467 Düzdüm sana turfe âşiyâne
Ya'ni ebedî neşât-hâne
- 468 Ma'mûr edübem binâ-yi âlf
Cennet sıfatı İrem misâli
- 469 Tâ rûz-i ebed munı makâm et
Bî-dağdağa işret-i müdâm et
- 470 Bi'llâh ki değül yaman eser bu
Ger ad ise müddeâ yeter bu
- 471 Men kim sana olmuşam senâ-hân
Sultan Veyis'e niçük ki Selmân
- 472 Budur garazum ki câvidânî
Adun duta arsa-i cihânı
- 473 Tâ bâkî ola bu sebz gülşen
Hem men olam ehl-i zikr hem sen

*Bu tuğrâ-yı misâl-i mahabbetdür
ve*

Dîbâce-i dîvân-ı mihnetdür

474 Dihkân-ı hadîka-i hikâyet
Sarrâf-ı cevâhir-i rivâyet

475 Ma'nî çemenine gül tikende
Söz riştesine güher çekende

476 Kılmış bu revîşde nükte-dânlığ
Gül-rîzliğ ü güher-feşânlığ

477 Kim hayl-i Arabda bir cevân-merd
Cem'iyet-i izz ü câh ile ferd

478 Müstecmi'-i cümle-i fezâil
Bulmuşdı riyâset-i kabâil

479 Emrine Arab mutî' ü münkâd
Geh Basra makâmı gâh Bağdâd

480 Bir buk'ada olmayup karârı
Gezmede geçerdî rüzgârı

481 Her lahza ururdı ol yegâne
Ser-çeşmelere siyâh hâne

482 Seyr eyler idi sürüp tena'um
Gözler üzere misâl-i merdüm

483 Evzâ'-ı hıyâm-ı müşg-fâmı
Halka şeb-i Kadr tek girâmî

484 Her menzile kim güzâr ederdi
Sahrâmı benefşe-zâr ederdi

485 Gül-zârlar içre lâle çağı
Benzerdi evine lâle dâğı

486 Emvâli cemî'-i cinsden çoh
Ammâ bu cihânda vârisi yoh

487 Ger kılsa anı telef havâdis
Yoh bir halefî ki ola vâris

488 Ferzendsüz âdemî telefdür
Bâkî eden âdemi halefdür

489 Nesl ile olur bekâ-yı insân
Nazm-ı beşer ü nizâm-ı devrân

490 Cân cevherine bedeldür evlâd
Evlâd koyan koyar hemîn âd

491 Hoş ol ki halefden ola hoş-dil
Dünyâda bir oğlı ola kâbil

492 Pîrâyesi ola dest-gâha
Sermâyesi ola izz ü câha

493 Ah er ola bir sefih ü ser-keş
Etvârı kerîh ü hulkı nâ-hoş

494 Teşnî‘ ohına olup nişâne
Bîzâr ola andan ata ane

495 El kıssa ol efdal-i kabâil
Ol pîr-i hamîdetü’l-hasâil

496 Ferzende olup hemîşe tâlib
Tahsîl-i bekâ-yı nesle râgıb

497 Çoh mâh-likâ sanemler aldı
Çoh turfe zemîne tohm saldı

498 Çoh nezrler etdi her mezâra
Çoh kıldı niyâz Kirdgâra

499 Te’sîr kılup figân ü âhı
Avn etdi inâyet-i Îlâhî

500 Bir gece açıldı bâb-ı rahmet
Buldı eser-i duâ icâbet

501 Maksad şem‘i münevver oldu
Sandûk-ı emel dür ile doldı

502 Tadrîc ile kıldı kilik-i takdîr
Nakş-ı garazı rahimde tasvîr

503 Ber verdi nihâl-i bâğ-ı maksûd
Açıldı gül-i hadîka-i cûd

504 Çün va‘de erişdi doğdı bir ay
Hurşîd ruhiyla âlem-ârây

505 Şâd oldılar andan ata ane
Şükrâne verildi çoh hizâne

506 El kıssa ademden oldu peydâ

Bir tıfl-ı müzekker ü müzekkâ

507 Hurşîd kimi kemâle kâbil
İsâ kimi tıflıkda kâmil

508 Ol dem ki bu hâk-dâna düşdi
Hâlini bilüp figâna düşdi

509 Âhir günine evvel eyleyüp yâd
Ahıtdı sirişk kıldı feryâd

510 Ya'nî ki vücûd dâm-ı gamdur
Âzâdelerün yeri ademdür

511 Her kim ki esîr olur bu dâma
Sabr etse gerek gam-ı müdâma

512 Olmışdı zebân-ı hâli gûyâ
Söylerdi ki ey cefâcı dünyâ

513 Bildüm gamunı senün ki çohdur
Gam çekmeğe bir harîf yohdur

514 Geldüm ki olam gamun harîfi
Gel tecrîbe kıl men-i zaîfi

515 Her handa gam olsa kılma ihmâl
Cem' eyle dil-i hazînüme sal

516 Hem ver mana gam yemek kemâli
Hem âlemi gamdan eyle hâlî

517 Peyveste meni esîr-i gam kıl
Kem kılma nasîbümi kerem kıl

518 Zevk ile geçürme rûzgârum
Fânî olana yoh i'tibârum

519 Ey aşk garîb-i âlem oldum
Âvâre-i vâdî-i gam oldum

520 Tedbîr-i gam etmek olmaz oldı
Geldüm gerü getmek olmaz oldı

521 Senden dilerem meded ki dâim
Temkînüm ola senünle kâim

522 Bir bezmde kim şarâbı kandur
Sâkî cellâd-ı bî-emândur

523 Bir mey mana sun ki mest ü medhûş
Dâim özümü kılam ferâmûş

524 Ne geldüğümü bilem cihâna
Ne anı ki nişedür zemâne

525 Âlem gözüme görünmeye hiç
Bu riştede bulmayam ham u pîç

526 Dâye anı pâk kıldı kandan
Kaldurdu bu tîre hâk-dandan

527 Guslin verüp âb-ı çeşm-i terden
Süt yerine verdi kan ciğerden

528 Akvâm u kabâili olup şâd
Ol nev-rese Kays koydılar ad

529 Cân ile kılurdu dâye i'zâz
Esbâb-ı kemâl-i terbiyet sâz

530 Lâkin o edüp hemîşe nâle
Hoşnûd degülde hiç hâle

531 A'zâsın edüp eliyle efgâr
Eylerdi müdâm nâle-i zâr

532 Süt içse sanurdu kim içer kan
Emcek görünürdi ana peykân

533 Yoh idi firîb ile karârı
Yanında firîbün i'tibârı

534 Bir gün anı gezdürürdi dâye
Derdini yetürmeğe devâya

535 Bir evde meğer ki bir perî-veş
Ol tıflı görüp besî müşevveş

536 Rahm etdi eline aldı bir dem
Tıfl anı görünce oldu hurrem

537 Hüsnine bahup karâr dutdı
Feryâd ü figânını unutdı

538 Oldukça elinde oldu handân
Düşdükde elinden etdi efgân

539 Mâhiyyetini çü dâye bildi
Ol mâhı ana enîs kıldı

540 Oldı bu dahi anunla mu'tâd
Ne dâye ne ane eyledi yâd

541 Zâtında çü var idi mahabbet
Mahbûb görünce dutdı ülfet

542 Aşk idi ki oldı hüsne mâil
Hüsni ne bilürdi tıfl-ı gâfil

543 Ma'lûm idi ehl-i hâle ol hâl
Kim nüsha-i aşkdur bu timsâl

544 Elbette bu tıflı zâr eder aşk
Âşüfte-i rûzgâr eder aşk

545 Elbette kılur bu subh te'sîr
Hurşîd çihup olur cihân-gîr

546 Çün terbiyeti edip o dâye
Verdi eser-i tamâm ol aya

547 Gün günden edüp kemâl hâsıl
Ol mâh-ı nev oldı bedr-i kâmil

548 Geldükçe mey-i vefâdan eyyâm
Her devrede sundı ana bir câm

549 Tâ kıldı anı tamâm ser-mest
Tedrîc ile dâm-ı aşka pâ-best

550 Çün sür'at ile dönüp zemâne
On yaşına yetdi ol yegâne

551 Babasına muktezâ-yı âdet
Farz oldı ki anı ede sünnet

552 Cem' etdi ehâl-i diyârı
Her sâhib-i izz ü i'tibârı

553 Bezl eyledi ol kadar zer ü sîm
Kim yetdi kıyâsa fakrdan bîm

554 Halk anda görende kesret-i mâl
Bîm oldı ki mün'akis ola hâl

555 Ol sâf-zamîr ü pâk-meşreb
Bir bezm-geh eyledi müretteb

556 Kim görmedi anı çeşm-i sâgar

Cemşîdden özgeye müyesser

557 İtmâma yetüp tarîk-i sünnet
Ta'lîm-i ulûma yetdi nevbet

558 Esbâb ana eyleyüp mürettep
Verdiler anunla zîb-i mektep

*Bu bünyâd-ı binâ-yı belâdur
ve
Mukaddime-i elem-i ibtilâdur*

559 Mektebde anunla oldı hem-dem
Bir niçe melek-misâl kız hem

560 Bir saf kız oturdu bir saf oğlan
Cem' oldı behişt hûr ü gilmân

561 Oğlanlara kızlar olsalar yâr
Aşka bulunur revâc-ı bâzâr

562 Kız nergis-i mest edüp füsûn-sâz
Oğlana satanda işve vü nâz

563 Oğlan niçe sabr pîşe kılsun
Ve sabrı hem olsa nişe kılsun

564 Ol kızlar içinde bir perî-zâd
Kays ile mahabbet etdi bünyâd

565 Bir turfe sanem ki akl-ı kâmil
Gördükde anı olurdu zâil

566 Zülfeyn-i müselseli girih-gîr
Cân boynına bir belâlu zencîr

567 Ebrû-yı hamı belâ-yı uşşâk
Hem cüft letâfet içre hem tâk

568 Her kirpüği bir hadeng-i hun-rîz
Peykân-ı hadengi gamze-i tîz

569 Deryâ-yı belâ cebîn-i pâki
Çîn cünbişi mevc-i sehm-nâki

570 Çeşm-i siyehine sürmeden âr
Hindûsına sürme hem giriftâr

571 Ruhsârına reng-i gâzeden neng
Hergiz ana gâze vermemiş reng

572 Göz merdümeğinden olsa hâlî
Göz merdümeği olurdu hâlî

573 La‘l ü düri gösterürdi her dem
Evrâk-ı gül içre ıkd-i şeb-nem

574 Ebvâb-ı tekellüm etse meftûh
Emvâta verürdi müjde-i rûh

575 Şimşâd-ı latîfine mürekkeb
Sîb-i zenah u türünc-i gabgab

576 Endâmı latîfe-i ilâhî
Deryâ-yı letâfet içre mâhî

577 Şehbâz bahışlu âhu gözlü
Şîrîn hareketlü şehd sözlü

578 Râh u revîşi müdâm gamze
Başdan ayağa tamâm gamze

579 Ayruhsıca-şekl ü hoşça-peyker
Yahşice sanem güzelce dilber

580 Âlem ser-i müyünun tufeyli
Mahbûbe-i âlem adı Leylî

581 Kays anı görüp helâki oldı
Min şevk ile derd-nâki oldı

582 Ol nâdire hem ki Kaysi gördü
Min zevk bulup özin itürdi

583 Gördi ki bir âfet-i zemâne
Misli dahi gelmemiş cihâna

Bu sıfat-ı Mecnûndur

ve

İbtidâ-yı mihnet-i füzûndur

584 Bir dilber-i serv-kadd ü gül-rûy
Serv-i hoş u gül-ruh u semen-bûy

585 Şîrîn lebi menşe' -i letâfet
Ra'nâ kadi durduğıyle âfet

586 Evsâf-ı letâfetinde söz çoh
Eltâf-ı melâhatinde söz yoh

587 Şehlâ gözi nergis-pür-efsûn
Zîbâ kaşı nergis üzreki nûn

588 Hüsni güli lâle-i şafak-fâm
Zülfi hamı lâle üzreki lâm

589 Ağzı sıfatı hod etmek olmaz
Esrâr-ı nihâna yetmek olmaz

590 Zülfi sözi zikr-i halka-i râz
La'l-i lebi âb-ı çeşme-i nâz

591 Devr-i meh-i rûyi çeşme-i nûr
Hâk-i kef-i pâyı sürme-i hûr

592 Bir gâyet ile şemâili hûb
Kim Leylî olanda ana matlûb

593 Bir gözgüye ger açup gözini
Gözüde göreydi öz yüzini

594 Öz ârızına olurdu meyli
Kılmazdı hevâ-yı hüsn-i Leylî

595 Ol iki semen-ber ü sehî-kad
Bir birine oldılar mukayyed

596 Bir câmdan içdiler mey-i zevk
Ol iki harâb-ı bâde-i şevk

597 Girdâb-ı belâya oldılar gark
Kalmadı aralarında bir fark

598 Evzâ-ı muhâlif oldı yek-sân
Gûyâ iki tende idi bir cân

599 Her kim sorar olsa Kaysa bir râz
Leylîden ana gelürdi âvâz

600 Kim Leylîye kılsa bir hitâbı
Kays idi ana veren cevâbı

601 Eylerler idi hat-ı vefâ meşk
Artardı demâdem anlara aşk

- 602 Leylîde ohumak ıztırâbı
Olsa ruh-i Kays idi kitâbı
- 603 Meşk etmeğe Kays alsa her hat
Leylî kaşı idi ana ser-hat
- 604 Hat üzre kılurdı ol güzeller
Min nâz ile bahsler cedeller
- 605 Ammâ ne cedel kemâl-i ülfet
Ne bahs nihâyet-i mahabbet
- 606 Çün bir niçe müddet ol iki pâk
Evkât geçürdiler tarab-nâk
- 607 Aşk olduğı yerde mahfî olmaz
Aşk içre olan karâr bulmaz
- 608 Aşk âteşine budur alâmet
Kim baş çeke şu'le-i melâmet
- 609 Hüsn âfet-i aşk olup demâdem
Geldükçe irâdet oldı muhkem
- 610 Bir gâyete yetdi neş'e-i hâl
Kim oldı havâs-ı akl pâ-mâl
- 611 Kalmadı zebâna tâb-i güftâr
Kim eyleyeler mahabbet izhâr
- 612 Keyfiyyet-i hâl kılmağa fâş
Gelmişdi tekellüme göz ü kaş
- 613 Eylerdi göziyle bu hitâbı
Kaşıyle verürdi ol cevâbı
- 614 Kaş ü göz ilen olan tekellüm
Hem kılmadı def'-i zann-ı merdüm
- 615 Merdümden edem deme kenâre
Merdüm göz içindedür ne çâre
- 616 Hem-râz iken ol iki vefâ-dâr
Dem-sâz iken ol iki ciger-hâr
- 617 Ref' oldı hicâb-ı şâhid-i râz
Aşk oldı melâmet ile dem-sâz
- 618 Âşıklara gizlü kalmadı hâl

Ma'lûm oldu cemî'-i ahvâl

619 Gerd âyîne-i neşâta düşdi
Min-ba'd iş ihtiyâta düşdi

620 Söyleşmeğe ol iki yegâne
Kalmadı sebep meğer behâne

621 Tâ olmaya râz âşikârâ
Devrân ile kıldılar müdârâ

622 Bir nev'-i behâne ile her dem
Gönlünü kılurdu Kays hurrem

623 Kasden unudurdu dersin ol zâr
Leylîye der idi ey vefâ-dâr

624 Hıfz-ı sebak etdi bağrumı hûn
Menden bilürem bilürsen efvân

625 Men bilmedüğüm mana ohutgıl
Dersüm ohuyam kulağ dutgıl

626 Çün levhler üzre hat yazardı
Amden hatını galat yazardı

627 Ya'nî ki hatâ tevehhüm ede
Ol gül açılup tebessüm ede

628 Güftâra gele ki bu galatdur
Terk et ki hilâf- ı resm-i hatdur

629 Ola sebep-i tekellüm-i yâr
Fehm etmeye müddeânı ağıâr

630 Etfâl kılında devr bünyâd
Varı bile eyleyende feryâd

631 Ol yârına arz-ı hâl ederdi
Özge devrin hayâl ederdi

632 Kılmazlar idi sözünü ma'lûm
Bilmezler idi sözüne mefhûm

633 Mektebden olan zamanlar âzâd
Vasl için ederdi hîle bünyâd

634 Kasd ile nihân edüp kitâbın
Hadden aşururdu ıztırâbın

635 Leylî yolını dutup dururdu
Sen gördün ola deyüp sorurdu

636 Ya'nî bu behâne ile bir dem
Yârın göre ola şâd ü hurrem

637 İlm-i hata ömrin eyleyüp sarf
Meşk etmiş idi hemîn iki harf

638 Bir safhada lâm ü yâ mükerrer
Yazardı anı kılurdu ezber

639 Kim bu iki harfdür murâdum
Rûşen bular iledür sevâdum

*Bu Leylîye anası itâb etdüğidür
ve
Bahâr-ı vasla hazân yetdüğidür*

640 Çün mekr ile Kays-i bî-ser-encâm
Bir niçe zaman geçürdi eyyâm

641 Tedbîr ile aşk zevk vermez
Tedbîr diyâr-ı aşka girmez

642 Aşk ile riyâ değül muvâfık
Rüsvây gerek hemîşe âşık

643 Dilden dile düşdi bu fesâne
Fâş oldu bu mâcerâ cihâna

644 Kim kays oluben esîr-i Leylî
Leylî dahi salmış ana meyli

645 Tadrîc-i mesâvî ile nâgâh
Leylînün anası oldu âgâh

646 Odlara dutuşdı yasa batdı
Ol gonca-dehâna dil uzatdı

647 K'ey şûh nedür bu güft ü gûlar
Kılmak sana ta'ne ayb-cûlar

648 Niçün özüne ziyân edersen
Yahşi adunı yaman edersen

649 Niçün sana ta'ne ede bed-gû

Nâmûsa taalluk iş midür bu

650 Nâzük beden ile berg-i gülsen
Ammâ ne deyem igen yöğülsen

651 Lâle kimi sende lutf çohdur
Ammâ ne deyem yüzün açuhdur

652 Temkîni cünûna kılma tebdîl
Kızsen ucuz olma kadrüni bil

653 Her sûrete aks kimi bahma
Her gördüğüne su kimi ahma

654 Mey gerçi safâ verür dimâğa
Ahduğı için düşer ayağa

655 Gözğü kimi katı yüzlü olma
Nergis kimi hîre gözlü olma

656 Gözden gerek olasen nihan sen
Tâ demek ola sana ki cânsen

657 Sen şem‘sen uymağıl hevâya
Kim şem‘i hevâ verür fenâya

658 Lu‘bet kimi özünü bezetme
Revzen kimi kûçeler gözetme

659 Sâgar kimi gezmegi harâm et
Nağme kimi perdede makâm et

660 Sâye kimi her yere yüz urma
Hiç kimse ile oturma durma

661 Sen sadesen özge ehl-i nîreng
Cehd eyle verilmesün sana reng

662 Derler seni aşka mübtelâsen
Bîgâneler ile âşinâsen

663 Sen handan ü aşk zevki handan
Sen handan ü düst şevki handan

664 Oğlan aceb olmaz olsa âşık
Âşıklığ işi kıza ne lâyık

665 Ey iki gözüm yaman olur âr
Nâmûsumuzı itürme zinhâr

- 666 Biz âlem içinde nîk-nâmuz
Ma' rûf-ı tamâm-ı hâs u âmuz
- 667 Ne neng ile dahi edelüm lâf
Biz demeyelüm sen eyle insaf
- 668 Dut kim sana kızmazem ben zâr
Menden ulu bir müdebbirün var
- 669 N'eylersen eğer atan eşitse
Kahr ile sana siyâset etse
- 670 Min-ba'd gel eyle terk-i mekteb
Bil mektebünü hemîn ced ü eb
- 671 Etme kalem ile meşkden yâd
Sûzen dut ü nakş eyle bünyâd
- 672 Etfâlden eyle kat' -ı ülfet
Hem-râz yeter yanında lu'bet
- 673 Büt kimi bir evde eyle menzil
Olma dahi her yanaya mâil
- 674 Ankâ kimi uzlet eyle pîşe
Eyle revîş eyle kim hemîşe
- 675 Gerçi adun ola dilde mezkûr
Görmek seni ola gayr-i makdûr
- 676 Hoş ol ki kızı hemîşe gizler
Hod gizlü gerek hemîşe kızlar

*Bu inkâr ile Leylî anasına cevâb verdüğüdür
ve
Fezâ-yı işretden çihup serây-ı üsrete girdüğüdür*

- 677 Leylî bu itâbı çün eşitdi
Öz gönlinde mukarrer etdi
- 678 Kim şu'bede-i sipihr-i zâlim
Tarh eyledi nakş-ı nâ-mülâyim
- 679 Eyyâm-ı visâle yetdi hicrân
Vakt oldı ciğerler ola büryân
- 680 Ammâ ne desün ne çâre kılsun

Tedbîr ne olduğın ne bilsün

681 Naçâr dutup tarîk-i inkâr
Âsâr-ı tecâhül etdi izhâr

682 Gül-zâr-ı itâba âb verdi
Giryân giryân cevâb verdi

683 K'ey mûnis-i rûzgârım ane
Dürc-i dür-i şâh-vârum ane

684 Sözlere dersene ki bilmezem men
Mazmûnını fehm kılmazam men

685 Dersen ma'sûk u aşk u âşık
Men sâde-zamîr tıfl-ı sâdik

686 Bilmem nedür ol hadîse mazmûn
Söyle nişer olmayam diğer-gûn

687 Aşkunu kılmazdı kimse yâdın
Ha senden eşitdüm imdi adın

688 Bi'llâh nedür ane aşka mefhûm
Bu sırr-ı nihânı eyle ma'lûm

689 Hâdî-i reh-i murâdum olgıl
Bu şîvede üstâdum olgıl

690 Men mektebe re'yüm ile getmen
Bir şugl hilâf-ı re'yün etmen

691 Hem sen dersene ki mektebe var
Hem dersene sen ki getme zinhâr

692 Hansı söze i'tikâdum olsun
Sana nişer i'timâdum olsun

693 Men hem değülem bu zecre kâil
Kim her dem olup çerâğ-ı mahfil

694 Nâ-cinsler ile hem-dem olam
Bir yerde mukayyed-i gam olam

695 Her dîdeden ede ede perhîz
Evkât geçe küdürret-âmîz

696 Peyveste muallim eyleyüp cevri
Gâhi sebak ohuda gehî devri

697 Bi'llâh mana hem bu idi maksûd
Mektebden olur mı tıfl hoşnûd

698 Ayruk bu sözi mükerrer etme
Lutf eyle meni mükedder etme

699 Çün ane eşitdi ol cevâbı
Terk etdi şikâyet ü itâbı

700 Şeksüz ana rûşen oldı k'ol meh
Âşıklığından deĝüldür âgeh

701 Bî-hûdedür ol kamu fesâne
Kim âşıkdur fûlan fülâna

702 Çün vâkıa şek mahalli oldı
Ol vâkıadan teselli oldı

703 Leylî hem oturdı evde nâ-çâr
Döndi sadefine dürr-i şeh-vâr

704 Bir bürcde sâbit oldı ahter
Mahbûs-i hizâne oldı gevher

705 La'l oldı esîr-i sîne-i seng
Habs oldı gül-âba şîşe-i teng

706 Gamdan tebeh oldı rûzgârı
Nevmîd dil-i ümîd-vârı

707 Âh eyler idi velî ne hâsıl
Ol yel açamazdı gonca-i dil

708 Göz yaşı tökerdi lîk ne sûd
Bitmezdi anunla nahl-i maksûd

709 Zülfi kimi pîç ü tâba düşdi
Hayrân kalup ıztırâba düşdi

710 Ağzı kimi hulkın etdi gam dar
Çeşmi kimi cismi oldı bî-mâr

711 Ne derdini sahlasa karârı
Ne şerh-i gam etse gam-güsârı

712 Fânûs-ı hayâle girdi ol şem'
Gönlini kılup hayâl ile cem'

713 Her dem çeküp ol gam içre min âh
Sabr etdi zarûret ile ol mâh

714 Derd ile düzüp terâne-i gam
Bu bir gazeli ohurdu her dem

Bu gazel Leylî dilindendir

715 Felek ayırdı meni cevri ile cânânımdan
Hazer etmez mi aceb nâle vü efgânımdan

716 Oda yandurmasa bir şu'le ile nüh feleği
Ne biter âteş-i âh-ı dil-i sûzânımdan

717 Gam-ı pinhân meni öldürdi bu hem bir gam kim
Gül-ruhum olmadı âgeh gam-ı pinhânımdan

718 Âh idi hem-nefesüm âh ki ol hem âhir
Çıhdı ikrâh kılup külbe-i ahzânımdan

719 Men ne hâcet ki kılâm dâğ-ı nihânım şerhin
Âkıbet zâhir olur çâk-i girîbânımdan

720 Hak bilür yâr değül cân ü dilümden gâib
N'ola ger gâib ise dîde-i giryânımdan

721 Cân eğer çihsa tenümden eser-i mihri ile
Eser-i mihri sağınman ki çihar cânımdan

722 Lutf edüpsen meğer ey bâd bu günden beyle
Veresen bir haber ol serv-i hırâmânımdan

723 Ey Fuzûlî gam-ı hecr ile perîşândur hâl
Kimse âgâh değül hâl-i perîşânımdan

Tamâmî-i sühan

724 Sâkî getir ol mey-i mugânı
Kim unudalum gam-ı cihânı

725 Rahm eyle ki kasd-ı cân eder gam
Bağrum sitem ile kan eder gam

726 Kıl aklımı bâde ile zâil
Çerhün siteminden eyle gâfil

727 Feryâd ki çerh bî-vefâdur
Dâim işi cevri ile cefâdur

728 Bir âdet ile medârı yohdur
Devrânınun i'tibârı yohdur

729 Ger hem-nefes etse iki yârı
Bir yere getürse iki zârı

730 Elbette sebep salup araya
Anları esîr eder belâyâ

731 Bi'llâh ne yamandur âşinâlîğ
Çün vâki' olur yine cüdâlîğ

732 Gül-zâr-ı kelâm bağ-bânı
Beyle bezemiş bu bûstânı

733 Kim serv-i riyâz-ı mihnet ü derd
Sevdâ-zede Kays-i derd-perverd

734 Her subh gederdi mektebe şâd
Mektebde olurdu gamdan âzâd

735 Meşk-i hat-ı hüsn-i yâr ederdi
Def'-i gam-ı rûzgâr ederdi

736 Zevk ile dutup tarîk-ı sâbık
Âdet üzerine subh-ı sâdık

737 Geldi yine mektebe ferah-nâk
Tâ kim kıla zevk-ı vaslı idrâk

738 Gördi ki behişte hûr gelmez
Gün çıhdı henüz nûr gelmez

739 Hurşidsüz oldu rûz tâ şeb
Oldı başına karanu mekteb

740 Bildi ki sipihr-i şu'bede-bâz
Bir şu'bede eyleyüpdür âğâz

741 Elbette cefâ-yı ta'n-ı ağyâr
Ol gün yolına birahdı bir hâr

742 Nevmîd olup etdi nâle bünyâd
Dedi nedür ey felek bu bî-dâd

743 N'etdüm sana kasd-ı cânım etdün
Kat'-ı reh-i dil-sitânum etdün

744 Kesdün taleb-i garazda râhum
Bildür mana kim nedür günâhum

745 Evvel meni eyledün mükerrem
Vasl-ı sanem ile şâd ü hurrem

746 Döndün yine beyle cevr edersen
Ol devre nakîz devr edersen

747 Vehm eylemedün mi kim çeküp âh
Sûz-ı ciğer ile bir seher-gâh

748 Yanduram oda tokuz revâkun
Sûzın sana bildürem firâkun

749 Tedbîr kıl ey muallim-i pîr
Et sihr ile ol perîni teshîr

750 Ancak mana sanma yetdi bu gam
Kim yetdi mana yeten sana hem

751 Düş ey elif istikâmetünden
Şerm eyle bu kadd ü kâmetünden

752 Kaddi hevesiyle dem urursen
Ol getdi aceb ki sen durursen

753 Ey nûn çü nihândur ebrû-yi yâr
Sen dahi nazarda durma zinhâr

754 Ey mîm çü ağzı oldı gâib
Oldı sana hem adem münâsib

755 Olsan nola ey devât dil-teng
Âyîne-i hâtırun dutup jeng

756 Ol turra-i müşg-bûdan ayru
Hicrân kara bağrun eylemiş su

757 Ey hâme sirişk-bâr olupsen
Ser-geşte vü bî-karâr olupsen

758 Gûya bu gün etmemiş müyesser
Devrân sana dest-bûs-i dilber

759 Ey levh hatınun eyle yâdın
Kıl sînde nakş gam sevâdın

760 Bir niçe gün ol esîr-i hicrân

Mektebde gezüp kılurdu efgân

761 Her rûz figânı ile tâ şeb
Ta'zîb çekerdî ehl-i mekteb

762 Şeb hem kıluben figân ü zârı
Eylerdi muhâtab ol nigârı

763 K'ey göz nûrı gönül sürûrı
Sensüz gözümün yoh oldı nûrı

764 Evvel ne idi bu âşinâlığ
Âhir nişe eyledün cüdâlığ

765 Evvel nişe eyledün meni mest
İzhâr-ı mahabbet ile pâ-best

766. Âhir ne içün humâra soldun
Bu mihnet-i intizâra soldun

767 Soldun dil-i zâra nâr-ı fûrkat
Kıldun gözümü pür-âb-ı hasret

768 Gönlüm odı kıldı yana yana
Âheng şafak tek âsmâna

769 Yaşum suyu oldı vara vara
Bir bahr ki yoh ana kenâre

770 Men istemezem bu günde hem-dem
Yanumdan ilet hayâlünü hem

771 Olmaya düşüp hayâlün ey meh
Oda yana suya bata nâgeh

772 Ser-mest-i şarâb-ı iştiyâkem
Medhûş-i tehayyür-i firâkem

773 Koyma gamunı menümle hem-râh
Fâş eylerem anı halka nâgâh

774 Ser-mestde ihtiyâr olmaz
Medhûşda i'tibâr olmaz

775 Cân oldı gamun gelende ber-bâd
Teşvîş-i fenâdan oldum âzâd

776 Gösterdi mana gamun mezâkı
Ayş-ı ebedî neşât-ı bâkî

777 Ger gelse ecel menüm nem ala
Cân hod yohdur meğer gam ala

778 Şem‘-i şeb-i mihnet ü belâyem
Âşüfte-i cünbiş-i hevâyem

779 Sûz-ı dil ile tökülse yaşum
Tığ-i gam ile kesilse başum

780 Cândan çıkarıp hevâ-yı aşkı
Terk eylemezem belâ-yı aşkı

781 Bu günleri kim gam içre zârem
Hicrân elemiyle bî-karârem

782 Ger nâme-i ömre kilik-i takdîr
Gündür deyüben kılursa tahrîr

783 Eyler meni ol hisâb mağbûn
Kim sûret-i hâldür diğeri-gûn

784 Gün şartı deyerler âftâbı
Bi’llâh ki bu nüktedür hisâbı

785 Her gün ki görünmez âftâbum
Men gün demezem budur hisâbum

786 Yoh kimse bu derd-i dilden âgâh
Bu derd-i dil ile neyleyem âh

787 Derdüm söze geldüğünce artar
Oddur yel ile zebâne darta

788 Eyyâm-ı visâli eyleyüp yâd
Ol haste bu şi‘ri etdi bünyâd

Bu gazel Mecnûn dilindendir

789 Ey hoş ol günler ki men hem-râz idüm cânân ile
Ni‘met-i vaslın görüp nâzın çekerdüm cân ile

790 Görmemişdi gülşen-i ayşum hazân-ı tefrika
Olmamışdı tîre eyyâmum şeb-i hicrân ile

791 Meh-veşümden düstlar devrân cüdâ ister meni
Düşmenümdür hiç bilmen n’etmişem devrân ile

792 Yetse ger âşıklarun eflâke efgânı ne sûd
Yetmek olmaz mâh-veşler vaslına efgân ile

793 Yaşurup sahlardum elden dâğ-ı hicrânın eğer
Etmek olsaydı müdârâ dîde-i giryân ile

794 Zevkden dîbâce bağlandı kitâb-ı ömrüme
Koymadı devrân geçe evkâtum ol unvân ile

795 Ey Fuzûlî ahter-i bahtum müsâid olmadı
Kim olam bir dem mukârin ol meh-i tâbân ile

796 Söz muhtasar ol esîr-i sevdâ
Bir nev' ile oldı halka rüsvâ

797 Kim Kays iken adı oldı Mecnûn
Ahvâlini etdi gam diğêr-gûn

Bu Leylîye Mecnûn güzerde mukâbil olduğıdur

ve

Gün mukâbelesinde hilâl-i mihri bedr-i kâmil
Olduğıdur

798 Bir gün ki bahâr-ı âlem-efrûz
Vermişdi cihâna feyz-i nevrûz

799 Salmışdı nikâb çehreden gül
Çekmişdi sürûd-ı nâle bülbül

800 Şeb-nem mey-i nâbı ile lâle
Doldurmuş idi kızıl piyâle

801 Olmışdı gül ile sebze-i ter
Fîrûze-fîrûz ü la'l-perver

802 Bir niçe musâhib-i vefâ-dâr
Mecnûn-ı şikesteni görüp zâr

803 Her yan dediler ki ey belâ-keş
Gül çağıdır olmagıl müşevveş

804 Bu faslda âdemî gerek şâd
Endûh ü belâ vü gamdan azâd

805 Çün ebr değılsen olma giryân
Çün seyl değılsen etme efgân

- 806 Gül kimi biraħma sîneye çâk
Sebze kimi etme bisterün hâk
- 807 Ancak özünü esîr-i gam kıl
Lutf eyle hırâma gel kerem kıl
- 808 Sahrâ dutalum mey içelüm şâd
Endûh ile olma beyle mu'tâd
- 809 Ey gonca-dehân ü serv-kâmet
Gül oyna zamânı kıl ferâgat
- 810 Pâkize vücûda hayfdur gam
Beyle dahi kalmaya bu âlem
- 811 Şâyed açıla gül-i murâdun
Muhkem kıl esâs-ı i'tikâdun
- 812 Seyr üzre bu nevbahâr faslı
Şâyed bulına nigâr vaslı
- 813 Mecnûn-ı hazîn ayağa durdı
Sahrâlara seyr için yüz urdı
- 814 Giryân giryân kılurđı seyrân
Hayrân hayrân gezerdi her yan
- 815 Geh sezbeye arz-ı râz ederdi
Geh lâleye min niyâz ederdi
- 816 Çeşmine sürerdi lâle dâğın
Âşık sağınup öpüp ayağın
- 817 Nergis gözine nigâh ederdi
Yârı gözün anup âh ederdi
- 818 Söylerdi benefşeye gam-ı dil
Kim söyleye olsa yâra vâsıl
- 819 Bülbüllere şerh ederdi hâlin
Kumrîlere mihnet ü melâlin
- 820 Her turfe çiçek görüp çeküp âh
Menzil menzil gezerdi nâgâh
- 821 Bir menzile düşdi reh-güzârı
Kim seyrde idi anda yârı
- 822 Bir niçe perî-ruh ile hem-dem

Mecnûn-ı şikesteden mukaddem

823 Leylî güzer etmiş ol fezâya
Salmış gül ü lâle üzre sâye

824 Bir sebzeye sebz har-geh urmuş
Meh sahn-ı felekde hâle kurmuş

825 Gonca kimi ol latîf har-gâh
Gül berki kimi içinde ol mâh

826 Mecnûna mukâbil oldu Leylî
Bahr-ı gama yetdi derd seyli

827 Leylî deme şem‘-i meclis-efrûz
Mecnûn deme âteş-i ciger-sûz

828 Leylî deme cennet içre bir hûr
Mecnûn deme zulmet içre bir nûr

829 Leylî deme evc–i hüsne bir mâh
Mecnûn deme mülk-i aşka bir şâh

830 Leylî deme bir yegâne-i dehr
Mecnûn deme bir fesâne-i şeh

831 Leylî çemen-i belâ nihâli
Mecnûn felek-i vefâ hilâli

832 Leylî meh-i âsmân-ı haşmet
Mecnûn şeh-i kişver-i melâmet

833 Leylî saf-ı ehl-i hüsn emîri
Mecnûn ser-i kûy-ı gam fakîri

834 Leylî işi işve vü kirişme
Mecnûn gözi yaşı çeşme çeşme

835 Leylî vü neşât-ı hüsn kâmi
Mecnûn ü belâ-yı aşk dâmi

836 Leylî vü letâfet-i dil-ârây
Mecnûn ü melâmet-i gam-efzây

837 Leylîde kemâl-i hüsn ile zevk
Mecnûnda cemâl-i Leylîye şevk

838 Leylî sadef-i hayâya bir dür
Mecnûna anunla min tefâhür

839 Leylîde visâl-i dûst meyli
Mecnûnda hem ârzû-yı Leylî

840 Ol iki sehî-kad ü semen-ber
Birbirine oldılar berâber

841 Fûlâda sataşdı seng-i hâre
Od düşdi karâr ü ihtiyâra

842 Bir sâza düzildi ol iki târ
Germ oldı revâc-ı nâle-i zâr

843 Ol bahtı muna neşât buldı
Bu gördi anı mukayyed oldı

844 Mecnûnda karâr dutmayup hûş
Deryâ-yı tehayyür eyledi cûş

845 Bir dem bahabilmedi ol aya
Düşdi yüzi üzre misl-i sâye

846 Leylî hem itürdü ihtiyârın
Bir dem görebilmedi nigârın

847 Hayrânlığı ol makâma yetdi
Kim düşdi ayakdan ussı getdi

848 Gül suyu sepüp revân yüzine
Leylîni getürdiler özine

849 Her yan dediler ana ki ey mâh
Nâgeh olur atan anan âgâh

850 Kim gayr ile âşinâ olupsen
Bir dilbere mübtelâ olupsen

851 Vermez bu revîş netîce-i hûb
Şâyeste değül sana bu üslûb

852 Yahşi nazar eylesen yamandur
Hem bize vü hem sana ziyandur

853 Andan götürüp bisât ü har-gâh
Ol mâh-likânı hâh ü nâ-hâh

854 Öz bürcine kıldılar revâne
Tâ olmaya vâkîf ata ane

855 Söz demediler bu mâcerâdan
Ne gencden ü ne ejderhâdan

856 Mecnûnı hem etdi çeşm-i hûn-bâr
Sular saçuben yüzine bîdâr

857 Gördi ki nigârdan nişan yoh
Bir cism-i füsürde var cân yoh

858 Dîvâne kalup perî gedüpdür
Salup anı dil beri gedüpdür

859 Çâk eyledi câme kıldı nâle
Hâli bedel oldu özge hâle

860 Terk etdi libâs-ı lâle-gûnı
Raht oldu tenine eşk-i hûnı

861 Ger mâtem için misâl-i hâme
Sarmışdı başa siyeh imâme

862 Çizgindi başına dûd-ı âhı
Yandurdu imâme-i siyâhı

863 İkrâh ile çıhdı pîrehenden
Âr etdi şehîd-i gam kefenden

864 Na'leyni birahdı ol belâ-cû
Kim âşîka pây-benddür bu

865 Hem-demlere özr kıldı âğâz
K'ey bir niçe hem-nişîn ü hem-râz

866 Seylâb-ı hücûm-ı aşk yetdi
Men şifte-hâli garka etdi

867 Olman men-i haste ile hem-dem
Tâ batmayasuz bu suya siz hem

868 Men reng-i melâmete boyandum
Sevdâ-zedeliğ odına yandum

869 Elbette bir od ki düşdi cânâ
Âhir dutuşup çeker zebâne

870 Düşvâr belâmı sehl sanman
Siz dahi menüm oduma yanman

871 Menden size düşmesün bir ahker
Çün değmedi hayr değmesün şer

872 Sevdâ siyeh etdi rûzgârım

Aşk aldı inân-ı ihtiyârım

873 Men bir kuşem uçdum âşiyandan
Men handan ü meyl-i hâne handan

874 Kılman mana ev hikâyetin çoh
Dahi menüm anda varmağum yoh

875 Sizden sorar olsa ata hâlüm
Keyfiyyet-i mihnet ü melâlüm

876 Söylen ki fenâya verdi rahtın
Eyyâm siyâh kıldı bahtın

877 Ey pîr-i şikeste-hâl ü nâ-şâd
Tanrı'çün elümden eyleme dâd

878 Deme ki nedür bu mâcerâlar
Senden mana yetdi bu belâlar

879 Men bilmez idüm gam-ı cihânı
Teşvîş-i zemîn ü âsmânı

880 Âsûde serâçe-i ademde
Ne gussada idüm ü ne gamda

881 Bilmezliğ ile hem-râz idi hâlüm
Ne hüsn ü ne aşk idi hayâlüm

882 Sen vâsita-i vücûdum oldun
Sen mâni'-i feyz-i cûdum oldun

883 Umdun ki menümle olasen şâd
Derdâ ki ümîdün oldı ber-bâd

884 Men yoh olubem sen imdi var ol
Özge halefe ümîd-vâr ol

885 Ma'zûr dut ey azîz ma'zûr
Men kasd ile senden olmadum dûr

886 Çoh sıdk ile eyledüm ana azm
Kim devlet-i vasluna yetem cezm

887 Su saldı yoluna eşk-i hasret
Dâmânımı dutdı hâr-ı mihnet

888 Tahrîr kılup münâsib-i hâl
Bu şi'ri hem etdi ana irsâl

Bu gazel Mecnûn dilindendür

889 Fesâd-ı aşkı tâ gördüm salâh-ı akldan dûrem
Meni rüsvâ görüp ayb etme ey nâsîh ki ma'zûrem

890 Eğer çâk-i girîbân eylesem men'eylemen çün men
Metâ'-ı nengden ârî libâs-ı ârdan ûrem

891 Men ü sahrâ-yi vahşet menzil etmen âfiyet küncin
Esir-i dâm-ı zulmet olmazem çün tâlib-i nûrem

892 Temerrüd akl fermânından etsem dûstlar bi'llâh
Meni re'yümle sanman aşk sultânına me'mûrem

893 Mana kim ta'ne eyler kim nasîhat ehl-i âlemden
Hoşem kim i'tibar-ı aşk ile her dilde mezkûrem

894 Belâ-yı aşk u derd-i dûst terkin kılmazem zâhid
Ne muştâk-ı behişt em sen kimi ne tâlib-i hûrem

895 Hayâl-i çîn-i zülf ü tâk-ı ebrûsiyle zevküm gör
Sanasen haşmet ile Kisrîyem kadr ile Fağfûrem

896 Garaz bir ad imiş âlemde men hem eyledüm bir ad
Bi-hamdi'llâh Fuzûlî rind ü rüsvâlıkda meşhûrem

Bu Mecnûnun cünûnunun sıfatıdır

ve

Vâdi-i aşk sevdâsının keyfiyyetidir

897 Ol şîve-i aşk içinde mâhir
Kıldukta vasiyyetini âhir

898 Kıldı gözedüp tarîk-i vahşet
Eshâbdan inkıtâ'-ı ülfet

899 Sahrâya düşüp güneş misâli
Tenhâ yürür oldu lâübâlî

900 Her daşa ki yetdi tökdi yaşın
La'1 eyledi kûh ü deşt daşın

901 Göz yaşını bes ki tökdi her sû
Her merhaleden ahıtdı min cû

902 Bir ebr-i belâ idi güvâhı
Bârân sirişk ü berk âhı

903 Bârân ile berki cism ü cândan
Bir mertebede ki mundan andan

904 Deryâlara yetse lem‘a-i tâb
Sahrâlara düşse katra-i âb

905 Deryâlar olurdu cümle sahrâ
Sahrâlar olurdu cümle deryâ

906 Feryâd ile doldurup bu deyri
Feryâda getürdi vahş ü tayrı

907 Efgânı yetürdi âsmâna
Efgân ile âsmânı câna

Bu Mecnûnun atası vâkıf-ı hâl olduğıdur

ve

Anı beyâbân-ı mihnetde bulduğıdur

908 Gencîne-küşâ-yı genc-i güftâr
Olmış bu edâ ile güher-bâr

909 K’ol bir niçe bî-karâr ü mahzûn
Nâ-çâr kılup vedâ‘-ı Mecnûn

910 Nevmîd dönüp şikeste vü hâr
Kıldılar atasını haberdar

911 Ol pîr çü vâkıf oldu hâle
Mecnûn kimi etdi âh ü nâle

912 Sahrâlara dutdı seyl tek yüz
Vâdîlere açdı çeşme tek göz

913 Çoh aradı gezdi her mekânı
Bulunmadı oğlunun nişânı

914 Tâ âkıbet ol şikeste-hâli
Bir gûşede gördi lâubâlî

915 Düşmiş yere hâk-sâr ü gam-nâk
Ahvâli harâb ü sînesi çâk

916 Dönmiş gül-i sürhi zağferâna

Şimşâd-ı latîfi hîzrâna

917 Âyînesini gubâr dutmuş
Jeng-i gam-ı rûzgâr dutmuş

918 Etmiş elifin sitem yüki dâl
Kılmış kalemin felek gamı nâl

919 Hem-sohbeti mûr ü hem-demi mâr
Tekye-gehi hâk ü bisteri hâr

920 Hâr üzre ana delük delük ten
Açmış gam evine dürlü revzen

921 Ol pîr çü gördi sûret-i hâl
Sûret kimi kaldı bir zaman lâl

922 Bir lahza anı tehayyür aldı
Hayret gözi ile bahakaldı

923 Sonra yaha yırtup etdi feryâd
K'ey bülbül-i bûstân-ı bî-dâd

924 Hâl-i dilüni mana beyân et
Esrâr-ı nihânunı ıyân et

925 Kim aldı elünden ihtiyârun
Kim eyledi tîre rûzgârun

926 Bi'llâh nişe bî-karâr olupsen
Âşüfte-i rûzgâr olupsen

927 Ne seyrdesen sana taleb ne
Bu nâle vü zâruna sebeb ne

928 Deryâda ise sana dür-i kâm
Sen söyle men eyleyem ser-encâm

929 Zulmâtta ise şem'-i maksûd
Rûşen kıl ü menden iste mevcûd

930 Mecnûn dedi ey mana veren pend
Dânâ-yı sühan-ver ü hired-mend

931 Kimsen nedürür bu güft ü gûlar
Bî-fâide bâtl ârzûlar

932 Get derdüme sen devâ değülsen
Bîgânesen âşinâ değülsen

933 Men beyle kelâma dutmazem gûş
Leylî sözi söyle yohsa hâmûş

934 Dedi menem atan ey belâ-keş
Men seng-i nedâmetem sen âteş

935 Dedi nedür ata yohsa ane
Leylî gerek özgedür fesâne

936 Çün gördi itâatinde ihmâl
Bildi ki fakîre özgedür hâl

937 Verdi bu firîb ile tesellî
Kim dur gedelüm çağırđı Leylî

938 Leylî bize geldi mihmândur
La'li talebünde dür-feşândur

939 Mecnûn ki eşitdi Leylî adın
Sandı ki felek verür murâdın

940 Lebbeyk deyüp ayağa durdı
Ol ka'be-i maksâda yüz urdı

941 Pîr ile cevân-ı dil-şikeste
Geldi eve dil-figâr ü haste

942 Başında hevâ-yı vasl-ı Leylî
Ne ata gamı ne ana meyli

943 Geh ata nasîhat etdi âğâz
Geh anesi oldı pend-perdâz

Bu Mecnûna anası pend verdüğüdür

ve

Bûstân-ı melâmetden hâr-ı nedâmet derdüğüdür

944 K'ey râhat-ı cân ü nûr-ı dîde
Ferzend-i yegâne-i güzîde

945 Şânunda riyâset-i Arab var
Mîrâs-ı şecâat ü edeb var

946 Etvâr-ı mülûk dut hemîşe
Âyîn-i şecâat eyle pîşe

947 Ebrû-yı ham ise ger murâdun
Süst etme kemân-ı i'tikâdun

- 948 Müjgân-ı siyâhdan götür dil
Ol nâveng-i cân-sitâna mâil
- 949 Olsan nigerân-ı kadd ü kâmet
Kıl nîze-i hûn-feşâna raġbet
- 950 Ger zülf ile görmek istesen hâl
Gör hey'et-i nokta peyker-i dâl
- 951 Gönlün göz ü kaşa olsa meftûn
Gör dîde-i *ayn* ü ebru-yı *nûn*
- 952 Sen servsen olmagıl girân-bâr
Âzâd olagör ne kim giriftâr
- 953 Sen la'lsen olmagıl sebük seng
Döndürme güneş görüp revân reng
- 954 Etme özünü habâb-mânend
Başunda olan hevâya hursend
- 955 Kim yohdurur ol hevâya bünyâd
Başun olur ol hevâda ber-bâd
- 956 Ser-germliġ etme şem'-nisbet
Sûz-ı gam-ı aşk ile mürüvvet
- 957 Gör şem'î nişe düşer belâya
Başındakiden geder fenâya
- 958 Zevk-ı dil ü dîde kılma âdet
Salma mey ü şâhide irâdet
- 959 Mahbûb ü mey ile besleyen cân
Sanma olur ehl-i akl ü îmân
- 960 Aklı mı olur müdâm mestün
Îmânı olur mı mey-perestün
- 961 Şi're heves etme kim yamandur
Yahşi deseler ana yalandur
- 962 Hâlâ kılagör kemâl hâsıl
Fevt etme kemâli gezme gâfil
- 963 Ey bâg-ı ümîdümün nihâli
Kılma bizi neng pâymâli
- 964 Mahbûb hem istesen kem olmaz

Biz kim senünüz sana gam olmaz

965 Vardur bu haşemde min kabîle
Her tâife içre min cemîle

966 Bir bir kılalum kamu sana arz
Yetsün yerine bize olan farz

967 Bir serv-i sehî-kad ü semen-ber
Tezvîcüne edelüm mukarrer

968 Ta'yîn edelüm sana meh ü sâl
Sarf eyleyebildüğünce emvâl

969 Sen dutma hemîn tarîk-ı vahşet
Kat'-ı neseb eyleme emânet

970 Bizden bu nasîhati kabûl et
Her lahza yeter bizi melûlet

971 Uşşâk sefâhetin kılup yâd
Bu şi'ri ne hoş demiş bir üstâd

Gazel-i üstâd

972 Cân verme gam-ı aşka ki aşk âfet-i cândur
Aşk âfet-i cân olduğu meşhûr-ı cihândur

973 Sûd isteme sevdâ-yı gam-ı aşkda hergiz
Kim hâsıl-ı sevdâ-yı gam-ı aşk ziyandur

974 Her ebru-yı ham katlüne bir hancer-i hûn-rîz
Her zülf-i siyeh kasduna bir ef'î yılandur

975 Yahşi görünür sûreti meh-veşlerün ammâ
Yahşi nazar etdükde ser-encâmı yamandur

976 Aşk içre azâb olduğın andan bilürem kim
Her kimse ki âşıkdur işi âh u figândur

977 Yâd etme kara gözlülerün merdüm-i çeşmin
Merdüm deyüp aldanma ki içdükleri kandur

978 Ger derse Fuzûlî ki güzellerde vefâ var
Aldanma ki şâir sözi elbette yalandur

*Bu Mecnûnun nasihat kabûl etmediğidir
ve
Atasının derdi dermâna yetmediğidir*

979 Mecnûn ki eşitdi ol hitâbı
Verdi bu tarîk ile cevâbı

980 K'ey rûh-ı revânum ata ane
Kâm-ı dil ü cânım ata ane

981 Tahkîk edübem işüm hatâdur
Her ne desenüz mana revâdur

982 Âlûde-i reng-i dûd-ı âhem
Züll-i güneh ile rû-siyâhem

983 Men hem olubem bu işden âgâh
Ammâ ne deyim ne söyleyem âh

984 Yohdur bu işümde ihtiyârum
Zabtumda inân-ı iktidârum

985 Akl oldı zaîf ü aşk gâlib
Hâtır nigerân nigâr câzib

986 Dutdı ten ü cânımı gam-ı yâr
Gayri'l-mahbûbi leyse fi'd-dâr

987 Mende dahi nişe menliğ olsun
Mende meni isteyen ne bulsun

988 Takdîr çü beyledür ne tedbîr
Taktîri eder mi kimse tağyîr

989 Olsaydı mana neşât rûzî
İster mi idüm bu derd ü sûzı

990 Ger sıhhate kâdir olsa bîmâr
Derde özin eylemez giriftâr

991 Elverse gedâya pâdişâliğ
Sanman ki kılur dahi gedâliğ

992 Fıtratda ne hâlet olsa maksûm
Ref' olmaduğudur emr-i ma'lûm

993 İslâhuma eylemen teemmül

Kim gül tiken olmaz ü tiken gül

994 Keyfiyyet-i âb ü cevher-i hâk
Demek ola mı kabûl-i idrâk

995 Su sifleliğinden ayrılır mı
Od yandurabilmeyebilür mi

996 Ol gün ki rahimde kilik-i kudret
Îcâduma verdi zîb sûret

997 Doldurdu hevâ ile dimâğum
Sevdâ ile bağladı ayağum

998 Doldı bedenümdeki rek ü pûst
Başdan ayağa mahabbet-i dûst

999 Mülk eyledi gönlümi belâya
Vakf eyledi cânımı cefâya

1000 Yoh mende bu hükmden tehallûf
Ol mülk ile vakfa bir tasarruf

1001 Derd-i ezeli devâ bulur mı
Mihr-i ebedî fenâ bulur mı

1002 Men şem‘-i serâçe-i firâkem
Sûz-ı ciğer ile hoş-mezâkem

1003 Menden dileyen bu sûzı zâil
Bî-dâduma olmuş ola mâil

1004 Şem‘ün ki hayâtı oldu âteş
Hâli anun âteş iledür hoş

1005 Oddan dileyen anun necâtın
Fânî dilemiş ola hayâtın

1006 Düşmenliğe dûstlığ kılup ad
Tedbîr-i necâtum eylemen yâd

1007 Men garka-i bahr-ı şevk-i yârem
Berhem-zede-i gam-ı nigârem

1008 Ancak sebep-i karârum oldur
Ârâm-ı dil-i figârum oldur

1009 Anunla edün bu derde merhem
Urman dahi andan özgeden dem

1010 Dersüz mana var dil-rübâlar
Leylî kimi çoh perî-likâlar

1011 Bi'llâh demenüz bu harfî zinhâr
Âlemde bir andan özge kim var

1012 Bülbül gül için kılanda nâle
Derdine devâ olur mı lâle

1013 Husrev değülem ki mana dilber
Şîrîn ola gâh gâh Şekker

1014 Men yek-cihetem tarîkatümde
Tagyîr işi yoh cibilletümde

1015 Özrini beyân edüp hem ol dem
Takrîre getürdi bir gazel hem

Bu gazel Mecnûn dilindedir

1016 Aşk derdi ey mûalic kâbil-i derman değül
Cevherinden eylemek cismi cüdâ âsân değül

1017 Devr cevrenden şikâyet edene âşık demen
Aşk mesti vâkıf-ı keyfiyyet-i devrân değül

1018 Şehrden sahrâya bir fark olduğın her kim bilür
Bilmiş ol kim aşk sahrâsında ser-gerdân değül

1019 Her kim idrâk eyler öz keyfiyyet-i hâlin henüz
Dûst ruhsârına ayn-ı şevk ile hayrân değül

1020 Cânı cânân ittihâdı fâriğ eyler cismden
Cismden âgâh olan cân vâsıl-ı cânân değül

1021 Der imiş düşmen ki hem-demdür Fuzûlî yâr ile
Her sözi bühtân ise hakkâ bu söz bühtân değül

***Bu Mecnûn atasının Leyliye hâstârlığıdır
ve
Leylî atasının Mecnûndan bîzârlığıdır***

1022 Sâkî getür ol şarâb-ı nâbı
Kim yetdi nisâba gam hisâbı

1023 Gam düşmen-i cân-ı mübtelâdur
Def' eyeleye gör ki bir belâdur

1024 Söz cevherine olan hırîdâr
Bu nev' ile germ kıldı bâzâr

1025 Kim âciz olup gam içre ol pîr
Mecnûnına kıldı fikr-i zencir

1026 Bildi ger olmaz olsa Leylî
Mümkün deĝül olmaĝı tesellî

1027 Kıldı talebin özine lâzım
Cem' etdi eâlî vü eâzım

1028 Ümmîd ile baĝladı umup kâm
Ol ka'be-i ârzûya ihrâm

1029 Çün Leylî atası bildi hâlî
Üydürdi ekâbir ü ehâlî

1030 Karşularına olup revâne
Kıldı olarunla *azm-i* hâne

1031 Ehlen sehlen deyüp demâdem
Min kez dedi ola hayr makdem

1032 Çün şem'-sıfat olar oturdu
Bu serv kimi ayaĝa durdu

1033 Ortaya bırahdı dürlü hânlar
Tâ kâm-ı dil ala mihmânlar

1034 Olmışdı dolup kebâb ile hân
Cedy ü hamel ile âsman-sân

1035 Ammâ aceb er kıla hîred-mend
Ol hânları âsmâna mânend

1036 Her kim garazın bulurdu hândan
Bu mümkün olur mı âsmandan

1037 Hânlar götürildüĝünde ol pîr
Takrîb ile derdin etdi takrîr

1038 K'ey kadr ile kible-i kabâil
Senden kamunun murâdı hâsıl

1039 Asl ü nesebüm sana ıyândur

Hükmüm niçe min eve revândur

1040 Meşhûr-ı kabâilem sahâda
Ma'rûf-ı tavâifem atâda

1041 Hem var maahbbetümde te'sîr
Hem var adâvetümde teşvîr

1042 Ser-defter-i ehl-i rûzgârem
Her niçe desem yüz anca varem

1043 Nahl-i emelüm semer verüpdür
Îzed mana bir güher verüpdür

1044 Hâla dilerem bu turfe lû'lû
Bir la'l ile ola hem-terâzû

1045 Tâ lû'lû olanda la'le vâsıl
Terkîb kılâm müferrih-i dil

1046 Çoh kânlara tîşe-veş yüz urdum
Çoh la'l hakîkatini sordum

1047 Her kânda eğerçi la'l çohdur
Bir la'l ki lâyük ola yohdur

1048 Bir la'lün eşitmişem senün var
Kim lû'lüme oldurur sezâ-vâr

1049 Lutf eyle inâyet et kerem kıl

Ol la'l ile dürri muhterem kıl

1050 Kılsun güli serv sâye-perver
Olsun güle serv sâye-güster

1051 Fehm et sözümi tegâfûl etme
Hayr işdür bu teallül etme

1052 Ger hâsıl olur bu kâm senden
Her ne diler isen iste menden

1053 Anca kılayum sana revân genc
Kim yer yüzün eyleye nihân genc

1054 Anca güher eyleyem revâne
Kim bulmayasen ana hizâne

1055 Ol serv-i semen-berün atası
Ol genc-i nihânun ejdehâsı

1056 Lutf ile dedi ki ey hîred-mend
Men kimi esîr-i dâm-ı ferzend

1057 Sen hoş geldün safâ getürdün
Topraklardan bizi götürdün

1058 Müşkilce hitâbdur hitâbun
Bilmen nişe vereyüm cevâbun

1059 Kurbün bilürem mana şerefdür
Ammâ halefün aceb halefdür

1060 Mecnûn deyü ta'n eder halâyık
Mecnûna menüm kızum ne lâyıık

1061 Leylî demenem ki nâzenîndür
Bir tîre kenîz-i kem-terîndür

1062 Olmaz mı kenîz cins-i merdüm
Yohdur mı kenîze hem terahhum

1063 Dîv ile perî olur mı hem-dem
Olmaz sözi açma ebsem ebsem

1064 Dîvâneye zâyi' eyleme renc
Vîrâne gerek nedür ana genc

1065 Tedbîr ile dönderüp mizâcın
Sevdâsınun eylesen ilâcın

1066 Leylî anun olsun eyledüm ahd
Var imdi sen et ilâcına cehd

*Bu Mecnûnun atasınun hirmânıdur
ve
Gayr bâbdan tedbîr-i dermânıdur*

1067 Ol sâhib-i neng ü nâm ü nâmûs
Döndi eve geldi hâr ü me'yûs

1068 Mecnûna dedi ki ey belâ-keş
Hâcet biter olmagıl müşevveş

1069 Akl ile açılır ol muammâ
Leylîni sana verürler ammâ

1070 Şartı bu ki olasen hıred-mend
Erbâb-ı hiredden alasen pend

1071 Ref' ola alâmet-i cünûnun
Akl ola hemîşe reh-nümûnun

1072 Mecnûn dedi ey edîb-i kâmil
Dîvâne-i aşk olur mı âkil

1073 Ger mende bu ihtiyâr olaydı
Tedbîrûme i'tibâr olaydı

1074 Evvelden edeb şiâr ederdüm
Temkînümi üstüvâr ederdüm

1075 Olmazdı bu hâle ihtiyâcum
Kim ola azâb ile ilâcum

1076 Mende bu ilâca yoh müdârâ
Min kez gamum etdüm âşikârâ

1077 Yohdur revîşümde inkılâbum
Evvelki cevâbdur cevâbum

1078 Sen ehl-i hıredsen eyle tedbîr
Tedbîrün ede meğer ki te'sîr

1079 Leylîni dahi men etmeyem yâd
Men âkil-i vakt olam sen âzâd

1080 Ol pîr-i şikeste-hâl ü hayrân
Tedbîr-i ilâc edüp firâvân

1081 Her handa eşitdi bir tabîbi
Gül-zârınun oldı andelîbi

1082 İzhâr edüp ana ihtiyâcın
Bîmârınun istedi ilâcın

1083 Bîmârına min tabîb-i hâzık
Bir şerbet içürmedi muvâfık

1084 Her yerde ki bildi bir nazar-gâh
Varup ana oldı hâk-i dergâh

1085 Çoh el götürüp duâlar etdi
Çoh nezr verüp atâlar etdi

1086 Re'yiyle melûlin etmeğe şâd
Min pîrden almadı bir irşâd

1087 Çoh sihr olunup yazıldı ta'vîz
Çoh meklere dutuldu ümmîz

1088 Edilmedi hiç biriyle çâre
Ne çâre kazâ-yı Kirdgâra

1089 Bir gün dediler ana ki ey pîr
Âlemde sana bu kaldı tedbîr

1090 Kim Ka'beye iltesen esîrûn
Ola ki Hak ola dest-gîrûn

1091 Tavf-ı Harem olsa ana hâsıl
Ser-geşteliğ andan ola zâil

1092 Ursa Hacer-i mübâreke baş
Yumşana eğer ola kara daş

*Bu Mecnûn-ı bî-çârenün Ka'beye yüz urduğıdur
ve
Münâcât ile sevdâsın arturduğıdur*

1093 Ol pîr bu hayr işe kılup cehd
Mecnûna müretteb etdi bir mehd

1094 Aldı anı azm-i râh kıldı
Azm-i harem-i İlâh kıldı

1095 Çün Ka'beye erdi ol nîkû-hûy
Mecnûna dedi ki ey belâ-cûy

1096 Dut Ka'beye rûy tâat eyle
Temkîn ü edeb riâyet eyle

1097 Ta'zîm şerâitin edâ kıl
İhlâs-ı dürüst edüp duâ kıl

1098 Ola ki kabûl ola niyâzun
Hak şefkati ola çâre-sâzun

1099 Bu yerde kabûl olur duâlar
Bu buk'ada bahş olur atâlar

1100 Kıl tevbe ki ahsen-i ameldür
Cehd eyle necâta kim meheldür

1101 Mecnûn bulup ol makâmdan zevk
Saldı anı çerhe neş'e-i şevk

1102 Sûz ile çeküp ciğerden âvâz
Arz etdi binâ-yı Kâ'beye râz

1103 K'ey sakfı bülend ü kadri âlî
Mihrâb-ı eâzım ü eâlî

1104 Ey kıble-i ehl-i izz ü ikbâl
Ruhsâr-ı zemîne anberîn hâl

1105 Ey mağz-ı vefâya kisvetün pûst
Hem-reng-i pelâs-ı hâne-i dûst

1106 Ey gül-bün-i gonca-i ibâdet
Sandûk-ı cevâhir-i saâdet

1107 Ey dâim olan menümle hem-derd
Ammâ ne menüm kimi cihân-gerd

1108 Göğsine uran Hacer kimi daş
Zemzem kimi gözden ahıdan yaş

1109 Peyveste siyeh kılan libâsın
Gönlinde nihân dutan hevâsın

1110 Bi'llâh kimesen bu yerde âşık
Söyle ki enîsünem muvâfık

1111 Olmuş sana aşk feyzi hâsıl
Kılmış seni kıble-i kabâil

1112 Yâ Rab bû harem-serâ hakiyçün
Bu ma'bed-i pür-safâ hakiyçün

1113 Kıl mende binâ-yı aşkı dâim
Mânend-i esâs-ı Kâ'be kâim

1114 Sal gönlüme derd-i aşkdan gam
Her lahza vü her zamân ü her dem

1115 Aşk içre müdâm şevküm artur
Şevk ile hemîşe zevküm artur

1116 Her handa ki âlem içre gam var
Kıl gönlümi ol gama giriftâr

1117 Endîşe-i akldan cüdâ kıl
Aşk ile hemîşe âşinâ kıl

1118 Artur mana zevk ü şevk-ı Leylî
Dâim mana anda kıl tecellî

1119 Çohdur benî Âdem içre bî-dâd
Et gönlümi vahşet ile mu'tâd

1120 Bir mülkde ver mana karârı
Kim yetmeye âdemî gubârı

1121 Ol zâir-i Kâ'be-i inâbet
İsterdi duâ kılup icâbet

1122 Tuğyân-ı belâdan etmeyüp fikr
Bu şi'r idi her dem etdüği zikr

Bu gazel Mecnûn dilindendir

1123 Yâ Rab belâ-yı aşk ile kıl âşinâ meni
Bir dem belâ-yı aşkdan etme cüdâ meni

1124 Az eyleme inâyetüni ehl-i derdden
Ya'ni ki çoh belâlara kıl mübtelâ meni

1125 Oldukça men götürme belâdan irâdetüm
Men isterem belânı çü ister belâ meni

1126 Temkînümi belâ-yı mahabbetde kılma süst
Tâ dûst ta'n edüp demeye bî-vefâ meni

1127 Getdükçe hüsnin eyle ziyâde nigârumun
Geldükçe derdine beter et mübtelâ meni

1128 Men handan ü mülâzemet-i i'tibâr ü câh
Kıl kâbil-i saâdet-i fakr ü fenâ meni

1129 Eyle zaîf eyle tenüm fûrkatinde kim
Vaslına mümkün ola yetürmek sabâ meni

1130 Nahvet kılup nasîb Fuzûlî kimi mana
Yâ Rab mukayyed eyleme mutlak mana meni

*Bu Mecnûnun Kâ'beden mürâcaatidir
ve*

Vuhûş ile musâhabetidür

1131 Bir bir eşidüp sözün atası
Bildi ki kabûl olur duâsı

1132 Efzûn olur gam ü melâmet
Mümkin deĝül oĝlına selâmet

1133 Çoh kıldı figân ü nâle vü zâr
Oĝlından ümîd kesdi nâ-çâr

1134 Ol pîr kalup orada hayrân
Mecnûn dutuben reh-i beyâbân

1135 Tenhâ sefer ihtiyâr kıldı
Azm-i ser-i kûy-i yâr kıldı

1136 Gündüz gözi yaşı hâdî-i râh
Gece yolu şem'î şu'le-i âh

1137 Gerd-i reh-i yârı yâd ederdi
Geh otura geh dura gederdi

*Bu Mecnûnun derdini daĝa şerh etdüĝidür
ve
Andan nevmîd getdüĝidür*

1138 Bir daĝa erişdi yolda nâgâh
Kaddine libâs-ı vehm kûtâh

1139 Tiĝinde ukâb-ı çerh kanı
Mazmûn kemerinde la'l kânı

1140 Mün'im sıfatı libâsı fâhir
Ceyb ü bagali dolu cevâhir

1141 Deryâ kıluben ana tazarru'
Eylerdi zahîresin tevakku'

1142 Sahrâ edüben ana tevellâ
Eylerdi maîşetin temennâ

1143 Ol çeşmeler eyleyüp revâne
Olmışdı olara ata ane

1144 Ta'zîm ile kılmış anı Hak yâd
Kur'anda ki *el ci'bâle evtâd*

1145 Mecnûn ana eyleyüp temâşâ
Bir odlu sürûd kıldı inşâ

1146 Oldukda sürûd ile nevâ-sâz
Andan hem eşitdi aks-i âvâz

1147 Sandı ki öziyle hem-nefesdür
Dedi mana bu refik besdür

1148 Yüz şükr ki yâr-ı gâr buldum
Gezdüm bu cihânı yâr buldum

1149 Aşk odın ana hem etdi rûşen
K'ey gûşe-nişîn-i pâk-dâmen

1150 Sûz-ı ciğerümden oldun âgâh
Ahsen ahsent bâreka'llah

1151 Bir âşık-ı mübtelâ imişsen
Derd ehline âşinâ imişsen

1152 Sensen mana hem-dem-i muvâfik
Dâğ ile olur hemîşe âşık

1153 Bî-dâd ile göğsüne urup daş
Derd ile gözünden ahıdup yaş

1154 N'oldı sana beyle mest olupsen
Gam dâmına pây-best olupsen

1155 Kan ile dolupdurur kenârın
Ne gülden ola bu lâle-zârın

1156 Bağrun görürem olupdurur su
Ne serv-kadün hevâsıdır bu

1157 Gel ağlayalum bu mâcerâya
Bir dem koşalum sadâ sadâya

1158 Çün bir dem anunla ağladı zâr
Derd-i dil-i zârın etdi izhâr

1159 Azm eyledi hâk-i kûy-ı yâra
Leylînün evi olan diyâra

*Bu Mecnûnun gazâl ile mülâkâtıdır
ve*

Aşk bâbında onunla olan hâlâtudur

1160 Gördi ki bir avcı dâm kurmuş
Dâmına gazâller yüz urmuş

1161 Ol dâma cefâ-yı çerh-i gaddâr
Bir âhunı eylemiş giriftâr

1162 Bir âhu esîr-i dâmı olmuş
Kan yaşı kara gözine dolmuş

1163 Boynı kurulu ayağı bağlu
Şehlâ gözi nemlü cânı dağlu

1164 Ahvâline rahm kıldı Mecnûn
Bandı ana tökdi eşk-i gül-gûn

1165 Gönlüne katı gelüp bu bî-dâd
Yumşak yumşak dedi ki sayyâd

1166 Rahm eyle bu müşg-bû gazâle
Rahm etmez mi kişi bu hâle

1167 Sayyâd bu nâ-tüvâna kıyma
Kıl cânına rahm cânâ kıyma

1168 Sayyâd sakın cefâ yamandur
Bilmezsen mi ki kana kandur

1169 Sayyâd mana bağışla kanın
Yandurma cefâ odına cânın

1170 Sayyâd dedi budur maâşum
Açman ayağın gederse başum

1171 Katlinde bu saydun etsem ihmâl
Etfâl ü iyâlüme n'olur hâl

1172 Mecnûn ana verdi cümle rahtın
Pâk eyledi berkden dirahtın

1173 Ol turfe gazâlün açdı bendin
Şâd eyledi cân-ı derd-mendin

1174 Yüz urdı yüzine kıldı efgân
Göz sürdi gözine oldı giryân

1175 K'ey bâdiye-gerd ü bâd-nâverd
Nâzük bedeniyle nâz-perverd

1176 Sen zînet-i her gil-i zemînsen
Gül kimi lâtif ü nâzenînsen

1177 Ey sebze-i cûy-bâr-ı vahşet
Ra'nâ semen-i bahâr-ı vahşet

1178 Tenhâ koyma men-i zebûnı
Olgıl mana deşt reh-nümûnı

1179 Gez bir niçe gün menümle hem-râh
İnsan deyüp etme menden ikrâh

1180 Yaşum kimi getme çeşm-i terden
Kesme ayağun bu reh-güzerden

1181 Ser-çeşme-i çeşmüm eyle menzil
Ser-menzilümüzden olma gâfil

1182 Olsun bebeğüm karâr-gâhun
Eşk ü müje hâb ile giyâhun

1183 Ey çeşm-i nigâr yâdigârı
Sehl eyle mana gam-ı nigârı

1184 Kıldukda hayâl-i çeşm-i Leylî
Sen ver men-i hasteye tesellî

1185 Çün ol beşeriyetin unutdı
Âhû hem anunla üns dutdı

1186 Anun sebebiyle hem çoh âhû
Sahrâda onunla dutdılar hû

Bu Mecnûn-ı derd-mendün kebûter ile şerh-i hâlidür

ve

Andan iltimâs-ı mâ-fi'l-bâlidür

1187 Bir menzile yetdi zâr ü muztar
Bir dâmda gördi bir kebûter

1188 Her revzen-i dâmı bir der-i gam
Min gam müteveccih ana her dem

1189 Mecnûn ana bahdı yandı cânı
Yaşı kimi cûşa geldi kanı

1190 Sayyâdına eyledi tazarru‘
Kurtarmağın eyledi tevakku‘

1191 Seyyâd dedi ki men fakîrem
Fakra bu hamâme tek esîrem

1192 Hâşâ ki bu mürğ-i tîz-reftâr
Âzâd ola men kalam giriftâr

1193 Ger var ise kıymetin edâ kıl
Andan munı dâmdan rehâ kıl

1194 Evvel meni eyle gussadan şâd
Andan munı dâm-ı gamdan âzâd

1195 Var idi kolunda bir dür-i ter
Şeffâf çü dîde-i kebûter

1196 Verdi anı aldı ol esîri
Üftâdenün oldu dest-gîri

1197 Sürdi kademine çeşm-i pür-hûn
Anca ki ayağın etdi gül-gûn

1198 Her dem ana arz-ı râz ederdi
Mîn nağme-i şevk sâz ederdi

1199 K’ey tîz-per ü bülend-pervâz
Erbâb-ı vefâya mahrem-i râz

1200 Bu reng-i libâs-ı nîl-fâmun
Endûh ü melâmet-i müdâmum

1201 İzhâr kılup nişâne-i gam
Kim kıldı seni esîr-i mâtem

1202 Ger âşık isen sen ey cihân-gerd
Kaçma ki menem senünle hem-derd

1203 Bir lahza menümle hem-nişîn ol
Gencîne-i râzuma emîn ol

1204 Başum tüğün âşiyâne kılğıl
Göz yaşumı âb ü dâne kılğıl

1205 Sen kâsıd imişsen ey hamâme
Menden hem ilet nigâra nâme

1206 Gör hecr-i ruhında ıztırâbum
Peygâmum ilet getir cevâbum

1207 Bi'llâh ser-i kûyına gedende
Her çizginüben tavâf edende

1208 Yâd eyle meni sevâbuma gir
Bir tavf sevâbını mana ver

1209 Kon hâk-i derine iste dâne
Kıl özüne dâneni behâne

1210 Oldukça mecâlün etme nâmûs
Menden yetür ol yere zemîn-bûs

1211 Anca dedi ana hem gam-ı dil
Kim kıldı anı hem ünse mâil

1212 Başında olup şeb âşiyânı
Gündüz ol olurdu pâsbânı

1213 Zâtında görüp nişâne-i hayr
Hem vahş mutîi oldı hem tayr

1214 Râm oldı behâyim ol figâra
Bir fevc yığıldı vara vara

1215 Ol zâr idi mülk-i derd şâhı
Hayl-i ded ü dâm anun sipâhı

1216 Olmışdı beşerden eyle bîzâr
Kim öz aksin sanurdu ağyâr

1217 Dartup göğe dūd-ı şu'le-i âh
Öz sâyesin istemezdi hem-râh

Bu Leylî ahvâlinden bir haberdür

ve

Ma 'şûk-ı âşık-pîşe etvârından bir eserdür

1218 Sâkî müteellim-i humârem
Müştâk-ı şarâb-ı hoş-güvârem

1219 Üftâdeliğüm gör etme ihmâl
Rahm et bir ayağ ile elüm al

1220 İzhâr kılup safâ-yı meşreb
Bu bezmi çün eyledün müretteb

1221 Bezm ehline nevbet ile ver câm
Hem hâs riâyet eyle hem âm

1222 Mecnûna hemîn şarâb dutma
Leylîni ki asldur unutma

1223 Dihkân-ı fasîh-i Fârisî-zâd
Bu gülşene beyle tikdi şimşâd

1224 Kim ol çemen-i vefâ bahârı
Dâğ-ı gam-ı aşk lâle-zârı

1225 Ya'nî revîş-i vefâda muhkem
Leylî sadef-i cevâhir-i gam

1226 Girmişdi hisâra genc mânend
Urmışdı ayağa pendden bend

1227 Ne bir ferahı ne bir neşâtı
Ne kimse ile bir ihtilâtı

1228 Bîzâr atadan ü anadan
Bîgâne cemî'-i âşinâdan

1229 Yanına olurdu hûblar cem'
Pervâne-sıfat havâlî-i şem'

1230 Şâd olmağa hâtır-ı hazîni
Eğlenmeğe tab'-ı nâzenîni

1231 Min turrfece turfece fesâne
Şîrîn söz ile çeküp beyâna

1232 Eylerler idi zaman zaman yâd
Takrîb ile lahza lahza bünyâd

1233 Ol terk kılup neşât ü râhat
Bir uzvını eyleyüp cerâhat

1234 Eylerdi behâne ile nâle
Düşmezdi olar düşen hayâle

1235 Kızlar kaşa verse vesmeden reng
Cân gözgüsine salurdu ol jeng

1236 Kızlar yüze koysa nîlden hâl
Ol nîle çekerdi raht fi'l-hâl

1237 Kızlarda hayâl-i nakş-ı dîbâ
Ol nakş-ı hayâl ile şikîbâ

1238 Kızların eli hınâda gül-gûn
Anun eli eşki ile pür-hûn

1239 Ne iğnede ne ipekde meyli
Müjgâna tökerdi eşk seyli

1240 Kızlar kılup ârzû-yı zîver
Ger rişteye çekselerci gevher

1241 Ol dahi çekerci eyleyüp reşk
Târ-ı bedenine gevher-i eşk

1242 Mecnûndan idi cünûnı efzûn
Leylî deyene der idi Mecnûn

1243 Dünler ki gedüp yanından ol cem'
Bir gûşede ol kalurdi vü şem'

1244 Şem'e gam-ı dil beyân ederci
Sûz-ı ciğerin ıyân ederci

*Bu Leylînin çerâğ ile macerâsıdır
ve
Andan câre-sâzî-i dil temannâsıdır*

1245 K'ey didesi nemlü bağı dağlu
Başı karalu ayağı bağlu

1246 Gel olalım hem-nefes men ü sen
Râz-ı dil-i zârun eyle rûşen

1247 Ne derd seni nizâr edüpdür
Âlüfte vü zerd ü zâr edüpdür

1248 Başdan ayağa nedür bu yanmak
Dûd-ı dile dem-be-dem boyanmak

1249 Ne cinsdür aslun ey belâ-keş
Kim âb-ı hayâtun oldu âteş

1250 Şerh-i dil-i germ ü çeşm-i ter ver
Ser-rişte-i râzdan haber var

1251 Her lahza düşersen ıztırâba
Hem âteşe garkasen hem âba

1252 Ne sihr kılursen ey seher-hîz
Kim âteşün âbdan olur tîz

1253 Men sũhteden hem olma gâfil
Mende dahi var bir gam-ı dil

1254 Men hem sana benzerem vefâda
Belkim niçe mertebe ziyâde

1255 Sen gece hemîn yanarsen ey zâr
Men gece vü gündüzem giriftâr

1256 Sende eser-i hevâ ziyândur
Nisbet mana râhat-ı revândur

1257 Hûdur sana sırrunı tøküp yaş
Meclisler içinde eylemek fâş

1258 Gönlün çü değül vefâda kâim
Gönlündekidür dilünde dâim

1259 Men sâbit-i arsa-i belâyem
Ney kimi hizâne-i hevâyem

1260 Olman olur olmaz ile dem-sâz
Başum kesilürse söylemen râz

1261 Derdüm sana söyleyem gam-ı dil
Sende dahi tâb yoh ne hâsıl

1262 Döymez ciğerün bu şerh-i râza
Âhum getirür seni güdâza

1263 Bir yâra bu derdi eyledüm fâş
Olmadı mana bu yolda yoldaş

1264 Sabr eylemedi bu derd ü dâğa
Katlanmadı düşdi daşa dağa

1265 Yanunda senün hem urmayam dem
Tâ kaçmayasen ırağa sen hem

1266 Şem‘ün çü görürdi yoh zebânı
Dem urmağa yoh yanında cânı

*Bu Leylînin pervâneye keşf-i râzıdur
ve*

Anunla fi 'l-cümle izhâr-ı niyâzıdur

1267 Pervâneye şerh ederdî râzın
Arz eyler idi olan niyâzın

1268 K'ey tâir-i âşiyâne-i aşk
Ser-geşte-i âb ü dâne-i aşk

1269 Sensen reh-i aşk içinde sâdık
Âşık ammâ tamâm âşık

1270 Bir görmeğe yârı cân verürsen
Bir zevkle iki cihân verürsen

1271 Hem-râzdur taleb-i fenâda hâlün
Gûyâ ki fenâdürür visâlün

1272 Her çend ki şöhre-i cihânsen
Aşk içre ser-âmed-i zamansen

1273 Müşkil ki menüm kimi olup zâr
Mence ola sende şevk-i dîdâr

1274 Sen seyrdesen hemîşe ser-mest
Men dâm-ı belâ vü derde pâ-best

1275 Dünler sana dûst-ı hem-nişîndür
Hicrân mana muttasıl karîndür

1276 Bir şu'leye sen nisâr edüp cân
Düşvâr gamun kılursen âsân

1277 Men cân ile isterem çekem gam
Min cân dilerem gamında her dem

1278 Mence sana yoh gam-ı nihânî
Ger var desen hanı nişânı

1279 Hanı nem-i çeşm-i eşk-rîzün
Hanı dem-i serd-i germ-hîzün

1280 Hanı sitem-i belâya dözmek
Aşka düşüben cefâyâ dözmek

1281 Pervânede hem görürdi noksân
Bulmazdı anunla derde dermân

1282 Nâ-çâr kılup tahammül ü sabr
Ol kesre dilerdi gaybden cebr

1283 Yarum geceler ki çeşme-i hâb
Gözler çemenin kılurdu sîr-âb

1284 Zulmâta düşerdi nûr-ı bîniş
Ârâm bulurdu âferîniş

1285 Uyhuya gederdi yâr u ağıâr
Derd ehli hemîn kalurdu bîdâr

1286 Sahrâya çıhardı evden ol mâh
Kâmınca kılurdu nâle vü âh

1287 Feryâdın edüp bülend-pâye
Râz-ı dilini açardı aya

Bu Leylî'nün mâh ile münâzara kıldığudur

ve

Hurşîd kimi şevk odına yakıldığudur

1288 K'ey gâh kadüm kimi hamîde
Gâhî pür olan misâl-i dîde

1289 Geh zâhir olan mana gamum tek
Geh gâib enîs ü hem-demüm tek

1290 Şâhiddür ana bu inkilâbun
Kim âşıkısen bir âftâbun

1291 Hicrânı ilen nizâr olupsen
Ser-geşte-i rûzgâr olupsen

1292 Ey mihnet-i aşkdan haberdâr
Gör Tanrı için ne mihnetüm var

1293 Kıl şu'le-i âhuma nezâre
Ger var ise rahmun eyle çâre

1294 Seyr eyle fezâ-yı her diyârı
Gez cümle-i deşt ü kûhsârı

1295 Gör handadur ol menüm penâhum
Şâhum mâhum ümîd-gâhum

1296 Hâl-i dilüm ana arza eyle
Bi'llâh nişe gördün ise söyle

1297 Tâ vakt-i seher bu idi hâli
Teşvîşden olmaz idi hâlî

1298 Mürğ-i seherî çekende âvâz
Eylerdi bir özge nevha âğâz

1299 K'ey vây tükendi mâye-i ömr
Hurşîde erişdi sâye-i ömr

1300 Demdür der-i fursat ola mesdûd
Müşkil görine beyân-ı maksûd

1301 Demdür uyana yuhudan ağyâr
Şerh-i gam ü derdüm ola düşvâr

1302 Men ahter-i burc-i iştiyâkem
Men şem'-i serâçe-i firâkem

1303 Gündüz habsüm gece necâtum
Gündüz mevtüm gece hayâtum

*Bu Leylînin sabâya peyâm-ı ahvâlidür
ve
Bu ümmîd ile def-i melâlidür*

1304 Olmış dünüme günüm mutâbık
Gün görmez imiş belâlu âşık

1305 Eylerdi sabâya derdin izhâr
K'ey bâd-ı sabâ dur imdi zinhâr

1306 El gâfil iken bu mâcerâdan
Sultâna senâ yetür gedâdan

1307 Gör mûnis ü gam-güsârı kimdür
Bizden ki usandı yârı kimdür

1308 Gönli kimün iledür tesellî
Yâdına gelür mi hiç Leylî

1309 Arz eyle ki ey güzel şehensâh
Hakdur sana bendeden bu ikrâh

1310 Evvel ki men-i figârı gördün
Bir tâze vü ter bahârı gördün

1311 Hâlâ ki esîr-i dâm-ı derdem

Mânend-i hazân zâif ü zerdem

1312 Meyl eylesen men-i nizâra
Döndiyse irâdetün ne çâre

1313 Men berg-i hazânem olmuşam hâr
Sen tâze bahâresen taleb-kâr

1314 Her niçe ki hâr ü hâk-sârem
Hem şefkatüne ümîd-vârem

1315 Terk etme avâtıf-ı amîmi
Yâd eyle meveddet-i kadîmi

1316 Şeb-tâ-seher ol büt-i semen-ber
Bîdâr kalup misâl-i ahter

1317 Eylerdi bu sûziş ile şîven
Ol dem ki olurdu rûz rûşen

1318 Nağme kimi perde-dâr olurdu
Bir perde içinde zâr olurdu

1319 Dâim geçürürdi ol ciger-sûz
Evkâtı bu resm ile şeb ü rûz

1320 Peyveste çekerdi ol gül-endâm
Endîşe-i subh u mihnet-i şâm

Bu Leylînin eyyâm-ı bahârda seyr-i gül-zâr etdüğidür

ve

Gül-zârda murâdına yetdüğidür

1321 Bir gün ki bahâr-ı âlem-ârây
Zevk ehline oldu râhat-efzây

1322 Âyîne-i devrden gedüp jeng
Devr etdi zemîni âsmân-reng

1323 Feyz-i şeb-i kimyâ-eserden
Te'sîr-i şemâme-i seherden

1324 Açıldı ham-ı benefşeden tâb
Şeb-nem güle saçdı lû'lû-i nâb

1325 Gül-zâra havâ abîr tökdi
Sahrâya gubâr-ı müşg çökdi

1326 Yağdurdı sehâb jâle daşın
Ol daş ile yardı gonca başın

1327 Zahmine urup şükûfe merhem
Panbuh yeniler ana demâdem

1328 Sebze güle verdi mâli bâcın
Yer sebzeyle mülkinün harâcın

1329 Hoş reng ile yığdılar tecemmül
Fîrûze vü la‘li sebze vü gül

1330 Derk eyledi gonca remz ü îmâ
Gül adına açdı yüz muammâ

1331 Mazmûn-ı rubâî-i anâsır
Feyz olduğı oldu halka zâhir

1332 Sûsen varakı uçup semâya
Her sebzeyle kim salurdu sâye

1333 Ol sebzeyle uğrayup ahan cû
Pûlâde eğer verürdü bir su

1334 Pûlâd deminde cân bulurdu
Şemsîr-sıfat zebân bulurdu

1335 Ârâyîş-i sebzeden zemâne
Benzetdi zemîni âsmâna

1336 Hurşîd-i çerâğ-ı çeşm-i âlem
Gökden yer düşdiğinde her dem

1337 Tahkîk edüben çihup gümândan
Bilmezdi zemîni âsmandan

1338 Gül-zârlar oldu işret-âbâd
Her yerde olındı bezm bünyâd

1339 Her gûşede her kim aldı bir kâm
Her buk‘ada her kim içdi bir câm

1340 Leylînin anası gördi mutlak
Yoh Leylî-i nâ-tüvânda revnak

1341 Meyl-i gül ü seyr-i sebze kılmaz
Min gonca açıldı ol açılmaz

1342 Sarf etdi şükûfe tek diremler

Cem' eyledi nâzenîn sanemler

1343 Sahrâya çıhardı ol nigârı
Kıldı güle arz nevbahârı

1344 Tâ gussa vü gamdan ola âzâd
Bir dem güle oynaya ola şâd

1345 Ol bir niçe bîkr-i pâk-dâmân
Hem-râh olup oldılar hırâmân

1346 Yüzden götürüp edeb nikâbın
Ref' eylediler hayâ hicâbın

1347 Her kim ne bilürse lu'b ü ya lehv
İzhâra getürdi etmeyüp sehv

1348 Gâh eyleyüben sürûdlar sâz
Bülbüllere oldılar hem-âvâz

1349 Geh gösterüp oynamakda hâlet
Şimşâda yetürdiler hacâlet

1350 Lîkin heves eylemezdi Leylî
olmazdı bu lu'b ü lehve meyli

1351 Arturmuş idi bahâr derdin
Gül zevki ruh-i nigâr derdin

1352 İsterdi ferâgat ile bir dem
Tenhâ duta bir bucakda mâtem

1353 Ayrılmayup ol perî-likâlar
Artardı belâsına belâlar

1354 Çün eyledi kesret anı dil-teng
Nîreng ile verdi anlara reng

1355 K'ey servler eylemen ikâmet
Tâ evde çekilmeye nedâmet

1356 Durman kılalum taraf taraf geşt
Seyr eyleyelüm havâlî-i deşt

1357 Sancup bele nâzenîn etekler
Cem' eyleyeyüm güzel çiçekler

1358 Çoh dermeğe her kim olsa kâdir
Oldur bu sanemler içre mâhir

1359 Bir yanaya getdi her perî-veş
Dağıldı şerer dutuşdı âteş

1360 Tenhâ kalup etdi nâle-i zâr
Kıldı gözin ebr-veş güher-bâr

Bu Leylînün ebr ile izhâr-ı niyâzıdır

ve

Aşk bâbında keşf-i râzıdır

1361 Ebr ile tekellüm etdi âğâz
K'ey âhum ile hemîşe hem-râz

1362 Ger başun ile göğe yetersen
Sanma men-i zârdan betersen

1363 Arz eyleme ra'd ü berk u bârân
Bahs etme menümle rûz-ı hicrân

1364 Feryâd kılup dem-i seher-gâh
Eflâke çekende şu'le-i âh

1365 Seylâb-ı sirişk edende cârî
Gel gör men-i zâr ü bî-karârî

1366 Ey ebr her eksilende suyun
Deryâlara tökme âb-ı rûyun

1367 Al suyu bu çeşm-i hûn-feşândan
Deryâlara hem bağışla andan

1368 Ey ebr demî mana vefâ kıl
Düşdi sana hâcetüm revâ kıl

1369 Var ol yüzi gül nigâra menden
Zâr ağla vü söyle yâra menden

1370 K'ey turfe nigâr-ı nâzenînüm
V'ey ârzu-yı dil-i hazînüm

1371 Gel gör ki gamunda niçe zârem
Sensüz niçe zâr ü bî-karârem

1372 Gel gör ki nedür gamunda hâlüm
Reng-i ruh-i zerd ü eşk-i âlüm

1373 Cân bâr-ı beden götürmez oldı
Göz reng-i vücûd görmez oldı

1374 Cânım cânı gözüm çerâğı
Rahm eyle ki geldi rahm çağı

1375 Men bilmez idüm belâ imiş aşk
Bir derdlü mâcerâ imiş aşk

1376 Derdün ki belâ yolında merdem
Aşk içre sana şerîk-i derdem

1377 Saldun men-i hasteni bu hâle
Derde meni eyledün havâle

1378 Her derd ki var Leylî aldı
Ma'lûmdürür sana ne kaldı

1379 Ey merd-i rehem deyüp uran lâf
İnsâf mıdur bu hanı insâf

1380 Dut kim has ü hâr-ı reh-güzârem
Toprağ kimi yolunda hârem

1381 Hurşîd-i cemâlün ey meh-i nev
Toprağa nola biraşsa pertev

1382 Bârân-ı visâlün ey dür-i nâb
Kılsa has ü hârı nola sîr-âb

1383 Olma mey-i gaflet ile medhûş
Hem-sohbetün eyleme ferâmûş

1384 Ey yâr-ı muvâfık ü vefâ-dâr
Ey men kimi vü mana sezâ-vâr

1385 Gel yanuma kesme âşinâlığ
Yahşi mi olur bu bî-vefâlığ

1386 Derler seni âşık ey nîkû-rûy
Âşıklara beyle mi olur hûy

1387 Her kim gerek öz işinde kâmil
Âşık ne revâ ki ola âkil

1388 Âşık gerek olmayup karârı
Tavf ede müdâm kûy-ı yârı

1389 Düşmez bu yana senün güzârun
Ver ola meğer bir özge yârun

1390 Yârun men isem mana nazar kıl

Gâhî bu yanaya bir güzer kıl

1391 Ger sende olan ferâgat-i dil
Bir dem mana olsa idi hâsıl

1392 Gîsû-yı müselsel-i girih-gîr
Boynumda ger olmasaydı zencîr

1393 V'er bağlamasaydı bend-i halhâl
Kayd ile ayağımı meh ü sâl

1394 Ayb ile çekilmeseydi adum
Bi'llâh bu idi hemîn murâdum

1395 Kim sâye-misâl senden ey nûr
Oldukça vücûdum olmayam dûr

1396 Ammâ n'edeyüm esîr-i kaydem
Bir boynı ayağı bağılu saydem

1397 Bildürmeğe mihnet ü melâlüm
Bu şi'r yeter beyân-ı hâlüm

Bu gazel Leylî dilindendür

1398 Aşk dâmına giriftâr olalı zâr olubem
Ne belâdur ki ana beyle giriftâr olubem

1399 Dil demekden kesilüp hareketden veh kim
Künc-i gam-hâneye bir sûret-i dîvâr olubem

1400 Kudretüm yoh ki kılam kimseye şerh-i gam-ı dil
Eyle kim ârıza-i hecr ile bîmâr olubem

1401 Hazerüm ta'neden ol gâyete yetmişdür kim
Yâra ağyâr olup ağyârım ile yâr olubem

1402 Demezem dahi sana âşıkem ey gül zîrâ
Sana âşıklığum izhâr edeli hâr olubem

1403 Akl u sabr u dil ü dîn getdi bi-hamdi'llâh kim
Sefer-i sâhil-i sevdâya sebük-bâr olubem

1404 Yoh Fuzûlî haberüm mutlak özümden bes kim
Vâlih-i nakş-ı hayâl-i ruh-i dildâr olubem

Bu Leylînin künc-i gamda giryânlığıdur
ve
Mecnûnun vâdî-i aşkda ser-gerdânlığıdur

1405 Zâr ağlar iken bu resme ol mâh
Bir turfe sadâ eşitdi nâgâh

1406 Bir kimse ohurdu şi'r-i Mecnûn
Bu nükte ibâretinde mazmûn

1407 K'ey neş'e-i aşkdan uran dem
Mecnûnı sağınma Leylîden kem

1408 Mecnûn ile Leylîni berâber
Ger kimse der ise kılma bâver

1409 Leylîde eğerçi derd çohdur
Mecnûn-ı hazînce derdi yohdur

1410 Leylî eli iğnedendür efgâr
Mecnûna kılıçlar eylemez kâr

1411 Leylîni eder harîr dil-gîr
Mecnûna verür neşât zencîr

1412 Leylî ister ki eksile gam
Mecnûn gamın arturur demâdem

1413 Mecnûndur ola gama girftâr
Leylî kime olmuş ola gam-hâr

1414 Mecnûna yeter şikence-i teb
Leylî kimedür tabîb yâ Rab

1415 Mecnûndur esîr-i dâm-ı Leylî
Leylî kime salmış ola meyli

1416 Leylî dutup ol terâneye gûş
Öz nağmesin eyledi ferâmûş

1417 Tahkîk ile bildi bu hisâbı
Kim yoh şererinde şu'le tâbı

1418 Elbette belâ vü derdi gerdûn
Mecnûna verüpdür andan efzûn

Bu Leylînin İbni Selâma giriftâr olduğudur
ve
Yârdan mahrûm ü mukayyed-i ağyâr olduğudur

1419 Mi‘mâr-ı serâçe-i ibâret
Beyle bu evi kılur imâret

1420 Kim seyrden olmayup tesellî
Öz menziline dönende Leylî

1421 Vermişdi özine dürlü zîver
Her zîvere bir netîce muzmer

1422 Tâ mahv ola gözden ahıdan hûn
Hem gönleği hem donıydı gül-gûn

1423 Tâ kim ola dîd-i âha mânend
Bağlanmış idi benefşe ser-bend

1424 Tâ kim ola savt-ı nâle pâ-mâl
Kollanmış idi sadâlu halhâl

1425 Tâ olmaya eşki yüzde ma‘lûm
Ruhsârına lû‘lû’ idi manzûm

1426 Ra‘nâ başa serpüben leçekler
Nazük bele sancuben etekler

1427 Pervânesüz eylemezdi şem‘in
Eylerdi dür-i sirişk cem‘in

1428 Ra‘nâ ra‘nâ yürürdi mâh
Bir şekl ile kim tebâreka’llâh

1429 Ol asrda var idi Arabda
Bir mu‘teber aslda nesebde

1430 Manzûr-ı eâzım u eâli
Makbûl-ekâbir ü ehâli

1431 İdrâki bülend ü hüsni dil-keş
Etvârı huçeste sîreti hâş

1432 Vermiş Hak anun olan murâdın
Baht İbni Selâm kılmış adın

1433 Ol turfe hümâ-yı evc-i ikbâl

Asûde-zamîr ü fâriğu'l-bâl

1434 Av kasdına eylemişdi pervâz
Altında ukâb elinde şebbâz

1435 Bir râh-güzerde ol nigâra
Uğraşdı vü kıldı bir nezâre

1436 Cân ü ciğerinde kalmadı tâb
Mahv oldu nite ki odda sîm-âb

1437 Terk etdi azîmet-i şikârı
Geldi eve getdi ihtiyârı

1438 Tarh etdi binâ-yı resm-i peyvend
Tebdir ile buldı bir hîred-mend

1439 Kim lutf ile söz kılanda takrîr
Tacrîri verürdi daşa tağyîr

1440 İn'âm edüben ana besî mâl
Leylî talebine kıldı irsâl

1441 Şart eyledi ol bülend-ahter
Kim olsa bu kâm-ı dil müyesser

1442 Sarf eyleye genc ü mâl-i âlem
Cânâne yolında belki cân hem

1443 Çün geldi bu râz-ı dil beyâna
Oldı ana râzı ata ane

1444 Ol müşterîye verildi zühre
Şâyeste görildi mâra mühre

1445 Çün İbni Selâma yetdi peygâm
Tenbîh-i neşât ü müjde-i kâm

1446 Deryâ-yı neşâtı geldi mevce
Baş çekdi nihâl-i bahtı evce

1447 Mahzen mahzen cevâhir açdı
Hirmen hirmen nisâr saçdı

1448 Açdı der-i genc-i gevher ü zer
Fakr ehlini eyledi tevân-ger

1449 Ol servün ayağı bağı oldu

Âzâde iken adağlu oldu

*Bu Nevfelün Mecnûn ile mukaddime-i ihtilâtdur
ve*

Ol cevher-i pâkden tezyîn-i bisâtudur

1450 Sâkî yine kasd-ı cân eder gam
Ver câm-ı lebâleb ü demâdem

1451 Bî-kes kalubem men-i sebük-rây
Sen eylesen mana maded vây

1452 Men şiftenün penâhı olgıl
Bî-kesler ümîd-gâhı olgıl

1453 Cehd eyle vü kılma bir işe ahd
V'er ahd etsen vefâya kıl cehd

1454 Şemşîr-i mübâriz-i fesâne
Bu rezmde beyle batdı kana

1455 Kim var idi bir huçeste-fercâm
Ol asrda âdil ü nîkû-nâm

1456 Tîğiyle mesaff müşkili hall
Ma' rûf-ı zemâne adı Nevfel

1457 Hem aşk yolunda çoh yögürmiş
Hem çoh sitem-i zemâne görmiş

1458 Bezminde misâl-i dürr-i meknûn
Bir gün ohunurdu şî'r-i Mecnûn

1459 Gâyetde beğendi tarz-ı pâkin
Mazmûn-ı kelâm ü sûz-nâkin

1460 Sordı sıfatın dediler ey şâh
Âşüfte kılupdur anı bir mâh

1461 Rûsvâlîğı edüp özine pîşe
Dâm ü ded ile gezer hemîşe

1462 Nevfel kılup ârzû-yı Mecnûn
Ashâb ile kıldı azm-i hâmûn

1463 Bir gûşede gördi hâr ü mehcûr
Hâli nesak-ı salâhdan dûr

1464 Etrâfını tayr ü vahş almış
Vahşet anı bir hisâra salmış

1465 Çün dâire-i sübâ‘-ı hâil
Kat‘etdi sipeh görüp selâsil

1466 Mecnûna yetişdi ol vefâ-dâr
Âsâr-ı telattuf etdi izhâr

1467 K’ey haste nedür bu çekdüğün renc
Vîrânede zâyî etdüğün genc

1468 Vahşî ne bilür senün makâmun
Hem-cinsleründen iste kâmun

1469 Hâl ehlisen iste ehl-i hâli
Sahrâlara düşme lâübâlî

1470 Devlet dilesen hümâdan iste
Genc isetesen ejdehâdan iste

1471 Gam çekme ki men olunca gam-hâr
Yârun sana an-karîb olur yâr

1472 Ger olsa zer ile iş ser-encâm
Yük yük tökelüm zer alalum kâm

1473 V’er olsa garaz mesaffa muhtâc
Biz kan tökelüm sen eyle târâc

1474 Ancak olagör menümle hem-dem
Men kim senünem senündür ol hem

Bu Mecnûnun Nevfel ile derd-i dil edâsıdır

ve

Şerh ü tafsîl-i mâcerâsıdır

1475 Mecnûn dedi ey yegâne-i ahd
Tedbîrüne çohlar etdiler cehd

1476 Çoh ehl-i azâyim etdi tedbîr
Olmadı perî bu dîve teshîr

1477 Toprağlara tökildi çoh zer
Olmadı bu kimyâ müyesser

1478 Sende bilürem ki lutf çohdur
Ne sûd çü mende baht yohdur

1479 Sürme bilürem ki arturur nûr
Ne fâide göz eğer ola kûr

1480 İkbâlüme yohdur i‘timâdum
Müşkil görünür menüm murâdum

1481 Ah er kılasen bu şugle ikdâm
Râyunca iş olmaya ser-encâm

1482 Hem dûstum olmaya mana yâr
Hem düşmen ola ne dûst kim var

1483 Bahtum bilürem menüm yamandur
Sûd istediğün mana ziyandur

1484 Bahtum sıfatında bir gazel var
Dâim kılurem men anı tekrâr

Bu gazel Mecnûn dilindendir

1485 Vefâ her kimseden kim istedüm andan cefâ gördüm
Kimi kim bî-vefâ dünyâda gördüm bî-vefâ gördüm

1486 Kime kim derdümü izhâr kıldum isteyüp dermân
Özümden min beter derd ü belâya mübtelâ gördüm

1487 Mükedder hâtrumdan kılmadı bir kimse def‘-i gam
Safâdan dem uran hem-demleri ehl-i riyâ gördüm

1488 Eğer su dâmenin dutdum revân dönderdi yüz menden
Ve ger gözgüden umdum sıdk aks-i müddeâ gördüm

1489 Ayak basdum reh-i ümmîde ser-gerdânlığ elverdi
Emel ser-riştesin dutdum elümde ejdehâ gördüm

1490 Mana gösterdi gerdun tîre bahtum gözgüsin yüz kez
Men-i bed-baht ana her gâh kim bahdum kara gördüm

1491 Fuzûlî ayb kılma yüz çevirsem ehl-i âlemden
Neden kim her kime yüz dutdum andan yüz belâ gördüm

Bu Nevfelün Mecnûna ümmîd-vârlığ verdüğüdür

ve
Hüsn-i musâhabetiyle rızâsın ele getürdüğüdür

1492 Nevfel dedi ey edîb-i kâmil
Feyz-i nazarumdan olma gâfil

1493 Li'llâhi'l-hamd gayretüm var
Gayret kadarınca kudretüm var

1494 Sen cehd eyle ki yâr ola ehl
Çün yâr ola ehl kârdur sehl

1495 Mecnûn hem ümîd ile olup şâd
Terk etdi tarîk-i tab'-ı mu'tâd

1496 Hem sildi gubâr-ı fark u gîsû
Hem eyledi kat'-ı nâhun ü mû

1497 Hem cismine verdi zîb-i câme
Hem başına zîver-i imâme

1498 Bezm-i tarabı makâm dutdı
Meyl-i tarab etdi câm dutdı

1499 Nevfel hem olup mülâzim-i ahd
İmdâdına kıldı cân ile cehd

1500 Aldı ele müşg-bâr hâme
Leylî haşemine yazdı nâme

1501 K'ey tâife-i bülend-pâye
Bî-gâneliğ etmen âşinâya

1502 Edüp meni iltifâta memnûn
Leylîni edün refik-i Mecnûn

1503 Ol lâle ise bu nesterendür
Şimşâd ise ol bu nârvendür

1504 Ol muna bu anadur sezâ-vâr
Ey ehl-i garaz nedür bu âzâr

1505 Kâm olsa nizâsuz müyesser
Ha genc-i dür ü hizâne-i zer

1506 V'er olsa bu hayr işde te'hîr
Ha ta'n-ı sinân ü darb-ı şemşîr

1507 Ol kavme çü rûşen oldu ahvâl

Oldı bu cevâb olardan irsâl

1508 Kim bizde cünûn ilâcı yohdur
Divâneler ihtiyâcı yohdur

1509 Genc ü zere eyleme tefâhur
Besdür bize gencümüzdeki dür

1510 Lâf ile kılıçdan urmagıl dem
Kim var kılıcumuz bizüm hem

Bu Nevfel'ün Leylî haşemiyle rezm etdüğidür

ve

Rezmdede mağlûb olup sulha azm etdüğidür

1511 Nevfel ki eşitdi ol cevâbı
Terk eyledi şâhed ü şarâbı

1512 Cem' etdi sipâh-ı bî-nihâyet
Çaldurdu nefir ü çekdi râyet

1513 Ol kavm hem oldılar haberdâr
Cem' eylediler sipâh-ı hûn-hâr

1514 Ref' oldı iki taraftan âzerm
Hengâme-i rezmi etdiler germ

1515 Bir subh ki kıldı husrev-i Rûm
Şâm ehline Hind fethini şûm

1516 Seyyâreden aldı mihr meydân
Saldı kılıç u getürdi kalhan

1517 Gün hançeri oldı âşikâre
Gerdûn zırhını etdi pâre

1518 Satranc-sıfat ol iki leşker
Birbirine durdılar berâber

1519 Geh nîze kılurdu cân-sitânlığ
Geh nâvek ederdi hûn-feşânlığ

1520 Ol benzer idi kad-i nigâra
Bu gamze-i dil-firîb-i yâra

1521 Eylerdi zebân-ı ta'n-ı şemşîr
Ahvâl-i adem vücûda takrîr

1522 Ahvâline halkun ağlayup zâr
Çeşm-i zırh olmuş idi hûn-bâr

1523 Gürz ile olurdu hurd her sû
Cevşenlere üstühân-ı pehlû

1524 Rezm oldı belâ yağışlu bir mîğ
Ra'd ü berki tûfeng ile tîğ

1525 Gösterdi güzâr-ı gürz ü peykân
Kalhanda zırh zırhda kalhan

1526 Mecnûn olara kılup nezâre
Çekmişdi özini bir kenâra

1527 Durmuşdı alem-misâl bî-bâk
Bir arsada şerm-sâr ü gam-nâk

1528 Çekmişdi bu leşker içre râyet
Ol leşker için dilerdi nusret

1529 Munlar ile hây ü hüy ederdi
Feth anlara cüst ü cüy ederdi

1530 Bu leşker ana muîn ü gam-hâr
Ol tâlib-i feth-i leşker-i yâr

1531 Ger öz sipehinde görse maktûl
Şükr eylemeğe olurdu meşgûl

1532 V'er görse katîl-i kavm-î dildâr
Derd ile kılurdu nâle vü zâr

1533 Sebze kimi olsa ger müyesser
Öz leşkerine ururdu hançer

1534 Bir kimse dedi ki ey siyeh-rûz
Hasmını diler mi kimse firûz

1535 Biz cân kıluruz yolunda pâ-mâl
Sen düşmen için dilersen ikbâl

1536 Akla bu iş eylemez delâlet
Ger âkil isen nedür bu hâlet

1537 Mecnûn dedi men fedâ-yı yârem
Vaslına anun ümîd-vârem

1538 Çün leşker-i yârdur kılan rezm

Ol rezme ne lâıık eylemek azm

1539 Çün düst sipâhıdur eden ceng
Düşmenliğe hem-râz değıldür âheng

1540 Hem-râzdur ki bulam visâle fırsat
Yârum tarafından ola nusret

1541 Cânum ola düst dil-pezişi
Yâ küştesi ola yâ esîri

1542 Bu ma‘reke de neşât-mendem
Ol silsilede esîr-i bendem

1543 Müşkil işe olmışem giriftâr
Ağyârum yâr u yârum ağyâr

1544 Ger katlüme düst çekse şemşîr
Yoh mende rızâdan özge tedbîr

1545 Hoşnûd değül miyem bu hâle
Kim cân verem ü yetem visâle

1546 Çün beyle cevâb eşitdi sâil
Ol fazl ü kemâle oldı kâil

1547 Geldükçe olup ziyâde âşûb
Az kaldı ki Nevfel ola mağlûb

1548 El-kıssa müyesser olmayup kâm
Ol gün cedel oldı subh-tâ-şâm

1549 Çün oldı ıyân talîa-i şeb
Meydân-ı sipihri dutdı kevkeb

1550 Âsâyîşe hâsıl oldu fırsat
Cân almağa merg verdi mühlet

1551 Her saf bir arada dutdı menzil
Birbirine kondılar mukâbil

1552 Hem-demlere râzın açdı Nevfel
Kim müşkil-i hâlümi kılun hall

1553 Men eşca‘-ı ehl-i rûzgârem
Hurşîd-i sipihri-i kâr-zârem

1554 Yoh kimsede tâb-ı tîğ-i tîzüm
Endîşe-i tâkat-ı sitîzüm

1555 Bu rezimde bilmezem nedür hâl
Kim fethüme nusret eyler ihmâl

1556 Elbette ki Hak rızâsıdır bu
Bir ehl-i Hakun duâsıdır bu

1557 Arz eylediler ki ey cihân-dâr
Mecnûndan olup misen haberdâr

1558 Biz cân kıluruz anun fedâsı
A‘dâmuzadır anun duâsı

1559 Biz kasd ederüz anun murâdın
Ol düşmene bağlar i‘tikâdın

1560 Nevfel ki eşitdi ol kelâmı
Kalmadı ol emre ihtimâmı

1561 Bilmişdi ki sâhib-i nazardur
Elbette dûası mu‘teberdür

1562 Bildi ki müyesser olmaz ol kâm
Te’sîr kılur duâ ser-encâm

1563 Çün vasl değüldi hükm-i takdîr
Müşkil ki eser vereydi tedbîr

1564 Vehm etdi ki mün‘akis ola hâl
Rezminde mubârek olmaya fâl

1565 Kirdârını görmedi münâsib
Nezr etdi ki ger olursa gâlib

1566 Zikr etmeye dahi Leylî adın
Terk ede bu emr için inâdın

*Bu Nevfelün ikinci nevbet rezm edüp gâlip olduğudur
ve*

Vefâ-yı ahdde kâzib olduğudur

1567 Çün tîğ çeküp mübâriz-i Rûm
Şâm ehlini etdi emre mahkûm

1568 Feth oldı sipâh-ı Türke mensûb
Oldı Arabın sipâhı mağlûb

1569 Âdetçe yine ol iki leşker

Rezm etmeği etdiler mukarrer

1570 Tığ aldı eline pehlevânlar
Başlar kesilüp tókildi kanlar

1571 Cân eyledi terk-i hâne-i ten
Ol çihmağa açdı tır revzen

1572 Başlarda belânı çoh görüp akl
Bir özge makâma eyledi nakl

1573 Peykân sünük içre oldı peyvend
Gül şâhlarında gonca mânend

1574 El-kıssa hilâf-ı resm-i evvel
A‘daya muzaffer oldı Nevfel

1575 Hasm etdi kabül-i hükmi-tâat
Başlandı tazarru‘-ı şefâat

1576 Leylînin atası açdı başın
Doldurdu gözine kanlu yaşın

1577 Acz ile dedi ki ey hudâvend
Şâhenşeh-i âdil ü hired-mend

1578 Ger Leylî içündür ıztırâbun
İkrâh ile vermezem cevâbun

1579 Ammâ reh ü resmdür mukarrer
Bir avrete aybdür iki er

1580 Leylî bu haşemde nâm-zeddür
Akd ile mukayyed-i ebeddür

1581 Çün hükümün eder bu resmi pâ-mâl
Bârî anı gayre verme sen al

1582 Gül bergümüzi hevâya verme
Nâmûsumuzı fenâyaya verme

1583 Nevfel dedi ey güzîn-i eşrâf
Yoh mende hilâf-ı adl ü insâf

1584 Men mahz-ı mürüvvet ü vefâyem
Gencîne-i gevher-i atâyem

1585 Bî-dâd ü sitem değül şîarum
Adl içre tamâmdur ıyârum

1586 Men hem hacîlem bu mâcerâdan
Âcizlere kılduğum cefâdan

1587 Hakkâ bu değüldi i'tikâdum
Kim hâsıl edem men öz murâdum

1588 Bir sınımişa mûmyâ dilerdüm
Bir haste için şifâ dilerdüm

1589 Gördüm görünür bu emr müşkil
Bîmâr değül ilâca kâbil

1590 Bî-dâddan olmışem peşîmân
Afv ede meğer bu sehvi Sübhân

1591 Gelmez gözüme iyâl ü mâlün
Mâlün senün olsun ü iyâlün

1592 Var imdi sen eyemen ol hatardan
Min-ba'd tevehhüm etme şerden

1593 Mumı dedi açdı âlet-i rezm
Öz memleketine eyledi azm

1594 Mecnûn der-i i'tirâz edüp bâz
Ol servere ta'ne etdi âğâz

1595 K'ey bîhûde kavlün ü karârün
Ahdünde bu mıdur i'tibârün

1596 Ne fâide sikkesüz diremden
Ne sûd netîcesüz keremden

1597 Sâyen uludur velî ne hâsıl
Kim feyz değende oldı zâil

1598 Her niçe ki etdiler mürâât
Kim eyleyelüm muna mükâfât

1599 Andan yeğîn edelüm sana yâr
Âsân işüni gel etme düşvâr

1600 Mutlak eser etmedi ana pend
Zencir-i hevâ kaçan dutar bend

1601 Efgân edüp etdi hırkasın çâk
Sahrâlara düşdi zâr ü gam-nâk

*Bu Mecnûnun zencîre özin bend etdüğidir
ve
Behâne ile Leylî tarafına getdüğidir*

1602 Bir gün seher ol mücâvir-i deşt
Eylerdi gürüh-ı vâhş ile geşt

1603 Bir pîr-i hazîn görindi nâgâh
Zencirlü bir esîri hem-râh

1604 Mecnûnun esîre yandı cânı
Ol pîr-i hazîne sordı anı

1605 Kim bu ne esîrdür beyân et
Cürmin men-i mücrime iyân et

1606 Sırr-ı dilin etdi pîr rûşen
Kim dûstdürür değül bu düşmen

1607 Men haste-i beste-i iyâlem
Fakr ile iğen şikeste-hâlem

1608 Bu hem men-i zârdan beterdür
Âvâre vü hâr ü derbederdür

1609 Bir rûzî için olup füsûn-sâz
Her dem kıluruz füsûnlar âğâz

1610 Tâ hâsıl ola maâş-ı etfâl
Bir şu'bededür bu gördüğün hâl

1611 Bu kanlılığa kılupdur ikrâr
Men iylemişem munı giriftâr

1612 Sâhib-diyetem men ü bu hûnî
Gör vech-i maâş için füsûnı

1613 Tâ kim gezüp eyleye gedâlîğ
Bendeni kıla girih-küşâlîğ

1614 Her ne kazanur gezende ev ev
Taksîm ederüz arada cev cev

1615 Kısımte hem etmişüz karârı
Men yarıyam ü bu şahs yarı

1616 Mecnûn dedi sehv edüpsen ey pîr
Dîvânelere gerek bu zencîr

1617 Gel hâcetümi menüm revâ kıl
Bend eyle meni muni rehâ kıl

1618 Sâyen tek olup senünle hem-seyr
Men ehl-i keremden isteyem hayr

1619 Her ne yığılursa bîş ü ya kem
Varın sana eyleyem müsellemler

1620 Kasdum bu iki eyleyem men-i zâr
Evden eve seyr müşerîf-vâr

1621 Şâyed ki bir evde ola mümkün
Ol zühreye olmağum mukârin

1622 Pîr oldu ümîd-i nef' ile şâd
Evvelki esîrin etdi âzâd

1623 Zencîre girüp remîde Mecnûn
Erbâb-ı cünûna düzdi kânûn

*Bu Mecnûnun zencîre şerh-i gamıdur
ve
Beyân-ı silsile-i elemidür*

1624 Ol silsileye olup hem-âvâz
Ağlardı ki ey menümle hem-râz

1625 Sen genc-i belâya ejdehâsen
Ser-rişte-i mihnet ü belâsen

1626 Şerh-i gama var min dehânun
Deprendükçe çıkar figânun

1627 Başdan ayağa delük delük ten
Gönlündeki râzun etdi rûşen

1628 Ey muntazır-ı nezâre-i yâr
Nezzâre-i yâra min gözün var

1629 Gezmek hevesiyle hâne hâne
Ol pîr ile oldılar revâne

1630 Tevfik olup anlarınla hem-râh
Leylî haşemi gezerdi bir bir

1631 Mecnûn reseni elinde ol pîr

Ev ev haşemi gezerdi bir bir

1632 Leylî evine erişdi nevbet
Ol hasteye gâlip oldu hayret

1633 Ser-geşte-i âlem oldu pâ-best
Meyhâne öninde düşdi ser-mest

1634 Çün çekdi bir ihtiyârsuz âh
Leylî ev içinde oldu âgâh

1635 Bir âh ile kıldı haymesin çâk
Mazlûmına açdı çeşm-i nem-nâk

1636 Gördi ki görünmez olmuş ol zâr
Olmış gam ile zaîf ü bîmâr

1637 Kaşı kimi kâmeti bükilmiş
Yaşı kimi peykeri tökilmiş

1638 Cismi gam içinde cân şebîhi
Derk-i nazarı gam-ı bedîhî

1639 Dîdâr ile ol şeh-i letâfet
Mihmânına eyledi ziyâfet

1640 Râz-ı dil-i zârın etdi ifşâ
Bu şi'ri bedîhî kıldı inşâ

Bu gazel Leylî dilindendür

1641 Yâr rahm etdi meğer nâle vü efgânumuza
Ki kadem basdı bugün külbe-i ahzânumuza

1642 Eşk bârânı meğer kıldı meded kim nâgeh
Bitdi bu şâh-ı gül-i tâze gülistânımuza

1643 Bize âh ateşinün yandığı andan bilinür
Ki çerâğ eyledi rûşen şeb-i hicrânımuza

1644 Bu visâle yuhu ahvâli demek mümkün idi
Eğer olsaydı yuhu dîde-i giryânımuza

1645 Bir hayâl ola meğer gördüğümüz yohsa nigâr
Mutlakâ hâtıra gelmez ki gele yanımuza

1646 Yâr mihmânımız oldu gelün ey cân ü gönül

Kılalum sarf nemüz var ise mihmânumuza

1647 Dilberün câna imiş kasdı Fuzûlî gel ki
Cân verüp dilbere minnet koyalum cânumuza

*Bu Mecnûnun Leylîye mukâbil olup
Ahvâlin beyân etdüğidür ve
Fursatla râz-ı pinhânın iyân etdüğidür*

1648 Mecnûn ki ana nezâre kıldı
Râz-ı dilin âşikâre kıldı

1649 Çekdi feleğe figân ü âhı
Sultânınun oldı dâd-hâhı

1650 K'ey kadri bülend pâdişahum
Bildür mana kim nedür günâhum

1651 Fermâna muhâlefet mi kıldum
A'dâya muvâfakat mi kıldum

1652 Bed-hâhların mıdur bu tedbîr
Gammâzların mıdur bu tezvîr

1653 Men mu'tekidem bu âsitâna
Yâ Rab n'ola reddüme behâne

1654 Kimdendür ola mana bu hîle
Kim oldı ola muna vesîle

1655 Tâ hâk-i deründen olmışem dūr
Âşüfte vü haste-hâl ü rencūr

1656 Gâhî çekerem şikence-i gam
Gâhî olurem belâya hem-dem

1657 Tenhâ geçer oldı rûzgârum
Sahrâda ne mûnis ü ne yârum

1658 Sen hod güzelüm gamum yemezsen
Ol şifte handadur demezsen

1659 Menden bu tegâfûlün acebdür
Gûyâ ki nişâne-i gazabdur

1660 Men beyle niçün zebûn ü hârem
Ha geldüm eğer günâhkârem

1661 ökdüm yere gerdenümde zencîr
Bismillâh eğer olursa ta‘zîr

1662 Fermân senden kabûl menden
Olma güzelüm melûl menden

1663 Zülf ü müje hançer ü resen bes
Hükmüni yürüt hem as hem kes

1664 Gel arada bir gubâr koyma
Öldür meni şerm-sâr koyma

1665 Ta‘zîrüme eylesen teallül
Lâzım meni öldürür tegâfûl

1666 Ey lâle-izâr ü anberîn-mû
Gencîne-cemâl ü mâr-gîsû

1667 Tâ zülfüne olmışem giriftâr
Zencîr-i cünûna rağbetüm var

1668 Gam silsilesine pâ-y-bendem
Dîvâneler içre ser-bülendem

1669 Sevdâda dönüp ziyâna sûdum
Peyveste bu şi‘rdür sürûdum

Bu gazel Mecnûn dilindendir

1670 Küfr-i zülfün salalı rahneler imânumuza
Kâfir ağlar bizüm ahvâl-i perîşânumuza

1671 Seni görmek müteazzir görünür beyle ki eşk
Sana bahdukda dolar dîde-i giryânumuza

1672 Cevri çoh eyleme kim olmaya nâgeh dükene
Az edüp cevri ü cefâlar kılasen cânumuza

1673 Eksük olmaz gamumuz munca ki bizden gam alup
Her gelen gamlu geder şâd gelüp yanumuza

1674 Var her halka-i zencîrümüzün bir ağzı
Muttasıl vermeğe ifşâ gam-ı pinhânumuza

1675 Gam-ı eyyâm Fuzûlî bize bî-dâd etdi

Gelmişüz acz ile dâd etmeğe sultânumuza

Tamâmî-i sühan

1676 Bir lahza kılup bu resme feryâd
Sultânına zulm-i aşkdan dâd

1677 Zencîrini etdi pâre pâre
Dutdı yine halkdan kenâre

1678 Endâmı şikeste çeşmi nemnâk
Rüsvâ vü harâb ü mest ü bî-bâk

1679 Ardınca koşun koşun uşağlar
Ahvâline kim güler kim ağlar

*Bu Mecnûnun kûrlıĝ behânesiyle dildârı
Cemâlin gördüĝüdür ve
Dîde-i ümmîdin tûtiyâ-yı maksûda yetürdüĝüdür*

1680 Bir gün dahi ol behâne-perdâz
Bir özge behâne kıldı âĝâz

1681 Bağladı iki gözin ki kûrem
Ahvâl-i cihâna bî-şuûrem

1682 Arz eyledi za'f ü bî-nevâlîĝ
Ev ev gezüp eyledi gedâlîĝ

1683 Takrîb ile azm-i yâr kıldı
Leylî evine güzâr kıldı

1684 Ol dûsta zâhir eyleyüp râz
Yâ dûst deyüp yetürdi âvâz

1685 Leylî ki eşitdi ol sadânı
Bildi eşîĝindeki gedânı

1686 Evden çihup etdi arz-ı dîdâr
Kıldı sadaka zekât-ı ruhsâr

1687 Pinhân bahuben ol âftâba
Mecnûn yine geldi bu hitâba

1688 K'ey hâl-i siyâhı göz sevâdı
Cân ârzûsı gönül murâdı

1689 Ger bağılu ise gözüm revâdur
Ser-çeşme-i lücce-i belâdur

1690 Bend eylemesem önün demâdem
Seylâba geder tamâm-ı âlem
1691 Göz kimi seni eyleyüp nezâre
Rüsvâ kılur ehl-i rûzgâra

1692 Tahkîk edübem ki düşmenündür
Men kıydım ana rızâ senündür

1693 Dergâhuna bağladum getürdüm
Baş üzre ayağına yetürdüm

1694 Ey gamze vü la'li şehd ü şemşîr
Hâhî afv eyle hâh ta'zîr

1695 Dergâhuna geldüğümde ey hûr
Sermâyem idi gözümdeki nûr

1696 Öğretti gamun mana ticâret
Yüz şükr ki kılmadum hasâret

1697 Göz nûrını hâk-i pâya verdüm

Az cinsümi çoh behâya verdüm

1698 Şâhum nazar et men-i gedâya
Bîgâneliğ etme âşinâya

1699 Cân bâğına gam nihâli tiktün
Ten mülkine derd tohmı ekdün

1700 Ol tohm ü nihâle nef'-i hâsıl
Oldı nem-i eşk ü sûziş-i dil

1701 Gel mülküne bâğına güzer kıl
Mahsûl ü menâfî'e nazar kıl

1702 Mumı deyüp ol garîb ü hayrân
Dutdı reh-i bâdiye kemâ-kân

*Bu İbni Selâmun Leylî visâline râğîb olduğıdur
ve*

Bu da 'vâda subh-ı ümmîdi kâzib olduğıdur

1703 Sâkî bize râhat-ı revân ver
Cânsuzlara himmet eyle cân ver

1704 Kıl mest bizi mey-i mugândan
Evvel hoş ü hurrem eyle andan

1705 Sor kim nişedür sebât-ı âlem
Encâm-ı ferah nihâyet-i gam

1706 Dünyâ işi i'tibârsuzdur
Çerhün revîşi karârsuzdur

1707 Çoh kimsene genc için çeker renc
Gayrine nasîb olur anun genc

1708 Gör anı ki her nihâl-i ser-keş
Sudandur ü sarfin eyler âteş

1709 Takdîredür asl-ı emr mensûb
Hoşdur bu ki tâlib ola Matlûb

1710 Çün İbni Selâm bildi hâli
Meydân-ı murâdı gördi hâlî

1711 Cem' etdi ekâbirin diyârun
A'yânını ehl-i rûzgârun

1712 Gönderdi nikâh için besî mâl
Şart etdüğün etdi cümle irsâl

1713 Min zerrîn-na'l rahş-ı tâzî
Mısrî vü Irâkî vü Hicâzî

1714 Min câriye vü gulâm-ı zîbâ
Pîrâyeleri harîr ü dîbâ

1715 Min nâka nebât-ı kand yüklü
Nesrîn derilü benefşe tüglü

1716 Min tabla abîr ü anber ü müşğ
Yüz yük güher-i ter ü zer-i huşğ

1717 Esbâb-ı nikâh olup revâne
Kâbîni kesildi nakd-i câna

1718 Leylî bu cefâdan oldu âğâh
Kim buldı bahârına hazân râh

1719 Ümmidi gözine doldı toprağ
Maksûd nihâli tökdi yaprağ

1720 Aks-i garaz oldı sûret-i hâl
İdbâra mübeddel oldı ikbâl

1721 Gül ister iken sataşdı hâra
Nûr ister iken dutuşdı nâra

1722 Efgân ile mâtem etdi sûrı
Mâtem-kede mahfil-i sürûrı

1723 Meşşâta silerdi zülf ü hâlin
Arturmağa zîb ile cemâlin

1724 Ol âh u sirişk ile demâdem
Hâli güm ederdi zülfi derhem

1725 Eğmezdi hilâli vesmeye baş
Gözden giderürdi sürmesin yaş

1726 Gîsûsı çekerdi şânedan ser
Bir bâr idi gerdeninde gevher

1727 Gözgüye keder verürdi âhı
Zulmât-ı hat istemezdi mâhı

1728 Pâ-bûsına bulmayup hınâ dest
Kılmışdı nekâreni üni pest

1729 İklîle ruhı ururdi âteş
Buy-i hoş ana gelürdi nâhoş

1730 Ta'ne tikeninden etmeyüp bâk
Gül kimi kılurdi geydüğün çâk

1731 Her lahza kılurdi âh ü feryâd
Derdi ki elünden ey felek dâd

1732 Senden bu midi menüm murâdum
Devrânuna bağılu i'tikâdum

1733 Vaslını tevakku' etdüğüm yâr
Bi'llâh bu değıl yanılma zinhâr

1734 Ol nakş-ı sahîfe-i vefâdur
Bu tarz-ı cerîde-i fenâdur

1735 Ol garka-i bahr-ı zevk-i cândur

Bu mahv-ı tena‘‘um-ı cihândur

1736 Ol hayr yolına râh-berdür
Bu başladuğı tarîk şerdür

1737 Cânânesi için ol diler cân
Öz cânı için diler bu cânân

1738 Men anunem ol menüm ezelden
Sahla bu alâkanı halelden

1739 Ey çerh bu akd olanda muhkem
Belkim yoh idün arada sen hem

1740 Gel terk-i tegallüb ü sitem kıl
Tanrını arada gör kerem kıl

1741 Verme kavîye zaîf mâlin
Düşmenlere dûstlar halâlin

1742 Mecnûnumı sanma kimseden kem
Bir merd-i reh-i belâdur ol hem

1743 Ey İbni Selâm-ı bî-ser-encâm
Bilsen sana mekr edüpdür eyyâm

1744 Mecnûna koyupdur ad Leylî
Eyler seni ola kim tesellî

1745 Sen kâm-ı dil iste men belâyem
Sen genc dile men ejdehâyem

1746 Ammâ demezem işün hatâdur
Nisbet mana gâyet-i atâdur

1747 Kurtar meni atadan anadan
Bir gam yeğ olur iki belâdan

1748 Derd ile kılurdu nâle vü âh
Esbâb-ı tecümmülinden ikrâh

1749 Devrândan edüp figân ü feryâd
Bu şî’ri ohurdı ol perî-zâd

Bu gazel Leylî dilindendür

1750 Hilâf-ı re’yüm ile ey felek medâr etdün

Meni gül ister iken mübtelâ-yı hâr etdün

1751 Mürûr-ı ömrde bir dönmedün murâdum ile
Döne döne mana zulm etmeği şîâr etdün

1752 İhânetümde nedür bilmezem murâdun kim
Azîz-i âlem iken hâr ü hâk-sâr etdün

1753 Ümîd-vâr idüm evvel ki bir neşât görem
Binâ-yı mihnetümi şimdi üstüvâr etdün

1754 Cefâ eliyle kılup çâk perde-i sabrum
Nihân olan gamumı halka âşikâr etdün

1755 Vefâda vermeğe cân vermedün mana mühlet
Meni bu ahd vefâsında şerm-sâr etdün

1756 Bir özgeni mana yâr eylemekdesen gûyâ
Menümle yâr olanı özge ile yâr etdün

1757 Meğer bilindi Fuzûlî sana felek hâli
Ki varımı bu cihânun yoh i'tîbar etdün

Tamâmî-i sühan

1758 Ol nev' görenler ıztırâbın
Tezyîn ü cilâdan ictinâbın

1759 Eylerler idi gümân ki ol zâr
Bir özge belâyadur giriftâr

1760 Kılmışdı ol âftâbı muztar
Hecr-i peder ü firâk-ı mâder

1761 Derlerdi hakundur ey semen-bûy
Dutmışdun atan anan ile hûy

1762 Hâlâ ki bulardan ayrılırsen
Gurbet sitem olduğın bilürsen

1763 Efgânuna hiç men' yohdur
Sen kimi yanan firâka çohdur

1764 Ammâ bu imiş çü halka âdet
Sen hem cezâ eyleme ziyâdet

1765 Kız dâim ata evinde kalmaz

Peyveste anaya mihr salmaz

1766 Lâzım mey-i gaflet eyleyüp nûş
Eylersen atan anan ferâmûş

1767 Leylî bu söze kılurdu ikrâr
Demezdi bir özge mihnetüm var

1768 Görmezdi özine anı lâyık
Kim ta‘ne ede ana halâyık

1769 Kız her niçe olsa yâra tâlib
Elbette gerek hayâsı gâlib

1770 El ta‘nesi ile hâh ü nâ-hâh
Teklîfe düşüp bezendi ol mâh

1771 Bir ehl-i hayâ min ehl-i ibrâm
İsyân ile olmaz iş ser-encâm

1772 Ol zîver ü zeyne zib ü zînet
Bir şekl ile verdi zîb-i sûret

1773 Kim anı görende derdi gerdûn
İnsâf kemâl-i sabr-ı Mecnûn

1774 Pîrâyesüz idi ol meh âfet
Pîrâyeden arturup letâfet

1775 Bir hadde erişdi âftâbı
Kim oldı nikâbı hüsni tâbı

1776 Çün dutdı arûs-ı halvet-i şâm
Temkîn ile halvetinde ârâm

1777 Zulmât ziyâyâ oldı gâlib
Yandurdı meşâilin kevâkib

1778 Encüm güheri olup şeb-efrûz
Kıldı şeb-i târı gayret-i rûz

1779 Gül-çehre sanemler oldılar cem‘
Her bir sanemün elinde bir şem‘

1780 Resm-i tarab etdiler müretteb
Beş yüz büt-i gül-ruh ü şeker-leb

1781 Yüz gonca dehenlü mâh-pâre
Gül suyu seperdi reh-güzâra

1782 Yüz gül-ruh elinde micmer-i ûd
Eylerdi havâmı anber-âlûd

1783 Yüz mâh-likâ olup gınâ- saz
Koşmışdı sadâ-yı sâza âvâz

1784 Yüz nergis-i mest gezdürüp câm
Ahbâba verürdi câm-ı gül-fâm

1785 Yüz gül başı üzre yüz tabak zer
Olmışdı nisâr için mukarrer

1786 Bir taht-ı revân içinde Leylî
Ne şevket ü ne şükûha meyli

1787 Her lahza figân ü âh ederdi
Ser-geşte vü muztarib gederdi

1788 Endîşe-i zevk u ayşden pâk
Seyl içre sağın gederdi hâşâk

1789 Çün yetdi harem-serâyâ ol mâh
Dağıldı olan refik ü hem-râh

1790 Gül halveti oldı sahn-ı gül-zâr
Dûr oldı bisâtdan has ü hâr

1791 Baht İbni Selâmı etdi âgâh
Kim oldı sana müsellemler ol mâh

1792 Ol tâlib-i gevher-i yegâne
Gevher hevesiyle girdi kâna

1793 Ne gördi nikâb içinde bir nûr
Gözden ruh-i dil-fürûzı mestûr

1794 Germ oldı mahabbetün merâkı
Deprendi visâle iştiyâkı

1795 El urdı ki açâ ol nikâbı
Ref' eyleye ortadan hicâbı

1796 Leylî dedi ey harîf-i kâbil
Sensen ser ü server-i kabâil

1797 Evsâfun eşitmişem ziyâde
Kâmilsen edebde vü hayâda

1798 Mâ'lûm edübem ki Kâf-tâ-Kâf
İnsâfuna el verüpdür insâf

1799 Men kim değülem ganî fakîrem
Mihmân demeyem sana esîrem

1800 Zulm eylemek etme bir esîre
İzhâr-ı terahhum et fakîre

1801 Gör cân ü tenümde ıztırâbum
Sor hâl-i dilüm eşit cevâbum

1802 Men mektebe getdüğüm zamânlar
Hıfz-ı sebak etdüğüm zamânlar

1803 Bir şahs mana görindi nâgâh
Oldum perî olduğundan âgâh

1804 Cinnîler içinde ol perî-zâd
Ülfet menüm ile kıldı bünyâd

1805 Her lahza durur mana berâber
Der kim benî Âdem etme hem-ser

1806 Yohsa kılurem deminde fânî
Bir darb ile hem seni hem anı

1807 Çok mekr kılındı oldu tedbîr
Boynumdan alınmadı bu zencîr

1808 Def° olmadı bu beliyye hergiz
Hem ata hem ana oldu âciz

1809 Çün bulmadı kimse çâre-i kâr
Menden ata ana oldu bîzâr

1810 Şeydâlığum oldu âleme fâş
Nefret kılur oldu yâr u yoldaş

1811 Sen hem ki bizüm diyâra yetdün
Elbette bu kıssanı eşitdün

1812 Hâlâ ki senünle düşdi bâzâr
Oldun dür-i akdüme hırîdar

1813 Karşumda hem ol perî durupdur
Gayret kılıcına el urupdur

1814 Terk et ki bu vasl bîm-i cândur
Hem özüne hem mana ziyândır

1815 Bir niçe zaman tahammül eyle

Dermân iste tevekkül eyle

1816 Ola ki müyesser ola maksûd
Senden açıla bu bâb-ı mesdûd

1817 Kat' ola zebân-ı ta'n-ı düşmen
Hem sen yetesen murâda hem men

1818 Ol sâde-zamîr ona inandı
Cinnî haberin sahîh sandı

1819 Vehm etdi ki olsa yâra vâsıl
Noksân ola ömr ü câha hâsıl

1820 Cânâne yolında ömr ü câhı
Ol nâkısun oldı sedd-i râhı

1821 Bir resm-i kadîmdür cihânda
Sûd isteyen istemek ziyân da

1822 Cânân dileyen cefâya dözmek
Genc isteyen ejdehâya dözmek

1823 Aşk ehli mahabbet etse izhâr
Evvel anı imtihân eder yâr

1824 Ger görse anun cefâya sabrın
Kesrinün eder tamâm cebrin

1825 V'er görmese çevre ihtimâlin
Salmaz ana sâye-i visâlin

1826 Çün İbni Selâma bîm-i noksân
Ol vaslda rûzî etdi hicrân

1827 Meyl etmedi mutlak ol nigâra
Hergiz ana kılmadı nezâre

1828 Tedbîr-i ilâca durdı kâim
Derdine devâ sorardı dâim

1829 Her handa görürdü ehl-i teshîr
Dîvânesine dilerdi zencîr

*Bu Zeyd-i vefâ-dârun Mecnûna haber getürdüğüdür
ve
İbn-i Selâm ile Leylînün peyvendi müjdesinin yetürdüğüdür*

1830 Sâhib-haber-i efsâne-perdâz
Bu tarz ile kıldı kıssa âğâz

1831 Kim var idi bir nedîm-i nâdir
Zeyd adlu vefâ-yı ahde kâdir

1832 Meşhûr idi fazlı vü kemâli
Ma‘rûf idi hüsni vü cemâli

1833 Olmuşdı esîr bir nigâra
Büt zîblü Zeynep adlu yâra

1834 Çekmişdi mahabbetün cefâsın
Görmüşdi melâmetün belâsın

1835 Ol âşık-ı müst-mend ü mahzûn
Eylerdi hemîşe meyl-i Mecnûn

1836 Söylerti ana kemâl-i aşkın
Üstâdına gösterürdi meşkın

1837 Leylî ere getdüğinden ol zâr
Tahkîk ile oldı çün haberdâr

1838 Mecnûna özin yetürdi fi'l-hâl
Reng-i ruh-i zerdi eşkden âl

1839 Dolmuş gözi peykeri bozılmış
Nutkında tekellümi dutılmış

1840 Mecnûn dedi ey vefâlu yârum
Gam merhalesinde gam-güsârum

1841 Âdetçe görünmez ihtilâtun
Her günkiye benzemez neşâtun

1842 N'oldı sana beyle zâr olupsen
Bî-tâkat ü bî-karâr olupsen

1843 Akrebde idi meğer bugün mâh
K'etdün bu yana azîmet-i râh

1844 Handan bu küdüret oldı hâsıl
N'oldı sebep-i melâmet-i dil

1845 Zeyd ol has-i huşke urdı âteş
Sûz ile dedi ki ey belâ-keş

1846 Dün ahter-i bahtun oldı tîre

Devrân sitem etdi sen fakîre

1847 Yâr İbni Selâma rûzî oldı
Rûzî sana derd ü sûzî oldı

1848 Yâr özgeye oldı şem‘-i mahfil
Kaldı sana tâb-ı âteş-i dil

1849 Ağyâr ile yâr oldı Leylî
Var imdi sen andan ol tesellî

1850 Zâyi‘ senün ol figân ü âhun
Sûz-i şeb ü âh-ı subh-gâhun

1851 Mecnûn ki haberden oldı âgâh
Gerdûna yetürdi şu‘le-i âh

1852 Vahşiler içinde ol giriftâr
Bir derd ile kıldı nâle-i zâr

1853 K’efgâna getürdi mâr ü mûrı
Ağlatdı vuhûşı vü tuyûrı

1854 Hâme kimi yaş töküp demâdem
Nâme kimi kâmetini kılup ham

1855 Yazdı aluben eline hâme
Dildârına bir itâb-nâme

*Bu Mecnûnun Leylîye nâme-i itâb-âmîzidir
ve
Peygâm-ı şikâyet-engîzidir*

1856 Dibâce-i nâme nâm-ı Ma‘bûd
Kayyûm ü Kadîm ü Hayy ü Mevcûd

1857 Ol perde-keş-i hicâb-ı esrâr
Kim âlemi yohdan eyledi var

1858 Gün gözgüsin eyleyen mücellâ
Dün turrasın eyleyen mutarrâ

1859 Çün bir niçe hamd tohmın ekdi
Derd-i dilini beyâna çekdi

1860 Kim bu mütehammil-i belâdan
Ser-geşte vü zâr ü mübtelâdan

1861 Bir nâme ki mahz-ı derd ü gamdur
İzhâr-ı şikâyet-i sitemdür

1862 Ol dilbere kim vefâsı yohdur
Âşıklarına cefâsı çohdur

1863 Ey ahde vefâsı olmayan yâr
Ağyâruma gül olan mana hâr

1864 N'oldı sana nakz-ı ahd kıldun
Sındurmağa ahdi cehd kıldun

1865 Tenhâlîğa mı getürmedün tâb
Kim eyledün ârzû-yı hem-hâb

1866 Târ oldı mı olduğun nişîmen
Kim eyledün anda şem' rûşen

1867 İncitdi mi derd-i dil mizâcun
Kim oldı tabîbe ihtiyâcun

1868 Pejmürde mi oldı serv-i dil-cû
Kim cehd ile vermek istedün su

1869 Bed-hâh mı etdi kasd-ı gül-zâr
Kim beyle urıldı rahneye hâr

1870 Ne bîm ile hıfz-ı gevher etdün
Kim beste-i akd-i şevher etdün

1871 Mûcib ne idi meni unuttun
Terküm kılup özge yâr dutdun

1872 Her lahza olup güvâh-ı hâlüm
Hâk-i derüne sirişk-i âlüm

1873 Mutlak güzer eylemez mi oldı
Menden haber eylemez mi oldı

1874 Âyâ ne idi bu bî-vefâlîğ
Bigâneler ile âşinâlîğ

1875 Çekdün yeni yârını kenâra
Ruhsat midur imdi eski yâra

1876 Menden idi mihmet ü melâlün
Hoş oldı ola anunla hâlün

1877 Men ahd-i vefâya aldanurdum

Ahdünde vefâ ola sanurdım

1878 Bilmezdüm ola zaîf râyun
Noksânı ola tamâm ayun

1879 Güftârun ola menümle dâim
Gönlün ola özge ile kâim

1880 Zâhirde menümle olasen yâr
Bâtında dutasen özge dildâr

1881 Senden men olam cihânda bed-nâm
Bir nâm ü nişânı yoh ala kâm

1882 Ma‘zûrsen ey nigâr ma‘zûr
Bu devr iledür zemâne meşhûr

1883 Gül goncalığında hâr ilendür
Açılrsa bir özge yâr ilendür

1884 Aslında tiken çeker azâbın
Faslında hakîm alur gül-âbın

1885 Ey ârzu-yi dil-i figârum
Kahrı çoh ü mihri az nigârum

1886 Ey adı olan vefâda mezkûr
Cismümdeki cân gözümdeki nûr

1887 Sevdâ-yı dimâğumun ilâcı
Bâzâr-ı cünûnumun revâcı

1888 Sen mihr-cemâl ü meh-cebînsen
Gâyetde latîf ü nâzenînsen

1889 Men hâr-mizâc ü hâk-hûyem
Bes tünd-zebân ü tîre-rûyem

1890 Sen hâl diliyle eyleyüp âr
Dersen ki sana ne nisbetüm var

1891 Men hem sana söylerem muvafık
Kim men sana sen mana ne lâyık

1892 Men hod olubem hayâle kâni‘
Sen lâyıkun istesen ne mâni‘

1893 Ammâ men ü senden özge çohdur
Kim sözleri bizden özge yohdur

1894 Gördükde men eyleyen vefânı
Bildikde sen eyleyen cefânı

1895 Âyâ kime bî-vefâ diyerler
Kimün işini hatâ deyerler

1896 Yahşi midür eylemek yaman ad
Kim kılmaya kimse hayr ile yâd

1897 Sen gerçi dutup hilâf-ı âdet
Bir özgeye bağladun irâdet

1898 Çohdur sana men kimi ciğer-hûn
Her kime ki bahdun oldı mecnûn

1899 Men kim keseyüm derin selâmı
Senden çekeyüm bu intikâmı

1900 Dutmak dilerem senün kimi yâr
Ammâ aceb er senün kimi var

1901 Peyvendüni gayr ile eşitdüm
Bi'llâh ki besî teaccüb etdüm

1902 Ey çeşme-i âb-ı zindegânî
Sen cânım içindesen nihânî

1903 Bir lahza gözümden olmadun dür
Vaslun niçe oldı gayre makdûr

1904 Ger İbni Selâma nûr-ı Leylî
Bir vech ile eylemiş tecellî

1905 Leylîden olan hayâli görmüş
Öz vâhimesiyle ayş sürmüş

1906 Leylî demesün mana karîndür
Kim ana hayâli hem-nişîndür

1907 Mecnûndan eder mi ol cüdâlîğ
Kim gayr ile ede âşinâlîğ

1908 Ey gevher-i tâc ü tâc-ı târek
Maksûduna yetdüğün mübârek

1909 Ashâb yığup tarab kılup şad
Bu hayr işi eyeleyende bünyâd

1910 Çoh zevk ile çekdüm intizârı
Kim yâd edesen men-i figârı

1911 Sen hod demedün ki bir kulum var
Boynında tarîk ile yolum var

1912 Ger sandun ise ki pür-huzûrem
Şâyeste-i servet-i sürûrem

1913 Şart idi mana hem etmek i'lâm
Tâ men hem alam bu bezmden kâm

1914 Li'llâhi'l-hamd elüm değül dar
Cân kimi nukûda kudretüm var

1915 V'er sandun ise ki nâ-tüvânem
Âzürde-i mihnet-i cihânem

1916 Hem şart idi özr kılmak irsâl
Etmek meni bir söz ile hoş-hâl

1917 Ne beyle edüp ne eyle ey gül
Yahşi midür eylemek tegâfûl

1918 Ey cânum içinde câna düşmen
Her niçe ki düşmenem sana men

1919 Âyîn-i kadîmüni unutma
Min yâr dut özge hûy dutma

1920 Gayr ile olanda şâd ü hurrem
Takrîb ile yâd kıl bizi hem

1921 Nakş et bu murabbai harîre
Gör anı getür bizi zamîre

Bu murâbba' Mecnûn dilindendür

1922 Gayr ile her dem nedür seyr-i gülistân etdüğün
Bezm edüp halvet kılup yüz lutf u ihsân etdüğün
1923 Ahd bünyadın mürüvvedür mi vîrân etdüğün
Hanı ey zâlim bizümle ahd ü peymân etdüğün

1924 Lahza lahza müddeî pendin dür-i gûş eyledün
Kana kana gayr câm-ı şevkini nûş eyledün
1925 Vara vara ahd ü peymânı ferâmûş eyledün
Hanı ey zâlim bizümle ahd ü peymân etdüğüm

1926 Gayre salup mihrüni bizden savutdun âkıbet

Terk-i mihr etdün tarîk-i zulm dutdun âkıbet
1927 Ahdler peymânlar etmişdün unuttun âkıbet
Hanı ey zâlim bizümle ahd ü peymân etdüğüm

1928 Cürmümüz n'oldı ki bizden eyledün bîzârlıĝ
Biz gamun çekdik sen etdün özgeye gam-hârlıĝ
1929 Sizde âdet bu mıdur beyle olur mı yârlıĝ
Hanı ey zâlim bizümle ahd ü peymân etdüğün

1930 Çerh tek bed-mihrlıĝ resmini bünyâd eyledün
Yahşı adun var iken döndün yaman ad eyledün
1931 Döne döne bizi gam-nâk özgeni şâd eyledün
Hanı ey zâlim bizümle ahd ü peymân etdüğün

1932 Gönlümüz min-ba'd zülfünçün perîşân olmasun
Bağrumuz la'lün hevâsiyle dahi kan olmasun
1933 Bî-vefâsen çeşmümüz yâdunla giryân olmasun
Hanı ey zâlim bizümle ahd ü peymân etdüğün

1934 Va'de-i vasl ile aldun sabrumuz ârâmumuz
Olmadı her gün visâlünden müyesser kâmumuz
1935 Geçdi hecr ile Fuzûlîden beter eyyâmumuz
Hanı ey zâlim bizümle ahd ü peymân etdüğün

Tamâmî-i sühan

1936 Pâyâna çü yetdi sa'y-i hâme
Teslîm olındı Zeyde nâme

1937 Mektûb ile Zeyd olup sebük-per
Azm eyledi eyle kim kebûter

1938 Çün yetdi nigâr olan diyâra
Mekr ile visâle kıldı çâre

1939 Efsûn ile urdı sihrden dem
Tâ İbni Selâma oldı hem-dem

1940 Leylînün eşitdi vasf-ı hâlin
Keyfiyyet-i mihnet ü melâlin

1941 Dedi bilürem nedür devâsı
Uş yazılı mendedür duâsı

1942 Bağlandı anun sözine ihlâs
Halvet-geh-i kurbe kıldılar hâs

1943 Çün Leylîye zeyd oldı vâsıl
Maksûdını etdi baht hâsıl

1944 Bir dem oturup gelüp kıyâma
El urdı revân çıhardı nâme

1945 Ta'vîz dedi vü kıldı ta'zîm
Evvel öpüp andan etdi teslîm

1946 Çün nâmeni aldı Leylî-i zâr
Ol nâmeden aldı bûy-ı dildâr

1947 Bildi ki bir özge kayddür bu
Ne nüsha-i Amr ü Zeyddür bu

1948 Ol feyzi bilüp özine ikbâl
Göz merdümüne yetürdi fi'l-hâl

1949 Çün nâmeye kıldı bir nezâre
Cân kisvetin etdi pâre pâre

1950 Kim dür ala bahr-ı çeşm-i terden
Lâ'l ala hizâne-i ciğerden

1951 Ol nâmenün eyleye nisârın
Efzûn ohıdı bildi mazmûn

1953 Fehm etdi maâni vü ibâret
Bildi neyedür olan işâret

1954 Cânına kılup itâb te'sîr
Ol nâme cevâbın etdi tahrîr

*Bu Leylînün Mecnûna peygâm-ı cevâbıdır
Ve özr ü itâbıdır*

1955 Bu tarz ile oldı kilki cârî
Kim evvel-i nâme nâm-ı Bârî

1956 Mi'mâr-ı binâ-yı akd ü peyvend
Vehhâb-ı atâ-yı mâl ü ferzend

1957 İzhâr-ı vücûd eden ademden
İcâd-ı hudûs eden kıdemden

1958 Meşşâta-i şâhed-i zemâne

Sultân-ı bülend-âsitâne

1959 Bu nâme ki bir figârdandur
Ya'nî men-i bî-karârdandur

1960 Bir sâhib-i izz ü i'tibâra
Ya'nî Mecnûn-i dil-figâra

1961 Ey hâk-bisât ü hâr-bister
Kâm-ı dîl-i teng ü dîde-i ter

1962 Her ta'ne ki eylesen revâdur
Senden hacîlem yüzüm karadur

1963 Besdür mana çekdüğüm hacâlet
Şermendeliğümdeki melâlet

1964 Çün mu'terifem ki var günâhum
Öz lutfun eyle özr-hâhum

1965 Men gevherem özgeler hırîdâr
Mende degül ihtiyâr-ı bâzâr

1966 Devrân ki meni mezâda saldı
Bilmem kim idi satan kim aldı

1967 Olsaydı menüm bir ihtiyârum
Olmaz idi senden özge yârum

1968 Ger töhmete olmuşem giriftâr
İkrâh ile menden olma bîzâr

1969 Bir dür degülem ki ola hakkâk
Aldukda tasarrufumda çâlâk

1970 Ger İbni Selâma dil-fürûzem
Şem'-i şeb ü âftâb-ı rûzem

1971 Kâni'dür ırağdan ala bir nûr
Men andan ü menden ola ol dûr

1972 Dûr olsa görür fûrûg ü tâbum
Oldukda yahın çeker azâbum

1973 Fikr etme ki men neşât-mendem
Bir dâm-ı gam içre pâ-y-bendem

1974 Ne zehre-i seyr-i kûçe vü kûy
Ne tâb-ı tapance-i ser ü rûy

1975 Gâhî heves eylesem figâna
Evvel ana isterem behâne

1976 Ya ata vü ane eylerem yâd
Ya sohbet-i hem-nişîn ü hem-zâd

1977 Ger rahtımı etmek eylesem çâk
Hayyâtına olurem gazab-nâk

1978 Kim aybludur bu dâmen ü ceyb
Cehd eyle ki zâhir olmaya ayb

1979 Gâhî taleb eylesem visâlün
Bilmek dilesem ki n'oldı hâlün

1980 Bir çeşme yana olup revâne
Gasl-i beden eylerem behâne

1981 Tenhâ olurem orada üryân
Mûy-ı serüm eylerem perîşân

1982 Âyîneye eylerem nigâhı
Hâlün görürem senün ke-mâhî

1983 Boynunda yoh özge tavkdan bâr
La'lümde bulunmaz özge güftâr

1984 Boynum kolunu diler havâdan
La'lüm lebüni sorar sabâdan

1985 Cândan gamun içre nâ-ümîdem
Şemşîr-i cefâ ile şehîdem

1986 Kanlu kefenümdür al perde
Men gûrdaem sağınma erde

1987 Gel şem'-i mezârum eyle âhun
Zîb-i lahd et gubâr-ı râhun

1988 Men bülbül-i bâğ-ı firkatem zâr
Ammâ kafes içreem giriftâr

1989 Bilmem bu kafesde n'ola hâlüm
Sındırdı belâ per ile bâlüm

1990 Bir vahşî ile ger etmişem hû
Müstevcib-i serzeniş değül bu

1991 Vâhşîler imiş senünle hem-dem
Hem-reng olubem senünle men hem

1992 Ey âşık-ı müst-mend ü mehcûr
Dutgıl men-i müst-mendi ma'zûr

1993 Sabr et niçe gün ki ola gerdûn
Bu günleri eyleye diğêr-gûn

1994 Ancak özünü nizâr sanma
Ser-geşte-i rûzgâr sanma

1995 Bu şî'ri ger ohısan demâdem
Ma'lûmun olur menüm gamum hem

Bu murabba' Leylî dilindendür

1996 Girîbân oldu rüsvâliğ eliyle çâk dâmen hem
Mana rüsvâliğunda dûst hem ta'n etdi düşmen hem
1997 Reh-i aşk içre cân kıldum giriftâr-ı belâ ten hem
Bu yetmez mi ki bir derd arturursen derdüme sen hem

1998 Eğêr dutsam gamum elden nihân sabr u karârum yoh
Ve ger şerh-i gam-ı pinhânım etsem gam-güsârım yoh
1999 Esîr-i bend ü zindânem elümde ihtiyârım yoh
Bu yetmez mi ki bir derd arturursen derdüme sen hem

2000 Olupdur eşk-i hûn-âb ile gül-gûn çehre-i zerdüm
Yanupdur âteş-i hicrâna cân-ı derd-perverdüm
2001 Cefâ-yı çerh-i kec-reftâr elinden var min derdüm
Bu yetmez mi ki bir derd arturursen derdüme sen hem

2002 Gehî şevk-i visâl ü geh belâ-yı hecr ile zârem
Özüm hem bilmezem derdüm nedür men niçe bîmârem
2003 Gam-ı aşk içre min dermân yoh derde giriftârem
Bu yetmez mi ki bir derd arturursen derdüme sen hem

2004 Cüdâ senden belâ vü derd-i hicrân ile dutdum hû
Kılur her dem mana bî-dâd derd ayru belâ ayru
2005 Belâ vü derde düşdüm rûzgârım beyle hâlüm bu
Bu yetmez mi ki bir derd arturursen derdüme sen hem

2006 Tabîb-i akla çoh izhâr kıldum derd-i pinhânı
Men-i bîmâra kat'â olmadı bir sıhhat imkânı
2007 Ezelden var min derdüm yohdur hîç dermânı
Bu yetmez mi ki bir derd arturursen derdüme sen hem

2008 Fuzûlî her zaman bir ta'n ile bağrum kılursen kan
Aceb bilmez misen aşkdan geçmek değül âsân

2009 Bilürsen düşmişem bir derde kim yohdur ana dermân
Bu yetmez mi ki bir derd arturursen derdüme sen hem

Tamâmî-i sühan

2010 Yazıldı çü nâmeye gam-ı dil
Zeyde dedi ey hakîm-i kâmil

2011 Ta‘vîzün ile hoş oldu hâlüm
Zâil oluben gam ü melâlüm

2012 Hattun mana nüsha-i şifâdur
Ta‘vîzün eser kılur duâdur

2013 Her gün gel yaz beyle ta‘vîz
Tâ sihhate bulmak ola ümmîz

2014 Bir yazılı nüsha var mende
Bi’llâh bile al anı gedende

2015 Gerçi bilürem anı ki hatdur
Bilmen ki sahîh ya galatdur

2016 Aġlâtına ver kemâl-i îzâh
Ger var ise sehvi eyle ıslâh

2017 Takrîb ile verdi Zeyde mektûb
Beyle gerek ehl-i akla üslûp

2018 Mecnûna çü nâme oldu vâsıl
Dür gördi akîkine mukâbil

2019 Mefhûmdan etdi kesb-i maksûd
Leylî tarafından oldu hoşnûd

Bu Mecnûnı atâsı sahrâda bulduġudur

ve

Nasîhatle ıslâhından âciz olduġudur

2020 Tahrîr kılında ehl-i inşâ
Beyle bu misâle çekdi tuġrâ

2021 Kim gussa-i dehr mübtelâsı

Mecnûn-ı şikestenün atası

2022 Kalmışdı melâlet içre dün gün
Ne günü gün idi ne düni dün

2023 Getmişdi elinden ihtiyârı
Gündüz sabrı gece karârı

2024 Kılmazdı tereddüdinde taksîr
Bulmazdı bu derde hiç tedbîr

2025 Bir gün anı etdiler haberdâr
K'ey pîr-i şikeste-i dil-efgâr

2026 Dün Leylî atası ol siyeh-dil
Ol mün'im-i sifle pîr-i câhil

2027 Ser-hayli yanında dâd ederdi
Mecnûn-ı hazîni yâd ederdi

2028 Kim bu delü hükme olmayıp râm
Halka bizi eyler oldı bed-nâm

2029 Peyveste yeter bize belâsı
Nevfel gazabından et kıyâsı

2030 Çün mahz-ı şer oldı zât-ı ef'î
Vâcib görünür müdâm def'î

2031 Her niçe ki tende cânı vardur
Nâmûsumuza ziyânı vardur

2032 Nâmûs bizüm değül senündür
Def' eyleye gör ki düşmenündür

2033 Çünkim zararında gördiler nef'
Azm eylediler ki edeler def'

2034 Yâdun değül eyle oğlunı yâd
Kıl çâre ki düşmen olmaya şâd

2035 Ol pîr düşüp min ıztırâba
Nâ-çâr özin verüp azâba

2036 Sahrâlara dutdı seyl tek rû
Cehd ile yöğürdi gezdi her sû

2037 Menzil menzil sirişki kanın
Rehber kılup istedi nişânın

2038 Çün geceye gündüz oldu tağyîr
Oldı gece zulmeti cihân-gîr

2039 Ref' oldı alâme-i menâzil
Ol pîre tereddüd oldı müşkil

2040 Ser-geşte gezerken isteyüp râh
Bir şu'le ana görindi nâgâh

2041 Ol pîrûn olup delîl-i râhı
Rûz etdi ol od şeb-i siyâhı

2042 Sandı odı yanduran Arâbdur
Hayl ü haşem ol oda sebebdür

2043 Pervâne kimi yüz urdı nâra
Çün yetdi ve eyledi nezâre

2044 Gördi ki bu şu'le bir nefesdür
Ne şu'le-i cirm-i hâr ü hasdür

2045 Mecnûndur bu ki âh-ı ser-keş
Çekmiş urmuş cihâna âteş

2046 Kat'-ı nazar eylemiş cihândan
Geçmiş ser ü çeşm ü cism ü cândan

2047 Ne mülk ne mâl cüst ü cûsı
Ne ata ne ana ârzûsı

2048 Getmiş yele berg-i i'tibârı
Ol kalmış ü merg intizârı

2049 Ol pîr çü gördi oğlı hâlin
Tökdi ruh-i zerde eşk-i âlin

2050 Yanında oturdı zâr ü gam-nâk
El urdı ki çehresin ede pâk

2051 Ol şifte açdı çeşm-i pür-nem
Kimsen dedi ey menümle hem-dem

2052 Ger elçi isen yetür peyâmun
Ver müjdesin ol meh-i tamâmun

2053 V'er yolcu isen oturma gâfil
Azm eyle gözet bir özge menzil

2054 Ol pîr tazarru' etdi âğâz
K'ey nakd-i hayâta kîse-perdâz

2055 Men dürcem ü sen dür-i şeb-efrûz
Ya'nî atanem men-i seyeh-rûz

2056 Ey hâsıl-ı mezra' -ı vücûdum
V'ey ömr ticâretinde sûdum

2057 Ey cevher-i cânımın behâsı
V'ey dîde-i bahtımın ziyâsı

2058 Derdüm olasen menüm penâhum
Fahrum şerefüm ümîd-gâhum

2059 Menden bu serîr olanda hâlî
Sen olasen ehl-i mülke vâlî

2060 Halk ede seni görende yâdum
Bâkî senün ile ola adum

2061 Ger tıflıgında mest bî-bâk
Sahrâya düşüp yahan kılup çâk

2062 Oldun reh-i aşk içinde meşhûr
Ma'zûr idün ol zamanda ma'zûr

2063 Her vakttedür bir emr gâlib
Her ahddedür bir iş münâsib

2064 Nev-reslere aşk bir hünerdür
Ser-hadd-i kemâle râh-berdür

2065 Hâlâ ki makâm-ı akl buldun
Tahsîl-i kemâle kâbil oldun

2066 Senden ne revâ bu mâcerâlar
Sermâye-i ayb olan sadâlar

2067 Ger gâfil idün ol imdi âkil
Sahrâlara düşme gezme gâfil

2068 Vahşîler ile nedür bu birliğ
İnsân ile hoş değül mi dirliğ

2069 Gör vahş ile vahş tayr ile tayr
Hem-cins ile hoşdur eylemek seyr

2070 Rahm et men-i zâr ü nâ-murâda
Koyma bu meşakkat ü belâda

2071 Kâfûr veş oldu müşg-i nâbum

Bu subhda sensen âftâbum

2072 Olmak elifüm karîne-i dâl
Meylüm sana olmağınadır dâl

2073 Devrân sitemiyle câna yetdüm
Men özge diyâr azmin etdüm

2074 Gel tapşurayum sana makâmum
Zabt eyle bisât-ı ihtirâmum

2075 Ne sûd hemîşe mestliğden
Ne fâide büt-perestliğden

2076 Ey mest kemâl-i hiddetünden
Yohdur haberün kabâhatünden

2077 Ol lahza ki hûşyâr olursen
Elbette ki şerm-sâr olursen

2078 Ey bütkedeler sanem-peresti
Çün ref' ola bu hicâb-ı mestî

2079 Mezmûm olup etdüğüm bu hâlet
Elbette sana verür hacâlet

2080 Bir dîlbere ver gönül ki dâim
Bünyâd-ı sebâtı ola kâim

2081 Ger olsa yolında bu cihân hâk
Dâmânı ola gubârdan pâk

2082 Sen saydı olan huçeste şebbâz
Her lahza kılur bir elde pervâz

2083 Geh Nevfeledür mutî'-i fermân
Geh İbni Selâma mûnis-i cân

2084 Sen beyle belâlara giriftâr
Ol eyle çerâğ-ı bezm-i ağıyâr

2085 Şerm eyle bu aşk-bâzlığdan
Bî-fâide cân-güdâzlığdan

2086 Yohdur çü bekâsı rûzgârın
Farz eyle ki oldı yâr yârın

2087 Vasl etme anunla kim bilürsen
Bir gün olur ondan ayrılursen

2088 Terk eyle bu herze herze seyri
Yâd eyle İlâhı anma gayri

2089 Kim nefse meâd ü merca' oldur
Kat' et ana söz ki makta' oldur

2090 Hak sun'ına dehr kâr-gehdür
Munda amel etmemek günehdür

2091 Her kime gerek gelen mahalde
Bu kâr-geh içre bir amelde

2092 Her kim ne amel kılursa bünyâd
Müzdini verür amelce Üstâd

2093 Ey kâr-geh-i cihâna dâhil
Sen hem amel eyle olma kâhil

2094 Vakt oldı sefer kılâm cihândan
Âvâre olam bu hâk-dândan

2095 Vakt oldı verem fenâyâ tahtum
Kadr ile çekem bekâyâ rahtum

2096 Gel yanuma eyle fikr hâlüm
Bîgâneye verme mülk ü mâlüm

2097 Çoh genc yığınca çekmişem renc
Koyma ki nasîb-i gayr ola genc

2098 Aşkun bilürem ki beyle kalmaz
Dâim seni gam bu hâle salmaz

2099 Bahtun uyananda bu yuhudan
Hırsun yorulanda cüst ü cûdan

2100 Korhum bu ki özge ola hâlüm
Dünyâda ne men kalam ne mâlüm

2101 Bî-kesliğ olup sana mukarrer
Bî-kes olasan müdâm ü bî-zer

2102 Âkil kişi dâr-bîn gerekdür
Dünyâyâ ümîd bir direkdür

2103 Çün pendî düketdi ol hîred-mend
Mecnûna tefâvüt etdi ol pend

2104 Devletlü sözine oldı mâil
Bir fikr etdi ki ola âkil

- 2105 Kat' ede selâsil-i cünûnı
Sevdâsınun olmaya zebûnı
- 2106 Terk eyleye ârzû-yı dildâr
Aşka dahi olmaya giriftâr
- 2107 Ammâ yine aşk şehriyârı
Fermânına çekdi ol figârı
- 2108 K'ey varı menüm olan cihânda
Nen var senün bu cism ü cânda
- 2109 Câna tama' etme kim menümdür
Terk eyle teni ki meskenümdür
- 2110 Menden geç ü cân ü tenden ayrıl
Koy varlığınu özünle sen bil
- 2111 Gül-bün kimi kanı cûşa geldi
Bülbül sıfatı hurûşa geldi
- 2112 K'ey ayn-ı salâh olan beyânı
Va'zı mana âfiyet nişânı
- 2113 Men hem muna kâilem ki pendün
Mazmûn-ı kelâm-ı sûd-mendün
- 2114 Nisbet mana hayrdür degül şer
Ger olsa eşitmeği müyesser
- 2115 Gerçi sözüne kulağ dutdum
Ne sûd eşitdüm ü unuttum
- 2116 Sen deme ki dut haber sözümden
Kim yoh haberüm menüm özümden
- 2117 Aşk aldı derûnum ü bîrûnum
Getdi yele sabrum ü sükûnum
- 2118 Men akla teveccüh eylerem çoh
Sevdâ yolunu duta ki yoh yoh
- 2119 Sen handan ü terk-i aşk handan
Aşk-ı ezeli çihar mı cândan
- 2120 Halkun sitemiyle câna yetdüm
Terk eyle meni ki terkün etdüm
- 2121 Lutf eyle zaman zaman verüp pend

Islâhuma olma ârzû-mend

2122 Artar elemüm bu mâcerâdan
Âteş kimi cünbiş-i hevâdan

2123 Bir şîşe ki oldı pâre pâre
Peyvendine hiç var mı çâre

2124 Teklîfümü kılma hânümâna
Gör sür‘at-i gerdiş-i zemâne

2115 Çün sen hem anı koyup gedersen
Anda meni iledüp n’edersen

2116 Ancak mana arz-ı mülk ü mâl et
Oğlunu özün kimi hayâl et

2127 Farz eyle ki mâle oldı vâlî
Getdi yine gayre koydı mâli

2128 Ol kişver-i aşk pâdişâhı
Ol evc-i belâ vü derd mâhı

2129 Övr ile kılurdu eyleyüp âh
Babasına şerh-i gam ki nâgâh

2130 Lertzân oluben ten-i hazîni
Kan doldı kolından âstîni

2131 Elverdi atasına tehayyür
Mecnûn dedi eyleme tefekkür

2132 Fasd eyledi ol büt-i perî-zâd
Nîş urdu anun kolına fessâd

2133 Ol zahm eseri görindi mende
Biz bir rûhuz iki bedende

2134 Bizde ikilik nişânı yohdur
Her bir tenün özge cânı yohdur

2135 Sağınma ki oldur menem men
Bir cân ile zindedür iki ten

2136 Hurrem olurem ol olsa hurrem
Gam yetse ana mana yeter gam

2137 Ol pîr çü vâkıf oldı hâle
İnsâf getirdü ol kemâle

2138 Bildi ki değül bu nakş bâtl
Olmaz hiyel ile aşk zâil

2139 Min-ba‘d nasîhat etmez oldı
Ta‘n ile fazîhat etmez oldı

2140 Terk etdi tarîka-i nizâm
Nevmîd olup eyledi vedâm

*Bu Mecnûn atasınun terk-i nizâ‘ etdüğidür
ve
Nâ-çâr hasretle vedâ‘ etdüğidür*

2141 K’ey rişte-i gevher-i murâdum
Âyîne-i hüsn-i i‘tikâdum

2142 Bir lahza bana terahhum eyle
Güftârum eşit tekellüm eyle

2143 Pervâ-yı men-i şikeste-hâl et
Azm-i sefer eyledüm halâl et

2144 Nâ-hoş sana menden idi ahvâl
Men getmelü oldum imdi hoş kal

2145 Zinhâr şikâyet etme menden
İnciklü hikâyet etme menden

2146 Dirlikde çün senden almadum kâm
Tevsenliğe düşdün olmadun râm

2147 Budur keremünden iltimâsum
Kim dutasen öldüğümde yasum

2148 Her lahza edüp figân ü zârî
Toprağuma edesen güzârı

2149 Teklîf-i neşât ü ayş kılman
Kim sen deyesen bu resmi bilmen

2150 Feryâd ü figândur asl-ı mâtem
Sen hod bu revişdesen müsellem

2151 Öz âdetün ile nâle eyle
Ecrini mana havâle eyle

2152 Budur garazum ki dûst düşmen

Üstümde durup kılanda şîven

2153 Bî-kesliğüm olmaya mana âr
Ma'lûm edeler ki vârisüm var

2154 Çün kıldı vasiyyet ol perîşân
Döndi eve geldi zâr ü giryân

2155 Derd ü elem etdi anı rencûr
Kalmadı hayâtı şem'ine nûr

2156 Derdine bulunmaz oldu dermân
Mecnûn dedi verdi âkıbet cân

2157 Dünyâya ümîd dutmak olmaz
Hergiz ölümü unutmak olmaz

2158 Hoş hâne-i ayşdür bu âlem
Derdâ ki değül esâsı muhkem

Bu Mecnûnun atasının vefâtından haberdâr olduğudur

ve

Mezârına yol bulduğudur

2159 Sâkî mey-i lâle-fâm yoh mı
Dözmen bu humâra câm yoh mı

2160 Öldürdi meni gam-ı nihânî
Yohdur mı şarâb-ı ergavânî

2161 Gam def'ine durma eyle tedbîr
Elden geleni gel etme taksîr

2162 Dünyâ ki nigâr-ı dil-rübâdur
Zinhâr sağınma bî-vefâdur

2163 Sen gerçi olupsen ana meftûn
Oldur talebünde senden efzûn

2164 Sensen ana cehl ile taleb-kâr
Oldur sana ilm ile hevâ-dâr

2165 Her niçe ki ana mihmânsen
Ayş ü tarab ile kâm-rânsen

2166 Andan sefer ihtiyâr edende

Kurb-i Haka yüz dutup gedende

2167 Göz sürmesi eyleyüp gubârun
Tâ mahşer ola nigâh-dârun

2168 Yolunda özin verür fenâyâ
Sahlar seni tapşurur bekâyâ

2169 Her kim ki bu nüktedendür âgâh
Devrân-ı felekden etmez ikrâh

2170 Hem dirlikde azâbı olmaz
Hem mevtden ictinâbı olmaz

2171 Bir gün ahıdup sirişk-i gül-gûn
Necd üzre oturmuş idi Mecnûn

2172 Min ta‘n ile bir cefâcı sayyâd
Ol zâra yetişdi kıldı feryâd

2173 K‘ey ârdan el içinde ârî
V‘ey nâkıs olan ıyâr-ı ârî

2174 Yoh sende nişân-ı nâm ü nâmûs
Efsûs ki ârsuzsen efsûs

2175 İnsâf deġül sitemde isrâf
İnsâfsuz olduġuna insâf

2176 Dirlikde atanı etmedün şâd
Bâri kıl anı ölerde bir yâd

2177 Cân verdi mahabbetünde ol pîr
Yâd eylemedün nedür bu taksîr

2178 Yohdur mı cibilletünde âzerm
Allâhdan eylemez misen şerm

2179 Mecnûna biraġdı ol sadâ sûz
Arturdu figânın ol siyeh-rûz

2180 Bârân kimi daşa urdı başın
Mey kimi ayaġa tökdi yaşın

2181 Kabrin sorup istedi nişâne
Oldı gözi yaşı tek revâne

2182 Çün gördi atasınun mezârun
Şem‘ eyledi ana cism-i zârın

- 2183 Târ-ı tene derdi tâb verdi
Dil âteş ü dîde âb verdi
- 2184 Levh eyledi göğsini mezâra
Dırnağ ile kıldı pâre pâre
- 2185 Bağrına basup mezâr-ı pâkin
Gül yaprağı etdi levh-i hâkin
- 2186 Efgân ile tâze kıldı mâtem
Efgânı içinde derdi her dem
- 2187 K'ey bânî-i bünye-i vücûdum
İsyânı ziyân rızâsı sûdum
- 2188 İrşâdunı bilmedüm ganîmet
Yüz vâý ki fevt olındı fırsat
- 2189 Yüz hayf ki dutmadum tarîkun
Bir niçe gün olmadum refîkun
- 2190 Feyzün bana olmadı müyesser
Sen hayr dedün mey eyledüm şer
- 2191 Cevr ile sana cefâlar etdüm
Yanlış vardum hatâlar etdüm
- 2192 Ey devletüm olma dûr menden
V'ey şem' götürme nûr menden
- 2193 Olsam gam-ı âleme giriftâr
Ancak sen idün enîs ü gam-hâr
- 2194 Hem-râzum idün şikâyetümde
Dem-sâzum idün hikâyetümde
- 2195 N'oldı gamuma getürmedün tâb
Korhutdı seni meğer bu girdâb
- 2196 N'oldı sebep eyledün azîmet
Menden mi idi sana hezîmet
- 2197 Ey menşe'-i cevher-i hayâtum
Hoşnûdlığundadır necâtum
- 2198 Bildüm işümi günâhkârem
Geldüm sana hâr ü şerm-sârem
- 2199 Dünyâda seni men eyledüm zâr
Ukbâda meni sen eyleme hâr

2200 Yahdun meni âteş-i cefâya
Saldun gam u mihnet ü belâya

2201 Sen meyl-i ferâğ u râhat etdün
Bir künc dutup ferâğat etdün

2202 Göster mana hem tarîk-i râhat
Kim sen nişe eyledün ferâğat

2203 Kim eyledi hall müşkilâtun
Kim verdi bu gussadan necâtun

2204 Şeb-tâ-seher ol esîr-i hicrân
Mâtem dutup etdi âh u efgân

2205 Çün müşge tøkildi gerd-i kâfûr
Zulmâta biraşdı pertevin nûr

2206 İhyâ kıluben merâsim-i vecd
Dutdı reh-i gûr-hâne-i necd

Tamâmî-i sühan

2207 Erbâb-ı kemâle ol ıyândur
Kim hüsn ile aşk tev'emândur

2208 Aşk âyîne-i cihân-nümâdur
Keyfîyyet-i hüsn ana cilâdur

2209 Hüsn olmasa aşk zâhir olmaz
Aşk olmasa hüsn bâhir olmaz

2210 Hüsn olmasa aşkdan ne hâsıl
Ma'sûk eder ehl-i aşkı kâmil

2211 Aşk olmaz olursa hüsn olur hâr
Aşk iledür ehl-i hüsne bâzâr

2212 Ne ansuz olur munun sürûrı
Ne munsuz olur anun zuhûrı

2213 Mecnûn idi şem'-i meclis-efrûz
Leylî ana âteş-i ciğer-sûz

2214 Mecnûn idi câm-ı râhat-efzâ
Leylî ana bâde-i musaffâ

2215 Leyliden idi kemâl-i Mecnûn
Hüsn ile olurdu aşkı efzûn

2216 Mecnûndan idi cemâl-i Leylî
Aşk idi eden cemâle meyli

2217 Bir gün Mecnûn-ı dil-şikeste
Sahrâda gezerdi zâr ü haste

2218 Bir safhada gördi iki peyker
Leylî Mecnûn ile musavver

2219 Mahv eyledi nakş-ı dil-sitânın
Koydu özinün hemîn nişânın

2220 Sordılar ana hakikat-i hâl
Kim nişe bir oldu iki timsâl

2221 Dedi bize birdürür hakikat
Birlikde yaraşmaz iki sûret

2222 Olmak gerek ehl-i dâniş âgeh
Kim biz ikilikdenüz münezzeh

2223 Sâil dedi bu değül midür âr
Kim yâr ola yoh sen olasen var

2224 Sen nişe kalursen ol olur hâk
Bâri anı koy sana kalem çek

2225 Dedi reh-i aşkda ne lâyık
Ma‘şûk ola nikâb-ı âşık

2226 Uşşâk ten ü habîb cândur
Ten zâhir ü tende cân nihândur

2227 Ma‘şûka ne bâk olursa mestûr
Âşık gerek el içinde meşhûr

2228 Kim âleme âşık ahıdan yaş
Ma‘şûk kim olduğın kılur fâş

*Bu Mecnûnun şemme-i keyfiyyet-i hâlidür
ve*

Ba‘zı sıfât-ı kemâlidür

- 2229 Mecnûn idi mülk-i derd şâhı
Hayl-i ded ü dâm anun sipâhi
- 2230 Âhûnun alurdu müşgi bâcın
Rûbâh semûrınun harâcın
- 2231 Bir server idi kerîm ü âdil
Cümle ded ü dâma adli şâmil
- 2232 Hûn-i ciğerinden ol vefâ-dâr
Hûn-hârları kılurdu hûn-hâr
- 2233 Hûn-âb-ı ciğer töküp demâdem
Kılmazdı sibâ‘ rızkını kem
- 2234 Devrinde derendeler olup râm
Dutmuşdı biri biriyle ârâm
- 2235 Gûr olmuş idi perenge hem-râz
Gürg olmuş idi gevezne dem-sâz
- 2236 Şîr olmuş idi enîs-i nahçîr
Nahçîr emerdi şîrden şîr
- 2237 Yanında dutardı mûr hâne
Göz yaşından yığardı dâne
- 2238 Gâhî olup eşki seyli kâim
Seylâba gederdi min behâyim
- 2239 Geh odını tende tâb ederdi
Min cân-veri kebâb ederdi
- 2240 Bel olmuş idi elinde dırnağ
Yerden savururdu başa toprağ
- 2241 Mûyında gubâr olup ferâhem
Eşkiyle çeküp zaman zaman nem
- 2242 Âhû-bere sebze-zârı oldı
Gül-zâr-ı cünûn bahârı oldı
- 2243 Ger dutsa idi gevezn ile hû
Ahardı gözinden ol kadar su
- 2244 K’ol sudan olurdu tâze vü ter
Hem berg verürdi şâhı hem ber
- 2245 Her lahza alup eline bir mâr
Hursend oluben der idi ol zâr

2246 K'ol sünbül-i müşg-bûnı dutdum
Ser-rişte-i ârzûnı dutdum

2247 Kaplan kimi cân urdı min dâğ
Aslan sıfatı uzatdı dırnağ

2248 Arslanların oldı pîşvâsı
Kaplanların oldu muktedâsı

*Bu Mecnûnun sıdk ile münâcât etdüğidir
ve
Nâvek-i duâsı hedef-i icâbete yetdüğidir*

2249 Bir gece ki zulmet-i ziyâ-sûz
Zülf-i şebi etdi bürka'-i rûz

2250 Bir la'li edüp sipihr nâ-yâb
Gösterdi yerine min dür-i nâb

2251 Bir sancağı eyleyüp nigûn-sâr
Min mehçe-i râyet etdi izhâr

2252 Katra katra hakîm-i eflâk
Haşhâşlarında dutdı tiryâk

2253 Dâne dâne arûs-ı gerdûn
Kaftânına tikdi dürr-i meknûn

2254 Girdâbâ düşüp seffine-i Mâh
Kıldı özine mecerreden râh

2255 Saçıldı Utâridün midâdı
Arturdu bu safhaya sevâdı

2256 Zühre dağıdup siyâh gîsû
Gîsûsı içinde gizledi rû

2257 Hurşîd nihân olup sitâre
Göz açdı târik-i intizâra

2258 Deprendi ser-i sinân-ı Behrâm
Feth oldı ana vilâyet-i şâm

2259 Bircîs girüp siyeh libâsa
Hurşîd gamında batdı yasa

- 2260 Âyîne olup sipihr-i gerdân
Bahdı ana aks saldı Keyvân
- 2261 Gerdûna sevâbit oldu mismâr
Tâ tökmeye dün bisâtı perkâr
- 2262 Gökde Hamel oldu âşikâre
Âhû-bere çıhdı sebze-zâre
- 2263 Gâv-ı felek oldu gâv-ı anber
Doldurdu cihâna anber-i ter
- 2264 Cevzâ kemeri murassa' oldu
Gerdûn bedeni mülemma' oldu
- 2265 Harçenk kılup seher yelin def'
Hâsıyyeti verdi zulmete nef'
- 2266 Oldı Esed âftâbdan dûr
Pür-dûd misâl-i şem'-i bî-nûr
- 2267 Gîsûsına verdi Sünbüle tâb
Müşg üstine tökdi anber-i nâb
- 2268 Mîzânı edüp felek terâzû
Sarrâf-ı zemîne çekdi lû'lû
- 2269 Akreb bırahup kemend-i pür-ham
Dîv-i şebe kıldı kayd-i muhkem
- 2270 Kavsini kurup sipihr-i lâib
Atıldı hadeng-i necm-i sâkib
- 2271 Büzgâle-i âsman töküp mû
Gök safhasın eyledi siyeh-rû
- 2272 Delvi delüp âfet-i zemâne
Min katra saçıldı âsmâna
- 2273 Hût eyledi habs-i Yûnis-i rûz
Berk-ı şafak oldu âsmân-sûz
- 2274 Arz eyledi Ahbiye hibâsın
Cebhe dahi cebhesin ziyâsın
- 2275 Hek'a verdi cemâle zîver
Hem Hen'a mükellel etdi efser
- 2276 Şarteyn ü Butin Simâk ü İklîl
Nûr etdiler âsmâna tahvîl

2277 Tâ sâdır ü vâride Neâyim
Sarf eyleye Sarfe ile dâim

2278 Tezyîn için etdiler müheyyâ
La‘lin Deberân dürin Süreyyâ

2279 Verdi revîş-i sipîhr-i ahdar
Tertîb-i mukaddem ü muahhar

2280 Mecnûn mütehâyir ü perîşân
Kalmışdı sipîhr işinde hayrân

2281 Gerdûna açardı dîde-i ter
Yer yüzine doldururdu ahter

2282 Her ahtere arz-ı hâl ederdi
Min ârzû-yı muhâl ederdi

2283 Evvel olup âsmâna mâil
Şerh etdi Utârîde gam-ı dil

2284 K’ey ehl-i hisâba kâr-fermây
Müstevfî-i akl ü müşrif-i rây

2285 Ey nâsîh-i nüsha-i meânî
Fihrist-i rümûz-ı âsmânî

2286 Kassâm-ı mekâsıd ü metâlib
Ressâm-ı menâsıb u merâtib

2287 Derd-i dilümün hisâbı çohdur
Sende özge debîr yohdur

2288 Bir nâmeye derdümi rakam kıl
Sultânuma arz et kerem kıl

2289 Şâyed eser ede feyz-i hâmen
Ta‘vîz-i cünûnum ola nâmen

2290 Gördi ki Utârîd anlamaz râz
Bir özge terennüm etdi âğâz

2291 Dönderdi yüz andan ağlayup zâr
Merrîhe niyâzın etdi izhâr

2292 K’ey vâlî-i mesned-i şecâat
Şemşîrüne âlem ehl-i tâat

2293 Sen sâhib-i nusset ü zafersen

Erbâb-1 silâha tâc-1 sersen

2294 Men âcizem ü kavîdür ağyâr
Men bî-kes ü hasmdur sitem-kâr

2295 Âcizlere lutf edüp meded kıl
Bî-keslerden belânı red kıl

2296 Çek tîğunı eyle def'-i düşmen
Tâ dûsta hem-nişîn olam men

2297 Çün gördi bülend yerdedür kâm
Ne Tîr yeter ana ne Behrâm

2298 Tiğ ile kalemden oldı nevmîd
Dutdı reh-i bârgâh-ı tevhîd

2299 Dergâha dutup ruh-i niyâzın
Ma'bûdına arz kıldı râzın

2300 K'ey tîğe muîn ü kilke rehber
Behrâm-gulâm ü Tîr-çâker

2301 Ey fark-ı emel külâh-dûzı
Sâhib-rakam-ı berât-ı rûzî

2302 Rahm et men-i zâr ü bî-nevâya
Derd-i dilümi yetür devâya

2303 Leylîni sen eyledün perî-veş
Kim câna cemâli urdı âteş

2304 Sen kıldun anı belâ-yı âlem
Ol etdi meni şikeste-i gam

2305 Verdün ana hüsn-i âlem-efrûz
Saldı mana âteş-i cihân-sûz

2306 Derd ile meni sen eyledün zâr
Men handan u Leylî-i cefâ-kâr

2307 Leylî ki meni belâyaya saldı
Bir görmek ile karârım aldı

2308 Yohtur revîşinde ihtiyârı
Kim döndüre alduğı karârı

2309 Bî-çâredür öz işinde ol hem
Senden bulunur bu zahma merhem

2310 Hem sen keremünden et ilâcum
Kes gayrı kişiden ihtiyâcum

2312 Çoh çoh hükemâya söyledüm hâl
Teşhîs-i marazda oldılar lâl

2313 Bildüm ki hakîm-i ferd sensen
Dânâ-yı cemî‘-i derd sensen

2314 Ger derd ü eğer devâ senündür
Hâkim sensen rızâ senündür

2315 Rahm eyle vü kıl devâ-yı derdüm
Bî-dâd yeline verme gerdüm

2316 Ya‘nî ki yetür kemâle zevküm
Günden güne kıl ziyâde şevküm

2317 Sal çeşmüme la‘linün hayâlin
Ver tab‘uma hüsninün kemâlin

2318 Dâim anı mende zâhir eyle
Lutf et iki sûreti bir eyle

2319 Kadrüm gamı içre mu‘teber kıl
Derdin mana rûzî ol kadar kıl

2320 Kim kimseye ol olup müyesser
Kimse mana olmaya berâber

2321 Görmek ruhın olmaz olsa makdûr
Hûn-bâr gözümde olmasun nûr

2322 Zevk-i elemi olursa nâ-yâb
Mecrûh tenümde olmasun tâb

Münâcât

2323 Yâ Rab kemâl-i mertebe-i Mustafâ hakı
Sıdk u safâ-yı silsile-i enbiyâ hakı

2324 Senden yeter velîlere te‘yîd-i iktidâ
Sen muktedâ-yı âlem eden evliyâ hakı

2325 Düşmez harîm-i kurbüne bî-gâneler yoh
Ol bârgâha mahrem olan âşinâ hakı

2326 Kahrundaki siyâset ü asîb havfi-çün
Lutfundaki letâfet-i feyz ü recâ hakı

2327 Uşşâka yâr kıldığı cevr ü cefâ için
Ma'şûka âşık etdüğü mihr ü vefâ hakı

2328 Leylîde eyledüğün feyz-i hüsn için
Mecnûna verdüğün gam ü derd ü belâ hakı

2329 Fakr u fenâ saâdeti verdün Fuzûlîye
Anda olan saâdet-i fakr u fenâ hakı

Tamâmî-i sühan

2330 Eylerdi bu sûz ile münâcât
Mihnetlere isteyüp mükâfât

2331 K'açıldı gül-i hadîka-i rûz
Gösterdi güneş cemâl-i firûz

2332 Mürg-i dem-i subh çekdi âvâz
Zâğ-ı şeb-i tîre kıldı pervâz

2333 Hem safha-i âlem oldı rûşen
Hem dâne-i encüm oldı hırmen

2334 Gün âyîne-dârı oldı gerdûn
Tökdi kademine dürr-i meknûn

2335 Subh urdı safâ vü sıdkdan dem
Açıldı gül-i neşât-ı âlem

2336 Te'sîr-ı safâ-yı câm-ı hurşîd
Gök gülşenin etdi bezm- i Cemşîd

2337 Lâle kimi dağa çıhdı Mecnûn
Nezzâreye açdı çeşm-i pür-hûn

2338 Görđi ki gelür nedîm-i kâmil
Hem-râz-ı kadîm Zeyd-i kâbil

2339 Ruhsârında neşâtdan nûr
Behcet gözine cemâli manzûr

2340 Yoh zerrece gussa vü melâli
Mecnûna aceb görindi hâli

- 2341 Sordı ki nedendür inbisâtun
Âdetçe görünmeyen neşâtun
- 2342 Maksûduna dest-res mi buldun
Dildâruna hem-nefes mi oldun
- 2343 Ne kadr ile ser-bülend olupsen
N'oldı ki neşât-mend olupsen
- 2344 Zeyd açdı der-i hizâne-i râz
K'ey turfe hümâ-yı evc-i i'zâz
- 2345 Dün tavf-ı diyâr-ı yâr kıldum
Ol serv yana güzâr kıldum
- 2346 Ta'vîz vesîlesiyle bir dem
Oldum harem-i visâle mahrem
- 2347 Gördüm meh-i ârızın ziyâsuz
Âyîne-i tal'atın cilâsuz
- 2348 Ne la'l-i lebinde katraî âb
Ne mâh-ı ruhında zerreî tâb
- 2349 La'l-i tere eşki gevher-engîz
Berg-i güle nergisi güher-rîz
- 2350 Gördü meni etdi nâle-i zâr
Râz açdı mana ki ey vefâ-dâr
- 2351 Düşdi ola necde reh-güzârun
Gördün ola hâlin ol figârun
- 2352 Mecnûnımı gördün ise bi'llâh
Eyle men-i zâr-ı andan âgâh
- 2353 Nişe geçer ola mâh ü sâli
Kim ola refîki n'ola hâli
- 2354 Bi'llâh güzer etsen ol yanaya
Rahm et men-i zâr ü mübtelâya
- 2355 Menden ana şerh-i za'f-ı hâl et
Hâlin men-i hasteden suâl et
- 2356 Söyle nişesen hücûm-ı gamdan
Tuğyân-ı meşakkat ü sitemden
- 2357 Matem-zede olduğun eşitdüm
Kıldum yaha çâk ü şîven etdüm

2358 Ol serv ki çıhdı bu çemenden
Menden geldi değül ki senden

2359 Ancak bir ol idi kim çeküp gam
İsterdi meni senünle hem-dem

2360 Çoh görđi bize sipihr-i gaddâr
Yüz min ağyâr içinde bir yâr

2361 Bir zulmdürür bu âşikâre
Elden ne gelür muna ne çâre

2362 Bu ded ki az değül yöküşdür
Hem sabr edeyüm ki sabr hoşdur

2363 Men dut ki mukayyed-i hisârem
Mahbûs-ı hicâb-ı neng ü ârem

2364 Ger şem'e açılsa şerh-i râzum
Sâyemden olur min ihtirâzum

2365 V'er sâyeme söylesem gam-ı dil
Şem'ün hasedi gelür mukâbil

2366 Ne yazmağa nâme ihtiyârum
Ne etmeğe arz râz-dârum

2367 Gonca kimiyem men-i perîşân
Ağzum dutulu içüm dolu kan

2368 Sen kim şeh-i kişver-i rızâsen
Her kime dilersen âşinâsen

2369 Yoh hükmi sana çü hâme gayrün
Öz başunadur hemîşe seyrün

2370 Âyâ ne için kılursen ihmâl
Hâl-i dilün eylemezsen irsâl

2371 Öz nazm-ı latîf ü dil-keşünden
Mazmûn-ı ibâret-i hoşundan

2372 Lutf ile kılup hemîşe tahrîr
Göndermedüğün değül mi taksîr

2373 Senden değülem bu işde râzî
Hâlâ kerem et hilâf-ı mâzî

2374 Nazm eyleyüben beyân-ı hâlün

Şerh-i ruh- i zerd ü eşk-i âlün

2375 İrsâl ede gör men-i hâzîne
K'ol cevhere cân edem hazîne

2376 Elfâzı olup hemîşe zikrüm
Bu kâr-geh içre bikr-i fikrüm

2377 Tarz-ı gam edende cânâ tasvîr
Ol nakşdan ola çâşnî-gîr

2378 Hem hâl-i dilin kılurdı izhâr
Hem bu gazeli ederdı tekrâr

Bu gazel Leylî dilindendür

2379 Niçün ol safha-i kâfûra kilkin müşg-bâr etmez
Yazup bir ruk'a lutf ile bizi ümmîd-vâr etmez

2380 Menümle dûst lutfın az bilüp çoh ta'n eder düşmen
Niçün lutf eyleyüp düşmenleri bir şerm-sâr etmez

2381 Gel ey göz yâr hattın nâmede görmek heves kılma
Ki hatt-ı nâme def'-i derd-i hecr-i hatt-ı yâr etmez

2382 Kebûterden umârdum nâmesin gör za'f-ı tâli' kim
Görüp âhum odın menden yanâ ol hem güzâr etmez

2383 Fuzûlî nâme-i dildâr bir ta'vîzdür gûyâ
Ki ansuz haste-diller hâtır bir dem karâr etmez

Tamâmî-i sühan

2384 Mecnûn ki eşitdi ol peyâmı
Baht-ı mütemerrid oldı râmı

2385 İkbâline i'tikâdı oldı
Dildârına i'timâdı oldı

2386 Hûn-âb-ı sirişkden çeküp nem
Gül-zâr-ı zamîri oldı hurrem

2387 Hem güldi yüzi çerâğlar tek
Hem gönli ucaldı dağlar tek

2388 Zeyde dedi ey refik-ı sâdik
Men vahşîye hem-dem-i muvâfik

2389 Çün müjde-i merhamet yetürdün
Yârum haberin mana getürdün

2390 Menden hem ana yetür senâlar
Râz eyle dürûdlar duâlar

2391 Hâk-i derine yetür niyâzum
Dergâhına arza eyle râzum

2392 K'ey cânuma datlu derd dâğı
Gönlüm ferâhı gözüm çerâğı

2393 Li'llâhi'l-hamd yâr imişsen
Men istedüğümce var imişsen

2394 Ahdünde vefâ bulındı âhir
Şehdünde şifâ bulındı âhir

2395 Bildüm ki meni seversen ey mâh
Ahsent ahsent bâreka'llâh

2396 Lutfun haberi karârım aldı
Şîrîn sözün ihtiyârım aldı

2397 Lutfun eşidüp ciğer olur âb
Şîrîn sözüne getürmezem tâb

2398 Âh er kılup özge resm bünyâd
Nâgeh dutasen tarîk-i bî-dâd

2399 Telh ola sözün misâl-i bâde
Lutf olmaya kahr ola arada

2400 Hûblar işi cevr ile cefâdur
Senden görinen mana vefâdur

2401 Kurban sana özge nâzenînler
İdrâküne yüz min âferînler

2402 Kimse çü sana vefâda yetmez
Cânın sana kimse verse yetmez

2403 Ma'sûk idün ey büt-i vefâ-dâr
Âşıklığunu hem etdün izhâr

2404 Âşık der imiş mana halâyık

Görmen muna hem özümi lâyık

2405 Men nâkîsem ey harîf-i kâbil
Sensen reh-i aşk içinde kâmil

2406 Tahsîn ki yegâne-i zamânsen
Cân vermek olur sana ki cânsen

2407 Her şûhda ger olaydı bu tavr
Sen olmaz idün yegâne-i devr

- Ger gayre bu hâl olaydı makdûr
Sen olmaz idün cihâna meşhûr

2409 Yâd eylemeğünden olmuşem şâd
Sen şâd olasen hemîşe men yâd

2410 Ha beyle men-i hazîni şâd et
Geh gâh terahhum eyle yâd et

2411 Ey serv-i semen-ber ü gül-endâm
Târâc-ı metâ-‘ı sabr u ârâm

2412 Ey husrev-i kişver-i melâhat
Mehtâb-ı şeb-i neşât ü râhat

2413 Çün bendeye rahmet eyler oldun
İzhâr-ı mahabbet eyler oldun

2414 Min-ba‘d tarîk-ı mihr dutgıl
Evvelki tarîkunı unutgıl

2415 Koyma çıha hasret ile cânım
Hadden üte nâle vü figânım

2416 Meyl-i men-i zâr ü bî-karâr et
Gâhî bu yanaya bir güzâr et

2417 Hem-derdüm isen menümle yâr ol
Hem-derdliğün yoh ise var ol

2418 Sen eyle mukîm-i mesned-i nâz
Men beyle belâ vü derde dem-sâz

2419 Sen mahfil-i ayş kâm-kârı
Men gûşe-i derd dil-figârı

2420 Aşk içre beğüm revâ mıdur bu
Râh u revîş-i vefâ mıdur bu

2421 Ger doğrı ise vefâda lâfun
Menden ne içündür inhirâfun

2422 Gel ref^ç edelüm gam-ı firâkı
Yanduralum oda iştiyâkı

2423 Olsun dün ü gün menümle seyrün
Çün men senünem sen olma gayrün

2424 V'er İbni Selâm mâni' olsa
Sedd-i reh-i vasl vâki' olsa

2425 Bildür kılayın siyâh bahtın
Bir âh ile târümâr tahtın

2426 Çün râz-ı dilin düketdi ol zâr
Zeyd eyledi azm-i kûy-ı dildâr

2427 Pervâne sözün deyüp çerâğa
Bülbül haberin yetürdi bâğa

*Bu İbn-i Selâmün keyfiyyet-i vefâtıdur
ve
Leylînün ol belâdan necâtıdur*

2428 Sâkî feleğün gör inkılâbın
Göster kadeh içre mey habâbın

2429 Mey âyîne-i cihân-nümâdur
Haki zer eden bu kimyâdur

2430 Bu fâide bes değül mi andan
Kim fârig eder gam-ı cihândan

2431 Bir hâb ü hayâl imiş bu âlem
Bu hâb ü hayâle olma hurrem

2432 Ahvâl-i zemâne münkalibdür
Andan hired ehli müctenibdür

2433 Gam mâtemin eyleyende bünyâd
Neyyâha bu nev' çekdi feryâd

2434 Kim İbni Selâmı etdi gerdûn
Âmâc-ı hadeng-i âh-ı Mecnûn

2435 Ol seddi götürmeğe aradan

- Eşk oldu revân iki yanadan
- 2436 Ol nev-res-i nâ-tüvân demâdem
Şevk ile çekerdi mihnet ü gâm
- 2437 Hasret eleme yaman elemdür
Gam bedraka-i reh-i ademdür
- 2438 Derd ü gam-ı hasret-i nihânî
Serv-i kadın etdi hîzrânî
- 2439 Yüz urdı bozılmağa tılısmı
Bir gâyete yetdi za‘f-ı cismi
- 2440 Kim peykeri nakş-ı bister oldu
Ra‘na kadi bister ister oldu
- 2441 Gün günden olup harâb hâli
Kalmadı sağalmak ihtimâli
- 2442 Derdine devâ bulunmaz oldu
Rencine şifâ bulunmaz oldu
- 2443 Endîşe-i ömri oldu bâtil
Cân verdi vü oldu Hakka vâsıl
- 2444 Kimdür ki gelüp cihâna getmez
Kim kâmil olur zevâle yetmez
- 2445 Budur reh ü resmi rûzgârun
Kim ola hazânı her bahârun
- 2446 Leylîni getürmeğe figâna
Ol vâkıa oldu bir behâne
- 2447 Mâtem dutup etdi ol giriftâr
Dırnağı ile yüzini efgâr
- 2448 Çâk etdi ferâgat ile câme
Fâş etdi figânı hâs ü âma
- 2449 Yandurdu evin kopardı tahtın
Târâc-ı fenâyâ verdi rahtın
- 2450 Gîsû-yı muanber etdi ber-bâd
Eflâke yetürdi âh u feryâd
- 2451 Gerdûn kimi rahtı nîle urdı
Âteş kimi başa kül savurdu

- 2452 Derler bu idi Arabda âdet
Kim er eğer ölse kalsa avret
- 2453 Bir yıl iki yıl dutardı mâtem
Feryâd ü figân edüp demâdem
- 2454 Hoş geldi bu âdet ol nigâra
Feryâd ü figâna buldı çâre
- 2455 Mâtem-kede eyledi makâmın
Matemde geçürdi subh u şâmın
- 2456 Bir niçe gün anda ağlayup zâr
Hem ata evine döndi nâ-çâr
- 2457 Ammâ dün ü gün figân ederdi
Hûn-âb-ı ciğer revân ederdi
- 2458 Feryâda gelende gâh u bî-gâh
Öz gönlinde der idi ol mâh
- 2459 Kim İbn-i Selâma rahmet-i Hak
Aşkum revîşine verdi revnak
- 2460 Ref` eyledi perde-i müdârâ
Pinhân gamum etdi âşikârâ
- 2461 Ol vâkıyadan olup haberdâr
Dutdı reh-i deşt Zeyd-i gam-hâr
- 2462 Görđi ki şikeste-hâl Mecnûn
Durmuş ded ü dâm içinde mahzûn
- 2463 Çün verdi selâm ü kıldı i`lâm
Kim İbni Selâma n`etdi eyyâm
- 2464 Verdi bu kaziyeden bişâret
Kim kıldı muârizun hasâret
- 2465 Dehr İbni Selâmı kıldı pâ-mâl
Leylî öz evine döndi hoş-hâl
- 2466 Mecnûn çeküp âh kıldı nâle
Efgân edüp ağladı bu hâle
- 2467 Hayretlere düşdi Zeyd-i gâfil
Bu hâlet ana görindi müşkil
- 2468 Kim fevt-i rakîb eşitse âşık
Gülmek gerek ağlamak ne lâyıık

2469 Tahkîk-i beyân-ı hâl kıldı
Ol vâkıadan suâl kıldı

2470 Mecnûn dedi ey vefâlu yârum
Yohdur mı bu yolda neng ü ârum

2471 Cânâneye cân veren yetüpdür
Cân vermeyen arada itüpdür

2472 Ol dûstuma deĝüldi düşmen
Hem ol ana âşık idi hem men

2473 Ol cânını verdi vâsıl oldı
Öz mertebesinde kâmil oldı

2474 Naksum menüm ermedi kemâle
Ayb eyleme ağlasam bu hâle

Bu gazel Mecnûn dilindendür

2475 Âşık oldur kim kılur cânın fedâ cânânına
Meyl-i cânân etmesün her kim ki kıymaz cânına

2476 Cânını cânâna vermekdür kemâli âşıkun
Vermeyen cân i'tirâf etmek gerek noksânına

2477 Vasl eyyâmı verüp cânâna cân râhat bulan
Yeĝdür andan kim salur cânın gam-ı hicrânına

2478 Aşk resmin âşık öğrenmek gerek pervâneden
Kim köyer gördükde şem'un âteş-i sûzânına

2479 Fânî ol aşk içre kim benzer fenâsı âşıkun
Feyz-i câvîd ile Hızrun çeşme-i hayvânına

2480 Aşk derdinün devâsı terk-i cân etmekdedür
Terk-i cân derler bu derdün mu'teber dermânına

2481 Hiç kim cânân için cân vermeğe lâf etmesün
Kim gelüpdür bu sıfat ancak Fuzûlî şânına

*Bu Leylînin İbn-i Selâmdan sonra mâcerâsıdur
ve*

Zâviye-i mihnetde vâki' olan belâsıdur

2482 Çün ata evine döndü Leylî
Efgâna olup hemîşe meyli

2483 Dutmuşdı tarîk-i ehl-i mâtem
Tecdîd-i azâ kılup demâdem

2484 Her handa bilürdi var bir zâr
Endûh-i musîbete giriftâr

2485 Cem' edüp olurdu encümen-sâz
Eylerdi sürûd-ı nevha âğâz

2486 Ger İbni Selâm idi behâne
Mecnûn idi bâis ol figâna

2487 Ağzında idi bir özge zikri
Gönlinde idi bir özge fikri

3488 İzhâr kılurdu özge adın
Pinhânî ederdi özge yâdın

3489 Bu reng ile dâim ol perî-zâd
Eylerdi ferâğat ile feryâd

3490 Sûz-i diline getürmeyüp tâb
Bir gece dağıldı yâr u ashâb

2491 Ancak ana şem' kaldı hem-dem
Söndürdi bir âh ile anı hem

2492 Ya'ni ne revâ şeb-i siyâhum
Şem' isteye gayr-ı berk-i âhum

2493 Tenhâ kalup etdi nâle vü zâr
Derd ü gama kıldı aczin izhâr

2494 K'ey derd ü gam-ı zemâne bi'llâh
Olman bu gece menümle hem-râh

2495 Tenhâlîğ ile men eyledüm hû
Siz özge musâhibe dutun rû

2496 Gördi gam u derde yoh nihâyet
Kıldı şeb-i tîreden şikâyet

2497 K'ey baht-ı siyâhumun nazîri
Âşüfte kılan men-i esîri

2498 Evvel yoh idi senün karârun
Seyr ile geçerdî rûzgârun

2499 Hâlâ ne için karâr edüpsen
Terk-i revîş ihtiyâr edüpsen

2500 Bir menzile mi özün yetürdün
Yâ zulmet içinde yol itürdün

2501 Mâtem-zedesen siyeh libâsun
Kimdür ol nişedür bu yasun

2502 Derd ü elemün denizi daşdı
Seylâb-ı belâ başumdan aşdı

2503 Tîr-i feleğe nişâne oldum
Tâhûne-i çerhe dâne oldum

2504 Mâtem-kededür bu gece âlem
Men bahtı kara bir ehl-i mâtem

2505 Ne sabr kalupdurur ne ârâm
Bilmem ki n'olur mana serencâm

2506 Olmış bu gece tamâm-ı kevkeb
Âzârum için felekde akreb

2507 Subh âyînesini reng dutmuş
Feyz-i seheri felek unutmuş

2508 Ey subh senün ne oldı hâlün
Dem urmağa kalmamış mecâlün

2509 Gönlün hoş ise tebessüm eyle
Mihrün var ise terahhum eyle

2510 Feryâduma hem-dem et horûsı
Âvâzuma koş sadâ-yı kûsı

2511 Mürğ-i seheri getür zebâna
Göster dem-i subhdan nişâne

2512 Çoh ağladı etdi nâle-i zâr
Derd-i dil-i zârın etdi tekrâr

2513 Gördi mededine subh yetmez
Şeb derd-i diline çâre etmez

2514 Yüz dutdı ana ki feyz-i âmı

Çekmiş bu medâra subh u şâmı

2515 Râz-ı dil-i zârın etdi izhâr
K'ey vâkıf-ı hâl ü ârif-i zâr

2516 Yohtur gam ü derdüme nihâyet
Gamdan kime eyleyem şikâyet

2517 Gam bî-had ü men besî zaîfem
Men beyle gama haçan harîfem

2518 Ya ver mana mihnetümce tâkat
Ya tâkatum olduğınca mihnet

2519 Ger câme-i sabrum eylesem çâk
Hükmün yolu görünür hatar-nâk

2520 V'er gönlüme versem istimâlet
Tâkatçe degül gam ü melâlet

2521 Nâmûsdan eylesem cüdâlığ
Mecnûn ile kılsam âşinâlığ

2522 Korhum bu ki ismet ola pâ-mâl
Fermâna muvâfik olmaya hâl

2523 Kılsam bu havâda hıfz-ı nâmûs
Ma'mûre-i vaslum ola mahrûs

2524 Korhum bu ki dūd-ı âh-ı Mecnûn
Ahvâlümü eyleye diğêr-gûn

2525 Sâdıklarun âhı mu'teberdür
Andan hazer etmemek hatardur

2526 Ol eyle bu beyle n'eyleyem vây
Bilmen men-i âcize nedür rây

2527 Yâ Rab mütehayyirem men-i zâr
Mihnetlere olmışem giriftâr

2528 Ser-menzil-i emne râh bilmen
Senden özge penâh bilmen

2529 Gör bâde-i gaflet ile medhûş
Kıl perde-i lutfunı hatâ-pûş

2530 Derler ki sitem-resîde Mecnûn
Olmış men-i mübtelâya meftûn

2531 Men bî-ser ü pâ ana ne lâıık
Kim hüsnüme kimse ola âşık

2532 Bir zerre-i hâr ü hâk-sârem
Gerd-i reh ü hâk-i reh-güzârem

2533 Rûhum ki bedendedür senündür
Her neş'e ki mendedür senündür

2534 Gencîne-i hüsnüme emînem
Sensen sebebüm ki nâzenînem

2535 Yâ Rab meded et ki bu emânet
Mahfûz ola tâ dem-i kıyâmet

2536 Tâ kurbe teveccüh etdüğüm çağ
Alnum açuğ ola vü yüzüm ağ

Münâcaat

2537 Yâ Rab kemâl-i bâr-geh-i Kibriyâ hakı
Ya'nî fûrûğ-ı nûr-ı ruh-ı Mustafâ hakı

2538 Kıl garka bahr-ı aşka vücûdum seffinesin
Fermân-ı Hızra Mûsî eden iktidâ hakı

2539 Subh-i visâle eyle bedel şâm-ı hecrümi
Subhun demindeki nefes-i dil-küşâ hakı

2540 Derd ü belâmı râh-ı mahabbetde kılma kem
Râh-ı mahabbetündeki derd ü belâ hakı

2541 Ehl-i dalâletem mana göster hidâyetün
İhdâ-yı râh-ı râst kılan reh-nümâ hakı

2542 Endûh ü derde gönlümi sâhib- tahammül et
Derde tahammül eyleyen ehl-i rızâ hakı

2543 İhlâsum et duâya Fuzûlî kimi dürüst
Dergâhda icâbete lâıık duâ hakı

Tamâmî-i sühan

2544 Acz ile duâ kılurdu ol mâh

İzhâr-ı niyâz edüp ki nâgâh

2545 Çekdi ceresü'r-rahîl âvâz
Resm-i hudi etdi sârban sâz

2546 Göç oldı açıldı bâr-gehler
Buhtîlere mehd çekdi mehler

2547 Bir mahmile bindi Leylî-i zâr
Kûh-ı gamın etdi nâkayâ bâr

2548 Efgâmı edüp ceres ünin pest
Aşkî meyi etdi nâkanı mest

*Bu Leylînin nâkaya arz-ı râzıdur
ve
Zebân-ı hâl ile izhâr-ı niyâzıdur*

2549 Çün nâkada gördi neş'e-i hâl
Kıldı ana hem beyân-ı ahvâl

2550 K'ey gâliye-mûy ü anberîn-bûy
Gül-çehre vü hâr-hâr ü hoş-hûy

2551 Ey başı açuğ ayağı yalın
Bulmuş niçe kez Harem visâlin

2552 Sevdâ-zede nişedür dimâğun
Göğsünde nedür bu eski dâğun

2553 Kimden sana yetdi zulm ü bî-dâd
Her lahza nedür figân ü feryâd

2554 Uşşâk tarîkıdur tarîkun
Ger âşık isen menem refikun

2555 Nâlân gam-ı aşk-ı yârdansen
Sen dahi bizüm katârdansen

2556 Men kimi yoh elde ihtiyârun
Bir özge elindedür mehârun

2557 Çün düşdi senünle ittifâkum
Rahm eyle mana gör iştiyâkum

2558 Lutf eyle binâ-yı kâr-ı hayr et
Mecnûnum olan diyâra seyr et

2559 Bu şiftenî yetür ol aya
Bu derdi yetişdür ol devâya

2560 Nâgâh ederken oldu bî-hûş
Mutlak özin eyledi ferâmûş

2561 Bî-hûřlığında dūřdi ol nûr
Hem-râhı olan gürûhdan dûr

2562 Ol nev' idi zulmet-i şeb-i târ
Kim olmadı sârbân haberdâr

2563 Çün geldi özine ol perî-veş
Oldı bu kazıyyeden müşevveş

2564 Göz açdı özini gördi itmiş
Hem-râhı bırahmış anı getmiş

2565 Derd üzre muzâaf oldu derdi
Depretdi heyûn-ı reh-neverdi

2566 Çoh cehd ile eyledi tek u pû
Çoh yol arayup yöğürdi her sû

2567 Ne râh ne râh-ber bulındı
Ne kâfileden eser bulındı

2568 Tenhâ yürür oldu ol semen-ber
Zulmetde misâl-i mâh-ı enver

2569 Çün seyr-i felekde leylî-i mâh
şeb kâfilesin itürdi nâgâh

2570 Leylî sıfatında gün çıhup ferd
Cemmâzeye çekdi mahmil- i zerd

2571 Dūřdi güzer ol semen-izâra
Mecnûn-ı hazîn olan diyâra

2572 Her yan nigerân gezerdi ol mâh
Bir şahs-ı hazîn görindi nâgâh

2573 Sormağâ alâme-i menâzil
Ol şahs-ı hazîne oldu mâil

2574 Lutf ile tekellüm etdi âğâz
Kimsen deyüben yetürdi âvâz

2575 Baş kaldırup ol esîr-i mahzûn

Dönderdi cevab ana ki Mecnûn

2576 Leylî dedi ey özine mağrûr
Hâşâ deye ejdehâ sözin mûr

2577 Hâşâ deye zâğ bülbülem men
Yâ lâf ura hâr kim gülem men

2578 Mecnûn dedi ey dür-i yegâne
Mecnûna bilür misen nişâne

2579 Ol şiftenün nedür nişânı
Gördükde neden bilürsen anı

2580 Leylî dedi ol perî-likâdur
Ruhsâr ile kaddi dil-rübâdur

2581 Sen şiftesen esîr-i mâtem
Ruhsârı şikeste kâmeti ham

2582 Sen hârsen ol azîz-i âlem
Sen bî-ser ü pâsen ol muazzam

2583 Mecnûn dedi ehl-i aşk olur hâr
Hüsn ehlinedür safâ sezâ-vâr

2584 Leylî dedi ey behâne-perdâz
Kayd-i dil-i zâruma füsûn-sâz

2585 Peyker dutalum tökildi gamdan
Yâ kâmetün oldı ham sitemden

2586 Mecnûnı deyerler ehl-i idrâk
Eş'ârı latîf ü lehcesi pâk

2587 Sende hanı ol edâ-yı dil-sûz
Eş'âr ü hikâyet-i dil-efrûz

2588 Mecnûn dedi ehl-i hâl olur lâl
Besdür nem-i eşk şâhid-i hâl

2589 Tertîb-i ibâret ü fesâhat
Aşk ehlinedür delîl-i râhat

2590 Râhatden olan menüm kimi dûr
Ger sâmit ola değül mi ma'zûr

2591 Leylî dedi çün sana şeküm var
Mecnûn isen eyle hâlün izhâr

2592 Leylîni seversen eyle bünyâd
Bir şi'r ü geçen zamânüm et yâd

2593 Mecnûn-ı hazîn eşitdi sevgend
Gördi anı şi're ârzû-mend

2594 Tafsîl-i gamına verdi icmâl
Kıldı ana arz-ı sûret-i hâl

2595 K'ey sebze-i derdüme veren âb
Ser-rişte-i râzdan açan tâb

2596 Sorma nişe geçdi rûzgârun
Aşk içre ne oldı hâl-i zârün

2597 Dildâr gamın mı söyleyem âh
Ya pend-i muhibb ü ta'n-ı bed-hâh

2598 Çekdüm niçe gün cefâ-yı mekteb
Her rûz meşakkat ile tâ şeb

2599 Âhir ki çoh oldı ta'n-ı ağyâr
Ayrıldı men-i şikesteden yâr

2600 Fâş oldı çü âleme fesânem
Tedbîrüme düşdi atam anem

2601 Geh dağdağa-i tabîb gördüm
Geh sa'y ile Ka'beye yöğürdüm

2602 Açılmadı hiç bâbdan bâb
Tedbîrüme âciz oldı ahbâb

2603 Geh Nevfele eyledüm tazarru'
Feyzinde bulunmadı temettu'

2604 Geh İbni Selâma yâr olup yâr
Verdi men-i mübtelâya âzâr

2605 Geh Zeyd peyâmına inandum
Her va'de ki verdi doğru sandum

2606 Ümmîd ile ömrüm oldı zâyi'
Hâlüm tebeh etdi zaf-ı tâli'

2607 El-kıssa vücûdum oldı berbâd
Bir lahza felekten olmadum şâd

2608 Gönlüne kılup firâk te'sîr

Bir turfe gazel hem etdi takrîr

Bu gazel Mecnûn dilindendir

2609 Âh kim bir dem felek re'yümce devrân etmedi
Vasl dermâniyle def'-i derd-i hicrân etmedi

2610 Yârdan min derd-i dil çekdüm bu hem bir derd kim
Bildi min derd-i dilüm bir derde dermân etmedi

2611 Vâdi-i gurbetde cân verdüm meni ol şâh-ı hüsn
Bir gece hân-ı visâli üzre mihmân etmedi

2612 Dûstlar çâk-i girîbânım görüp ayb eylemen
Ol güli kim gördi kim çâk-i girîban etmedi

2613 Fakr mülkin dut ger istersen kemâl-i saltanat
Kim bu mülkün fethini fağfûr ü hâkân etmedi

2614 Tîğ-i bî-dâd ile her dem kanımı tökmek nedür
Ey felek her kim dem urdı aşkdan kan etmedi

2615 Ahd ü peymân etdi yârum kim sana yârem velî
Yârlıg vakti sanursen ahd ü peymân etmedi

2616 Akl meydânını zindân-ı belâ bilmez henüz
Kim ki bir müddet cünûn mülkini seyrân etmedi

2617 Sırr-ı aşkın etmedi ancak Fuzûlî âşikâr
Bu mubârek işi her kim etdi pinhân etmedi

*Bu Leylînin Mecnûndan haberdâr olduğudur
ve*

Metâ'-ı vaslına nakd-i cân ile hirîdâr olduğudur

2618 Çün bildi kim olduğunu Leylî
Ruhsârına ahdi eşk seyli

2619 Giryân dedi ey gözüm çerâğı
Vahşilere el menümle yağı

2620 Sen men dedüğüm habîb imişsen
Derd-i dilüme tabîb imişsen

2621 Sensen dün ü gün dilümde zikrüm
Gönlümde olan hayâl ü fikrüm

2622 Ger tanıyabilmedüm revâdur
Mestem men ü mest işi hatâdur

2623 Kimse ki özinden ola gâfil
Bir özgeni bilmeğe ne kâbil

2624 Ol dem ki dimağa yetdi bûyun
Göz gördi şu'â'-ı mâh-ı rûyun

2625 Cân bî-haber oldı akl şeydâ
Ten kıldı min ıztrâb peydâ

2626 Deryâ-yı tehayyüre olup gark
Ağyardan etmedüm seni fark

2627 Ma'zûr dut ey sanem bu hâlüm
Ta'n eyleme verme infiâlüm

2628 Sensüz men idüm şikeste-hâtır
Yüz şükr sana yetişdüm âhir

2629 Gül-zâr-ı ümîdüm oldı sîr-âb
Yâ Rab bu hayâldür mi yâ hâb

2630 Ays ü tarabum çerâğı yandı
Bahtum yuhudan meğer uyandı

2631 Ey dil ki ederdün âh ü nâle
Dâim nigerân olup visâle

2632 Ha devlet-i vasl u zevk-i dildâr
Bi'llâh dahi etme nâle-i zâr

2633 Ey dîde töküp sirişk-i gül-gûn
Her dem der idün ki hanı Mecnûn

2634 Manzûrûn olupdur ol semen-ber
Kıl makdemine nisâr gevher

2635 Ey cân ki çekerdün intizârı
Görmek dileyüp hemîşe yârı

2636 Yetdün ana gel çih imdi tenden
Get yâra kes ihtilâtı menden

2637 Derdini der iken ol perî-zâd

Sûz ile bu şi'ri etdi bünyâd

Bu gazel Leylî dilindendür

2638 Açmadı gönlüm felek tâ bağrumı kan etmedi
Kalmadı hurrem meni tâ zâr ü giryân etmedi

2639 Kılmadın yüz pâre bî-dâd ile pür-hûn gönlümü
Bu çemende gül kimi bir lahza handân etmedi

2640 Şükr kim verdi felek kânum menüm nevmîd edüp
Şîve-i mihr ü mahabbetden peşîmân etmedi

2641 Derd yohdur kimsede yohsa tabîb-i feyz-i aşk
Kimde gördi derd kim ol derde dermân etmedi

2642 Sabr yohdur merdüm-i âlemde yohsa rûzgâr
Hansı müşkil işi tedric ile âsân etmedi

2643 Dıtdı seyl-i âb-ı çeşmüm yer yüzün ammâ hoşem
Kim binâsın sabrumun ol seyl vîrân etmedi

2644 Aşk sevdâsında sûd ettüm metâ'-ı vasl-ı dûst
Ey Fuzûlî cân veren cânâna noksân etmedi

Bu Mecnûnun nihâyet-i hayretidür

ve

Leyliden istiğna vü gafletidür

2645 Mecnûn dedi ay mana açan râz
Lutf ile kılan meni ser-efrâz

2646 Kimsen mana zâhir eyle adun
Bu bâdiyede nedür murâdun

2647 Cân tâzelenür fesâhatünden
Bu lehce-i pür-melâhatünden

2648 Hulkı hoş ü lafzı cân-fezâsen
Beyle görünür ki âşinâsen

2649 Bi'llâh ne diyârdan gelürsen
Ne râh-güzârdan gelürsen

2650 Ger lâle isen ne dağdansen
V'er sûsen isen ne bağdansen

2651 Şîrin şîrin tekellümün var
Hâl-i dilüme terahhumun var

2652 Bîgâneden ummazem bu hâli
Bir ülfetden değül bu hâlî

2653 Bîhûde değül bu gönlüm almak
Gelmek başum üzre sâye salmak

2654 Akl olsa idi menümle hem-râh
Ahvâlünden olurdu âgâh

2655 Gam gönlümi etmeseydi bî-tâb
Göz perdesi olmasaydı hûn-âb

2656 Gaflet halelinden ayrılırdım
Elbette kim olduğun bilürdüm

2657 Çün mende yoh ihtimâl-i idrâk
Sen söyle özün ki kimsen ey pâk

Bu gazel Mecnûn dilindendir

2658 Eyle ser-mestem ki idrâk etmezem dünyâ nedür
Men kimem sâkî olan kimdür mey-i sahbâ nedür

2659 Gerçi cânândan dil-i şeydâ için kâm isterem
Sorsa cânân bilmezem kâm-ı dil-i şeydâ nedür

2660 Vasıldan çün âşıkı müstağnî eyler bir visâl
Âşıkâ ma'şûkdan her dem bu istiğnâ nedür

- Hikmet-i dünyâ vü mâ-fihâ bilen ârif değül
Ârif oldur bilmeye dünyâ vü mâ-fihâ nedür

2662 Âh u feryâdun Fuzûlî incidüpdür âlemi
Ger belâ-yı aşk ile hoşnûd isen gavgâ nedür

Tamâmî-i sühan

2663 Leylî dedi ey karîne-i rûh

Kâm-ı dil-i mübtelâ-yı mecrûh

2664 Müjde ki zemâne verdi kâmun
Doldı mey-i işret il câmun

2665 Müjde ki müyesser oldu maksûd
Sevdâ ile âhir eyledün sûd

2666 Müjde ki murâdun oldu hâsıl
Maksûda seni Hak etdi vâsıl

2667 Leylî menem ârzû-yı cânun
Kâm-ı dil-i zâr-ı nâ-tüvânun

2668 Müştâk-ı cemâl idün hemîşe
Muhtâc-ı visâl idün hemîşe

2669 Hâlâ ki müyesser oldu didâr
Taksîr ü teallül etme zinhâr

2670 Gör devlet-i vaslumu ganîmet
Gel yanuma kılma fevt-i fırsat

2671 Dil nezr-i visâl-i kâmetündür
V'er cânun ise emânetündür

2672 Çün düşdi mecâlün etme ihmâl
Gel nezrünü dut emânetün al

2673 Ger haste isen menem tabîbün
V'er âşık isen menem habîbün

2674 Gel bezm-i visâle mahrem olgıl
Bir lahza menümle hem-dem olgıl

2675 Ver nergise lâle ile revnak
Reyhân-ı ter ile zîb-i zanbak

2676 Fîrûzeni et karîn-i yâkût
Kıl tûtiye kand-i nâbdan kût

2677 Peyvend-i gül eyle ergavânı
Hızra yetür âb-ı zindegânî

2678 V'er âşık-ı mübtelâ değülsen
Mecrûh-ı gam u belâ değülsen

2679 Taklîd ile gösterüp alâmet
Kılma özünü meni melâmet

2680 Bir akl ü firâset eyle peydâ
Ancak bizi etme halka rüsvâ

2681 Ey gül bu ana deĝül midür neng
Kim olmayasen menümle hem-reng

2682 Men arz edem âftâb-ı ruhsâr
Sen kılmayasen harâret izhâr

2683 Men câm dutam deyem ki gel al
Sen durmayasen ayaĝa fi'l-hâl

2684 Çoh tecrîbe kılmışem olur az
Ma'sûkına âşık eylemek nâz

2685 İzhâr cemâlin eylemek gül
Bülbül görüp eylemek tegâfûl

2686 Takrîb ile ol büt-i dil-ârâ
Bir turfe gazel hem etdi inşâ

Bu gazel Leylî dilindendir

2687 Ey kılan şeydâ meni menden bu istiĝnâ nedür
Nişe sormazsen ki ahvâl-i dil-i şeydâ nedür

2688 Ger mana halk içre pervâ kılmasan ma'zürsen
Bu ki tenhâlîĝda kılmazsen mana pervâ nedür

2689 Sehldür gel bilmeyüp hâlüm terahhum kılmasam
Hâlümi bilmek tegâfûl eylemek amdâ nedür

2690 Gül temennâsında derler bülbülün gavgâların
Çün güli gördükde kılmaz meyl bu gavgâ nedür

2691 Ol perî mutlak men-i rüsvâyâ kılmaz iltifât
Ey Fuzûlî bilmezem cürm-i men-i rüsvâ nedür

Bu Leylîye Mecnûnun istiĝnâsıdır

ve

İsbât-ı safâ-yı imlâsıdır

2692 Mecnûn dedi ey büt-i perî-veş

Hâşâk-i zaîfe urma âteş

2693 Yandurmağuma yeter hayâlün
Yohdur mana tâkat-i visâlün

2694 Zinhâr getürme ey semen-ber
Âyîne-i ârizun berâber

2695 Bir zerreye kim vücûd yohdur
Âyîneden ana sûd yohdur

2696 Ol gün ki gözümde var idi nûr
Gözden yüzini yaşırdun ey hûr

2697 Hâlâ ki nezâren oldı müşkil
Durmak ne için mana mukâbil

2698 Aşk etdi binâ-yı vaslı muhkem
Ma'nîde meni senünle hem-dem

2699 Ref' oldı bu i'tibâr-ı sûret
Hâşâ ki olam şikâr-ı sûret

2700 Lezzet ruh-i yâr-ı dil-sitândan
Cândur bulan ey dirîğ cândan

2701 Cânum gedeli besî zamandur
Cismümdeki şimdi özge cândur

2702 Sensen hâlâ tenümde cânum
Gözde nûrum ciğerde kanum

2703 Menden berî eyledün meni sen
Arza kime eyleyem seni men

2704 Mende olan aşikâr sensen

Men hod yohem ol ki var sensen

2705 Dâim sana mendedür tecellî
Men gayrden olmuşam tesellî

2706 Ger men men isem nesen sen ey yâr
V'er sen sen isen neyem men-i zâr

2707 Çün men olubem senünle memlû
Vahdet revişinde hoş değül bu

2708 Kim daşrada isteyem nişânun
Bir özge mekân bilem mekânun

- 2709 Evvel bu işi edende bünyâd
Men tıfl idüm ü zemâne üstâd
- 2710 Etmişdi sana beni mukayyed
Gûyâ ohudurdu ders-i ebced
- 2711 Hâlâ kılubem kemâl hâsıl
Ebced sebakın ohur mı kâmil
- 2712 Çün yetdi kemâle ser-hat-ı aşk
Ser-hat görüp ancak eylerem meşk
- 2713 Rûsvâlîğa çün men etmişem ad
Sen hem bu sülûki etme bünyâd
- 2714 Dut perde-i ismet içre ârâm
Rûsvây menem sen ol nîkû-nâm
- 2715 Mecnûn mana derler ehl-i âlem
Ancak manadur cünûn müsellemler
- 2716 Sen olma fesâne-i halâyık
Mecnûn işi Leylîye ne lâyıık
- 2717 Mecnûn menem ey vefâlu dildâr
Dîvânelîğe menem sezâ-vâr
- 2718 Sen eyleme hâlünü diğerk-gün
Leylî ne revâ ki ola Mecnûn
- 2719 Gam-hâr isen ey büt-i perî-rû
Gam-hârlığun hemîn yeter bu
- 2720 Kim perde-nişîn olup hemîşe
Dâim kılasen hicâb pîşe
- 2721 Gün kimi çihup müdâm seyrek
Göstermeyesen cemâl gayrek
- 2722 Kim sende ne olsa resm ü âdet
Etvârumadur menüm şehâdet
- 2723 Men aşk güzer-gehinde hâkem
El cümle bilür meni ki pâkem
- 2724 Rahm et mana ey büt-i vefâ-dâr
Ta'n ehlinün ağzın açma zinhâr
- 2725 Çün men reh ü resm-i aşk dutdum

Nâmûs tarîkini unuttum

2726 Sen akl eteğini koyma elden
Nâmûsını sahla her halelden

2727 Takrîb ile ol esîr-i mehcûr
Bu nâdire şî'ri etdi mezkûr

Bu gazel Mecnûn dilindendir

2728 Hayâl ile tesellîdür gönül meyl-i visâl etmez
Gönülden daşra bir yâr olduğın âşık hayâl etmez

2729 Hakîki aşk çün müstevcib-i noksân değül mutlak
Özin ehl-i hakîkat vâlih-i hüsn ü cemâl etmez

2730 Kemâl-i aşka tâlib muhterizdür hüsn-i sûretten
Ki kayd-i hüsn-i sûret âşıkı sâhib-kemâl etmez

2731 Delîl-i cehldür aşk ehline sûret-perest olmak
Ki âkil iftirâkı mümkün ile ittisâl etmez

2732 Gönülde dûst temkin bulsa olmaz gözde cevlânı
Mahabbet sâbit olsa öz yerinden intikal etmez

2733 Sevâd-ı mâsivâdan levh-i dil hâlî gerek dâim
Muvahhid safha-i idrâke nakş-ı hatt u hâl etmez

2734 İrâdet zâyî' etmez ehl-i ma'nî sûrete hergiz
Hakîkat cevherin cehl-i mecâza pây-mâl etmez

2735 Mukayyed olmaz ehl-i sûretün rengine hâl ehli
Fuzûlî kim mukayyeddür meğer idrâk-i hâl etmez

Bu Leyliden Mecnûn etvârına tahsîndür

ve

Hüsn-i i'tikâdına kemâl-i yakîndür

2736 Leylî dedi ey vücûd-ı kâmil

Kurb-i Haka ismet ile kâbil

2737 Mi'râc-ı kemâlünü sınırdum

Keyfiyyet-i hâlünü sınırdum

2738 Oldum nişe olduğundan âgâh
Hoş mertebedür bu bâreka'llâh

2739 Ahsent ki zât-ı pâk imişsen
Pâkîze-vücûd hâk imişsen

2740 İnsâf hemîn ola kanâat
Teskîn-i hevâya istitâat

2741 Aşkunda riyâ gümân ederdüm
Etvârını imtihân ederdüm

2742 El minnetü li'llâh oldı ma'lûm
Vasl olduğu meşrebünde mezmûm

2743 Gam-nâk idüm eyledün meni şâd
Bir kayd teallukından âzâd

2744 Bir gâfil-i hod-perest idüm men
Cehl ile müdâm mest idüm men

2745 Ârâyış-i zülf ü hâl ederdüm
Peyveste munı hâyâl ederdüm

2746 Kim sen taleb-i visâl edersen
Nezzâre-i zülf ü hâl edersen

2747 Hâlâ mana rûşen oldı hâlün
Mi'râc-ı hakikat-i kemâlün

2748 Men besledüğüm bu zülf ü hâli
Çeşm-i siyeh ü izâr-ı âli

2749 Öz cânım için değül şeb ü rûz
Nezr-i nazarundur ey dil-efrûz

2750 Tâ eylesen demî nezâre
Teskîn veresen dil-i figâra

2751 Hem sen olasen murâda vâsıl
Hem ola mana sevâb hâsıl

2752 Yohdur çü nezâre meyli sende
N'eyler bu cemâl-i hûb mende

2753 Ten dürcinde dür-i revânum
Genc-i bedenümde nakd-i cânım

2754 Derdüm ola sarf-ı reh-güzârun
Gördükde kılam revân nisârun

2755 Tevfik-ı visâlün edem idrâk
Endîşe-i hecrden olam pâk

2756 Hâlâ ki müyesser olmaz ol kâm
Olmak ne revâ arada bed-nâm

2757 Nesh-i hat-ı i'tibâr kıldum
Râh-ı adem ihtiyâr kıldum

2758 Tâ niçe vere gubâr-ı sûret
Âyîne-i zâtuma küdüret

2759 Vakt oldu ki rûşen ola mir'ât
Müstağnî ola sıfâtdan zât

2760 Hûn-âb-ı gam ile doldı gönlüm
Gonca sıfatı dutuldu gönlüm

2761 Vakt oldu bu gonca ola handân
Te'sîr ede feyz-i vasl-ı cânân

2762 Farz oldu ki tayy kılam bisâtum
Kat'edem özümden ihtilâtum

2763 Setr-i ten edem adem hicâbın
Ruhsâra çekem fenâ nikâbın

2764 Tâ hüsn-i ruhum ki istemez yâr
Olmaya nasîb-i çeşm-i ağıâr

2765 Zîrâ ki nişân-ı hüsn-i kâbil
Oldur k'ana âşık ola mâil

2766 Hüsnumde çü yoh kabûl-i âşık
Noksân ile olmağum ne lâyık

2767 Bu hâle münâsip ol perî-zâd
Fî'l-hâl bu şî'ri etdi bünyâd

Bu gazel Leylî dilindendir

2768 Ne dilber kim demâdem âşıkâ arz-ı cemâl etmez
Kalur nâkıs bulup feyz-i nazar kesb-i kemâl etmez

2769 Değül cezb etmeyen uşşâkı ma‘şûk olmağa kâbil
Ne hâsil hüsn-i sûretten ki cezb-i ehl-i hâl etmez

2770 Gerek ruhsâre-i ma‘şûk mahfî gayr-ı ârifden
Ki ârif olmayan idrâk-i sun‘-i Zülcelâl etmez

2771 Hevâ-yı nefsdür kim hûblar vaslına tâlibdür
Ve ger ne aşk-ı kâmil fark-ı hicrân ü visâl etmez

2772 Olan nakd-i hayâtın âşıkun ma‘şûk sarf eyler
Bu zulmi âh eğer ma‘şûkına âşık helâl etmez

2773 Mecâz ehline hublar cilve-i nâz eylesünler kim
Özin ehl-i hakikat mübtelâ-yı zülf ü hâl etmez

2774 Fuzûlî âlem-i sûretde ser-gerdân gezer gâfil
Zehi gâfil bu sevdânun ser-encâmın hayâl etmez

Tamaâmî-i sühan

2775 Hatm eylemedin sözini ol mâh
Bir nâka-nişîn görindi nâgâh

2776 Nâka eseriyle bir sebük-hîz
Gördi ki gelür nesîm tek tîz

2777 Bildi büt-i gül-ruh u semen-bûy
Kim özi içündür ol tek ü pûy

2778 Bildi ki rakîb-i bed-gümândur
Endûh-i dil ü belâ-yı cândur

2779 Ol mâh-veş olduğında gâlib
Olmış ana sür‘at ile tâlib

2780 Gül-zâra henüz yetmedin hâr
Gül kıldı vedâ‘-ı sahn-ı gül-zâr

2781 Ol hâlete vâkıf olmadan gayr
Depretti cemâze-i sebük-seyr

2782 Cûyende görüp ol âftâbı
Terk etdi şitâb ü ıztırâbı

2783 Tevfik-i murâda oldu hoş-dil
Düşdi öne kıldı azm-i menzil

2784 Şehbâzı yetürdi âşiyâna
Tapşurdu nihâli bâğ-bâna

2785 Mecnûn yine kaldı zâr ü mehcûr
Hem-sohbeti mâr ü hem-demi mûr

2786 Ne durmağa tâkat ü karârı
Ne gezmeğe elde ihtiyârı

Bu Mecnûnun mi 'râc-ı fezâilidür

ve

Beyân-ı mertebe-i hüsn-i hasâilidür

2787 Şâhenşeh-i mülk-i mihnet ü derd
Ya'nî Mecnûn-ı derd-perverd

2788 Bir pâk idi kim bu arsa-i hâk
Anun kimi görmemişdi bir pâk

2789 Ma'mûre-i kurb-i Hak makâmı
Ervâha farîza ihtirâmı

2790 Çün nefret-i şerr-i nesl-i Âdem
Kıldı ana vahşeti müsellem

2791 Her vahş donunda bir firişte
Yâr oldı ol âdemî-sirişte

2792 Zâhirde refiki vahş ile tayr
Bâtında melâik ile hem-seyr

2793 Kılmışdı kemâl-i i'tidâli
Kisvet eleminden anı hâlî

2794 Çekmezdi cihânda ol cihân-gerd
Endîşe-i germ ü gussa-i serd

2795 Bilmişdi cihânun i'tibârın
Yoh yerine saymış idi varın

2796 Dutmışdı tarîk-i ehl-i tevhîd
Bulmuşdı kemâl-i terk ü tecrîd

2797 Olmışdı vücûd-ı pâki bir nûr
Âlâyış-i ekl ü şürbden dûr

2798 Tahsîl kılup safâ-yı sîret
Görmüşdi mecâzdan hakîkat

2799 A'yâna yoh idi i'tibârı
Nakkâş idi nakşdan murâdı

2800 Mevzûn idi tab'-ı nükte-dânı
Her nüktede vâkıf-ı meânî

2801 Âvâzı idi besî mülâyim
Üslûbı dürüst usûli kâim

2802 Tahrîr ile her çekende âvâz
Kuşlara dutardı râh-ı pervâz

2803 Gâhî gazel ü gehî kasîde
Înşâ kılup ol sitem-resîde

2804 Sûz ile ohurdı gâh ü bî-gâh
Bir niçe azîz anunla hem-râh

2805 Yazarlar idi tamâm şî'rin
Ohurlar idi müdâm şî'rin

2806 Âlemlere ol garîb ü mehcûr
Ekser bu sebebden oldı meşhûr

2807 Âvâzı vü zihni vü cemâli
Kılmışdı mukayyed ehl-i hâli

2808 Kim olsa bu üç kemâle kâbil
Demek olur ana zât-ı kâmil

2809 Peyveste kılup kemâlin izhâr
Bu beytleri kılurdu tekrâr

Bu gazel Mecnûn dilindendir

2810 Biz cihân ma'mûresin ma'nîde vîrân bilmişüz
Âfiyet gencin bu vîrân içre pinhân bilmişüz

2811 Ger özin dâna bilür taklîd ile sûret-perest
Âlem-i tahkîkde biz anı nâ-dân bilmüşüz

2812 Bî-haberler şerbet-i râhat bilürler bâdeni
Biz hakîm-i vaktüz anı tökmüşüz kan bilmişüz

2813 Bilmüşüz kim mülk-i âlem kimseye kılmaz vefâ

Ol zamandan kim anı mülk-i Süleyman bilmişüz

2814 Ayru bilmişsen Fuzûlî mescidi meyhânedен
Sehv imiş ol kim seni biz ehl-i irfân bilmişüz

Bu Leylînin bahâr-ı ömrine hazân erdüğidür

ve

Gül-bün-i hayâtına sarsar-ı noksân yetdüğidür

2815 Sâkî göze geldi neş'e-i mey
Bir niçe kadeh yürüt peyâpey

2816 Azm-i tarab etdük ihtimâm et
Zevkin tarab ehlinün tamâm et

2817 Bezm ehline câm-ı lâle-gûn dut
Ammâ mana cümleden füzûn dut

2818 Zîrâ ki henûz nîm-mestem
Gam silsilesine pây-bestem

2819 Hoşdur tarab ehlinün bu bezmi
Dağılmağa olmasaydı azmi

2820 Hoşdur ferah ehlinün bisâtı
Olsaydı sebât-ı inbisâtı

2821 Târîh-nüvîs-i hâl-i eyyâm
Bu kıssaya beyle verdi itmâm

2822 Kim vasldan olmayup tesellî
Mecnûndan olanda dûr Leylî

2823 Kesmişdi teallukın cihândan
Kat'-ı nazar eylemişdi cândan

2824 Bir fasl ki dest-i gâret-i dey
Gül-zâr bisâtın eyledi tayy

2825 Mâtem-kede oldu arsa-i bâğ
Mâtemde sürûd nâle-i zâğ

2826 Leylâ kimi oldu lâle mestûr
Mecnûn kimi şâh-ı ergavân 'ûr

2827 Renc-i yerekandan oldu eşcâr
Lerzân ü zaîf ü zerd-ruhsâr

2828 Söndi gül ü lâlenün çerâğı
Sarsar yeli zulmet etdi bâğı

2829 Gül bîm-i taarruz-ı havâdan
Lâle sitem-i dem-i sabâdan

2830 Rahtını yaşırdı bağlarda
La‘lini itürdi dağlarda

2831 Bir mâr misâli oldu her nehr
Her nehrde su mesâbe-i zehr

2832 Yel âb-ı hayâtı âteş oldu
Âteş yel içinde dil-keş oldu

2833 Gökden yere yetdüğünde bârân
Her katra olup misâl-i peykân

2834 Gûyâ ki yetürdi bâğa bî-dâd
Kim şu‘bede-i taharrük-i bâd

2835 Bir sihr ile âbı âhen etdi
Andan ten-i bâğa cevşen etdi

2836 Bir gün bu havâda Leylî-i zâr
Gam def‘ine etdi meyl-i gül-zâr

2837 Gördi gül ü lâleden eser yoh
Envâ‘-ı şecerde berg ü ber yoh

2838 Sahn-ı çemenün safâsı getmiş
Noksân-ı safâ kemâle yetmiş

2839 Ne sebze teninde tâb kalmış
Ne berg yüzünde âb kalmış

2840 Mâtemkede gördi bûstânı
Rikkat odına dutuşdı cânı

2841 Sûz-ı ciğer ile yana yana
Şerh etdi gamını bûstâna

2842 K’ey bâğ nedür bu âh-ı serdün
Men hasteye zâhir eyle derdün

2843 Men dahi senün kimi nizârem

Bir gülden ırağ zerd ü zârem

2844 Ne devlet-i kurbine kabûlüm
Ne ravza-i kûyşına vusûlüm

2845 Sen gerçi hazânasen giriftâr
Elbette bahâra yetmeğün var

2846 Ümmîd-i visâl mende yohdur
Senden gam ü gussa mende çohdur

28 47 Arturdu gam ağladukça derdin
Giryân göğe dutdı rûy-ı zerdin

Bu Leylînin anasına vasiyyet etdüğidir

ve

Düst yâdiyle dünyâdan getdüğidir

2848 Ma‘bûdına arza kıldı râzın
Bildürdi gönüldeki niyâzın

2849 K’ey hâkim-i arsa-i kıyâmet
Sultân-ı serîr-i istidâmet

2850 Nevmîdliğ âteşine yandum
Bi’llâh bu vücûddan usandum

2851 Çün düst yanında nâ-kabûlem
Bi’llâh bu hayatdan melûlem

2852 Men şem‘-i şeb-i firâk-ı yârem
Sûzân ü siyâh-rûzgârem

2853 Yandurdu meni cefâ-yı âlem
Dinlemezem ölmeyince bir dem

2854 Derdüm ki vücûdum olsa bâkî
Şâyed düşe vasl ittifâkı

2855 Pertev birahanda âftâbum
Bildüm ki vücûd imiş hicâbum

2856 Yâ Rab meni et fenâya mülhak
Kim râh-ı fenâ imiş reh-i Hak

2857 Pâk idi duası etdi te’sîr
Fi’l-hâl mizâcı buldı tağyîr

2858 Te'sîr-i havâ-yı nâ-münâsib
Terkîbine za'f kıldı gâlip

2859 Geldükçe ziyâde oldu derdi
Teb-lerze ferâgatin giderdi

2860 Mahv oldu teb içre ol perî-veş
Bir şem' kimi ki göre âteş

2861 Eksildi arakda hüsni tâbı
Bir gül kimi kim geder gül-âbı

2862 Za'f-ı teni ol makâma yetdi
Kim bister içinde cismi itdi

2863 Bisterde taleb kılan nişânın
Görmezdi vücûd-ı nâ-tüvânın

2864 Ref' oldu nişâne-i selâmet
Mevtine görindi min alâmet

2865 Azm eyledi olmağa müsâfir
Rihlet eseri çü oldu zâhir

2866 Ref' etdi hicâb-ı ihtirâzın
Fâş etdi anaya gizlü râzın

2867 K'ey derd-i dilüm devâsı ane
Şem'-i emelüm ziyâsı ane

2868 Gam gizlemek ile câna yetdüm
Tâ mümkün idi tahammül etdüm

2869 Hâlâ ki mukarrer oldu getmek
Farz oldu bu sırrı zâhir etmek

2870 Olsun sana ey za'ife rûşen
Kim tîğ-i hevâ helâkiyem men

2871 Cismümde yoh özge derd tâbı
İllâ gam-ı aşk ıztırâbı

2872 Men âşık-ı zâr ü bî-nevâyem
Bir mâh-likâya mübtelâyem

2873 Sevdâsı ile yoh oldu varum
Geçdi hevesiyle rûzgârüm

2874 Çoh ârzû eyledüm cemâlin

Bir gün görebilmedüm visâlin

2875 Hâlâ gederek gönülde sûzı
Elden ne gelür bu idi rûzî

2876 Ancak deĝülem men-i perişân
Ol yâr gamında zâr ü giryân

2877 Ol hem men-i zâra mübtelâdur
Ser-geşte-i vâdî-i belâdur

2878 Mendendür anun cünûnı efzûn
Kays iken olupdur adı Mecnûn

2879 Dâim geçürür gamumda eyyâm
Bir gün ana hâsıl olmayup kâm

2880 Rûsvâ-yı zemâne oldı menden
Âfâka fesâne oldı menden

2881 Bihûde deĝül figân ü âhı
Yahmaz mı meni anun günâhı

2882 Men kim gederem bu hâk-dândan
Derdüm bu ki şerm-sârem andan

2883 Ey mûnis-i rûzgârum ane
Gam-hârur ü gam-güsârur ane

2884 Men dâr-ı bekâya azm edende
Dünyâyâ vedâ edüp gedende

2885 Mensüz çeküp âhlar figânlar
Sahrâlara düşdüĝün zamanlar

2886 Düşse yolun ol olan diyâra
Arz-ı gamum eyle ol figâra

2887 Zinhâr ana olanda vâsıl
Hoş kimsedür andan olma gafil

2888 Düş ayaĝına rızâsın iste
Men mücrim için duâsın iste

2889 Arz eyle ki ey vefâlu dildâr
Cân verdi yolunda Leylî-i zâr

2890 Aşkunda yerine yetdi lâfi
Da'vâsınun olmadı hilâfi

- 2891 Söyle men-i zâr ü mübtelâdan
K'ey aşkda lâf eden belâdan
- 2892 Halvet-geh-i ünse mahrem oldum
Âzâde vü şâd ü hurrem oldum
- 2893 Sen hem gelegör teallül etme
Men muntazirem tegâfül etme
- 2894 Ger sâdık isen bu yolda sen hem
Sabr eyleme eyle terk-i âlem
- 2895 Gel kâm-ı dil ile olalum yâr
Bir yerde ki yohdur anda ağıâr
- 2896 Dâim olalum bir evde hem-râz
Kim çılmaya daşra andan âvâz
- 2897 Hoş menzil-i emne bulmuşem râh
Bî-ta'ne-i dûst ü cevri bed-hâh
- 2898 Menden seni eylemek haber-dâr
Bismillâh eğer irâdetün var
- 2899 Çün kıldı vasiyyetini âhir
Azm-i sefer etdi ol müsâfir
- 2900 Yâd eyledi yâr-ı mihr-bânın
Vasl ârzûsiyle verdi cânın
- 2901 Kimdür ki cihânda fânî olmaz
Devr-i feleğün amânı olmaz
- 2902 Dünyâ yedi başlu ejdehâdur
Endîşe-i ülfeti hatâdur
- 2903 Her lutfinadur defîne min kahr
Her şehdinedür karîne min zehr
- 2904 Devrân üzerindedür zemâne
Elbette gelen geder cihâna
- 2905 Erbâb-ı zemâneye verüp pend
Bu şi'ri ne hoş demiş hired-mend

Gazel

2906 Bu âlem kim gönül kaydın çekersen mihnet ü gamdur
Fenâ ser-menzilin seyr eyle kim bir hoşça âlemdür

2907 Anup tenhâlığı kabr içre nefret kılma ölmekden
Tarîk-i üns dut kim her avuç toprak bir âdemdür

2908 Değül muhkem cihân mülkinde her bünyâd kim kılsan
Fenâ mülkinde dut menzil kim ol bünyâd muhkemdür

2909 Ecel âlâyiş-i havf ü hatâdan kurtarur nefsi
Bu cevher kîmyâ-yı devlete iksîr-i a'zamdur

2910 Kemâl-i aşk-ı insan mevt ilendür râh-ı hikmetde
Belî mücrâ kılan hükmün misâlin nakş-ı hâtemdür

2911 Bahâr eyyâmı girsen lâle-zâra hâkûn cezasın
Muhakkar görme kim her zerre bir câm ile bir Cemdür

2912 Esîr-i nefsdür ehl-i cihân bilmez fenâ kadrin
Fuzûlî terk tevfiği sana ancak müsellemdür

Tamâmî-i sühan

2913 Leylî gül-i gülşen-i letâfet
Çün gördi hazân yeliyle âfet

2914 Pâ-mâl-i hazân olup bahârı
Encâma yetişdi rûzgârı

2915 Bî-çâre anası açdı başın
Başından aşurdu kanlu yaşın

2916 Kâfûrını tökdi zağferâna
Sûz-ı dil ile gelüp figâna

2917 Ahıtdı gözinden eşk-i gül-gûn
Söylerdi ki ey garîb-i mahzûn

2918 Sensüz n'ederem hayâtı bâkî
Min-ba'd men ölmek iştiyâkı

2919 Çoh ağlayup etdi âh ü nâle
Ağlar kim olursa beyle hâle

2920 El-kıssa dutup tarîk-i mâtem
Ol vâkıya yığıldı âlem

2921 Ahyâ-ı Arabda kopdı şîven
Yanmışlara evler oldu külhan

2922 Ta'zîm ile dutdılar azâsın
Kabrîn düzüp urdılar binâsın

2923 Ten oldu mukîm-i arsa-i hâk
Rûh oldu karîn-i evc-i eflâk

2924 Şevk ehline kurb hâsıl oldu
Deryâsına katra vâsıl oldu

*Bu Mecnûnun Leylî vefâtından haber eşitdüğüdür
ve*

Hasretle dünyâdan getdüğüdür

2925 Mihnet çemeninde gül derenler
Âlemde yaman haber verenler

2926 Gam nüshasın eyleyende tahrîr
Vermişler ana bu nev' teşhîr

2927 Kim Zeyd-i sitem-resîde-i zâr
Ol vâkıyadan olup haberdâr

2928 Fi'l-hâl kılup azîmet-i râh
Mecnûn-ı hazîni etdi âgâh

2929 K'ey şifte-i şikeste-tâli'
Efsûs ki sa'yûn oldu zâyî'

2930 İdbâr tılısmun etdi bâtıl
Bu meşgaleden dahi ne hâsıl

2931 Bâzâr bozıldı yığ bisâtun
Bu silsileden kes irtibâtun

2932 Leylî sana verdi zindegânî
Sen ol bâkî ol oldu fânî

2933 Sen sadkası olduğun perî-veş
Oldı sana sadka ey belâ-keş

2934 Azm-i reh-i cennet etdi ol hûr
Firdevs makâmın etdi ma'mûr

2935 Mecnûn ki haberden oldu âgâh
Sûz-ı ciger ile çekdi bir âh

2936 Kim gulgulesin hem ol zamanda
Cânâmı eşitdi ol cihânda

2937 Az kaldı ki nâlesiyle dildâr
Ol hâb-ı ecelden ola bîdâr

2938 Bir lahza bülend olup hurûşu
Düşdi yere getdi akl ü hûşu

2939 Çün geldi özine çekdi nâle
Yağdurdı hazânı üzre jâle

2940 Ta'ne sözün etdi Zeyde bünyâd
K'ey sâkî-i bezm-i zulm ü bî-dâd

2941 N'etdüm sana kasd-ı cânım etdün
Kasd-ı dil-i nâ-tüvânım etdün

2942 Kıydun men-i zâr ü nâ-tüvâna
Urdun sitem âteşini cânâ

2943 Zehr idi meğer bu verdüğün câm
Kim merg peyâmın etdi i'lâm

2944 Bir mûr-çeye nedür bu kîne
Fûlâda dözer mi âb-gîne

2945 Te'sîr-i setemden ictinâb et
Bârî bu günâha bir sevâb et

2946 İlet meni yâr olan diyâra
Şem' eyle meni mezâr-ı yâra

2947 Düşdi yola oldı Zeyde hem-râh
Bir hâl ile kim neüzü bi'llâh

2948 Çün gördi mezâr-ı gül-izârın
Düşdi vü kucakladı mezârın

2949 Göğsini kılıp lahid kimi çâk
Merkad kimi saçdı başına hâk

2950 Kabr üzre ahıtdı kanlu yaşın
La'1 eyledi yaşu kabri daşın

2951 Yer yüzün edüp sirişk memlû
Geçdi yere ol sirişkden su

2952 Oldı dür-i eşk-i bî-karârı
Kabr içre nigârınun nisârı

2953 Göz yaşını eyledi muhâtab
K'ey tîre şeb-i firâka kevkeb

2954 Çıhmak sana oldu şimdi vâcib
Kim oldu ol âftâb gâib

2955 Bir burcî makâm dutmuş ol mâh
Kim olmaz ana nesîm hem-râh

2956 Sen durma eğer mürüvvetün var
Gir toprağa anı iste zinhâr

2957 Gör handadur ol dür-i yegâne
N'etmiş ana âfet-i zemâne

2958 Pâ-bûsın edüp yetür niyâzum
Bildür bu tazarru' ile râzum

2959 Ke'y şem' nedür bu ictinâbun
Men bahtı siyâhdan hicâbun

2960 Câm-ı mey-i gam dutanda âlem
Sen içmiş idün bu câmı men hem

2961 Mest etdi meğer seni bu bâde
Kim bezmde durmadun ziyâde

2962 Bir nâdire şem' idün şeb-efrûz
Düşdi sana zevk-i aşkdan sûz

2963 Bir niçe zaman eğerçi yandun
Sûz-ı dile durmadun usandun

2964 Bî-dârlığa getürmedün tâb
Şehlâ gözün oldu mâil-i hâb

2965 Hem-râhum idün bu yolda ey mâh
Hem-râhı koyup geder mi hem-râh

2966 Eflâke tefâhur eyle ey hâk
Kim oldu defnün ol dür-i pâk

2967 Zülfine muâriz olma ey mâr
Kim anda mukîmdür dil-i zâr

2968 Hâline taarruz etme ey mûr
Kim bağludur anda cân-ı mehcûr

2969 Ey ömr gel imdi başa sen hem

Kim çeşmüme tîre oldu âlem

2970 Âlem hoş idi ki var idi yâr
Çün yâr yoh olmasun ne kim var

2971 Ey cân ten-i hasteye vedâ‘ et
Bir haste ile yeter nizâ‘ et

2972 Müştâkunem ey ecel kerem kıl
Def‘-i elem eyle ref‘-i gam kıl

2973 Kurtar meni ıztırâb-ı gamdan
Ver müjde vücûduma ademden

2974 Âyînemi eyle jengden pâk
Kıl perde-i i‘tibârımı çâk

2975 Ref‘ et ne ise arada hâil
Eyle meni ol nigâra vâsıl

2976 Teklîf-i visâl eder mana yâr
Bir yerde ki yohdur anda ağyâr

2977 Men getmemek eylesem hatâdur
Senden mana bir meded revâdur

2978 Bi'llah mededümde kılma ihmâl
Kim bahtuma yüz verüpdür ikbâl

2979 Yâ Rab mana cism ü cân gerekmez
Cânânumsuz cihân gerekmez

2980 Min-ba‘d zelîl ü hâr kılma
Ser-geşte-i rûzgâr kılma

2981 Efganda iken gedüp karârı
Oldı bu gazel dilinde cârî

Bu gazel Mecnûn dilindedür

2982 Yandı cânım hecr ile vasl-ı ruh-ı yâr isterem
Derd-mend-i firkatem dermân-ı dîdâr isterem

2983 Bülbül-i zârem değül bîhûde feryâd etdügüm
Kalmışem nâlân kafes kaydinde gül-zâr isterem

2984 Dehr bâzârında kâsiddür metâ‘-ı himmetüm
Bu metâ‘ı satmağa bir özge bâzâr isterem

2985 Fânî olmak isterem ya‘nî belâ-yı dehrden
Râhat-ı cism-i zaîf ü cân-ı efgâr isterem

2986 N’ola ger kılsam şeb-i hicrân temennâ-yı ecel
N’eyleyem çohdur gamum def‘ine gam-hâr isterem

2987 Çün bekâ bezmindedür dildâr men hem durmazem
Bu fenâ deyrinde bezm-i vasl-ı dildâr isterem

2988 Ey Fuzulî istemez kimse rızasıyle fenâ
Men ki mundan özge bilmen çâre nâçâr isterem

Tamâmî-i sühan

2989 Çün râz-ı derûnın etdi takrîr
Re’yine muvâfık oldu takdîr

2990 İmdâd kılup inâyet-i Hak
Kıldı anı maksadına mülhak

2991 Gül derdi hadîka-i emelden
Mey içdi surâhî-i ecelden

2992 Kabrini kucakladı nigârün
Cân sadkası etdi ol mezârün

2993 Leylî dedi verdi cân-ı şîrîn
Ol âşık-ı bî-karâr ü miskîn

2994 İnsâf hemîn ola mahabbet
Bu dâiredür makâm-ı hayret

2995 Gûyâ ki elinde idi cânı
Dâim gözedürdi ol zamânı

2996 Çün devr ile yetdi ol zemâne
Andan bir icâzet oldu câna

2997 Her niçe ki var idi nigârı
Âlemde idi anun karârı

2998 Çün kıldı nigârı terk-i âlem
Bu âlemi terk kıldı ol hem

2999 Çün gördi bu hâli Zeyd-i gam-nâk
Efgân kılup etdi yahasin çâk

3000 Feryâd ile kıldı nevha bünyâd
Evc-i feleğe yetürdi feryâd

3001 Zâr ağladı eyle kim hem ol dem
Âhı ünine yığıldı âlem

3002 El cem‘ olup etdiler nezâre
Mecnûn-ı siyâh-rûzgâra

3003 Kabr üstine gördiler yihılmış
Cânâneye cân nisâr kılmış

3004 Ahvâline ağlayup serâser
Defn etmeğin etdiler mukarrer

3005 Gasl eyleyüben ten-i nizârın
Dildârıun açdılar mezârın

3006 Koydılar anı hem ol mezâra
Gam-nâk yetişdi gam-güsâra

3007 Rûh oldı felekde rûha hem-râz
Ten oldı ten ile yerde dem-sâz

3008 Ref‘ oldı teallukât-ı hâil
Matlûbına tâlib oldı vâsıl

3009 Bir bezm iki şâha mahfil oldı
Bir burc iki mâha menzil oldı

3010 Kabr üstine koydılar nişâne
Fâş oldı bu mâcerâ cihâna

3011 Tavfinda kılup murâd hâsıl
Ol kabre halâyık oldı mâil

3012 Geçdükçe zamân mükerrem oldı
Hâcet-geh-i ehl-i âlem oldı

3113 Budur eser-i mahabbet-i pâk
Hoş mertebedür bu kılsan idrâk

3014 Ol meşhede Zeyd olup mücâvir
Âsâr-ı sadâkat etdi zâhir

3015 Ta‘mîr için etdi çoh atâlar

- Tedrîc ile kıldı çoh binâlar
- 3016 Peyveste harâret-i cigerden
Kandîl-i mezârın etdi rûşen
- 3017 Cârûb ile âb olanda matlûb
Müjgân ile eşki âb ü cârûb
- 3018 Her lahza kılurdu tâze mâtem
Kılmazdı figân ü nâlesin kem
- 3019 Ol mûnis-i müşfik ü muvâfik
Bir gece karîb-i subh-ı sâdık
- 3020 Bîmâr teninde kalmayup tâb
Kılmışdı mezâra yasadanup hâb
- 3021 Hâb içre görindi ol figâra
Bir bâğda iki mâh-pâre
- 3022 Ruhsârlarında zevkden nûr
Bîm-i gam ü derd-i gussadan dûr
- 3023 Hoş-vakt ü neşât-mend ü dil-şâd
Ağyâr taaruzından âzâd
- 3024 Her meh-veşe min ferîşte-sûret
İhlâs ile olmuş ehl-i hidmet
- 3025 Sordı ki bular ne mâhlardur
Ne rütbelü pâdişâhlardur
- 3026 Bu ravza ne ravza-i berîndür
Bu kavm ne kavm-i nâzenîndür
- 3027 Budur dediler riyâz-ı Rıdvân
Bu kavm-i huçeste hûr ü gılmân
- 3028 Bu iki meh-i huçeste-ruhsâr
Mecnûn ile Leylî-i vefâ-dâr
- 3029 Çün vâdî-i aşka girdiler pâk
Ol pâkliğ ile oldılar hâk
- 3030 Menzilleri oldı bâğ-ı Rıdvân
Çâkerleri oldı hûr ü gılmân
- 3031 Çün munda rızâ verüp kazâyâ
Sabr eylediler gam ü belâyâ

3032 Getdükde cihân-ı bî-vefâdan
Kurtıldılar ol gam ü belâdan

3033 Çün Zeyd yuhudan oldu bîdâr
Bu nükteni etdi halka izhâr

3034 Halkun olup i'tikâdı efzûn
Ol kabre ziyâret oldu kânûn

Tamâmî-i sühan

3035 Sâkî mütegayyir oldu hâlüm
Söylemeğe kalmadı mecâlüm

3036 Min-ba'd ziyâde verme bâde
Rahm eyle ki ser-hoşem ziyâde

3037 Hoş gaflet ile geçürdüm eyyâm
Bilmem ki n'olur işüm ser-encâm

3038 Ser-mâye-i ömr getdi elden
Sûd etmedüm etdüğüm amelden

3039 Feryâd bu cevrden ki gerdûn
Ahvâlümü eyledi dîger-gûn

3040 Dün dîde-i ter kılup güher-bâr
Gerdûna dedüm ki ey cefâ-kâr

3041 Hergiz revîşünden olmadum şâd
Dâm-ı gam ü mihnetünden âzâd

3042 Ahbâba nakîz devr edersen
Erbâb-ı kemâle cevri edersen

3043 Mecnûn eğer olsa idi câhil
Olmazdun itâatinde kâhil

3044 Fermânına inkıyâd ederdün
Gönlünü müdâm şâd ederdün

3045 Ehl-i hüner olduğı sebepten
Sâhib-nazar olduğı sebepten

3046 Akrânı içinde hâr kıldun
Bî-izzet ü i'tibâr kıldun

3047 Leylî ger olaydı bir hayâsuz
Ya sen kimi mihrsüz vefâsuz

3048 Olmazdı ana hemîşe cevrün
Kâmınca müdâm olurdu devrün

3049 Fazl ehline mâil olduğundan
İdrâk ile kâmil olduğundan

3050 Dâim gam elinde zâr edüpsen
Âşüfte-i rûzgâr edüpsen

3051 Men hem ger olaydum ehl-i tezvîr
Etmezdün i'ânetümde taksîr

3052 Senden garazum olup ser-encâm
Devründe mana olurdu ârâm

3053 Çün ehl-i vekâr ü neng ü ârem
Cevrünle hemîşe hâr ü zârem

3054 Bu yüzden imiş senün medârun
Var imdi ki yohdur i'tibârun

3955 Gerdûn eşidüp menüm itâbum
Verdi bu edâ ile cevâbum

3056 K'ey sûret-i hâlden habersüz
Her hikmete ayb eden hünersüz

3057 Men emre muvâfik eylerem devr
Hikmetde vefâdur etdügüm cevır

3058 Ammâ sen eden amel hatâdur
Kim pîr-i tarîkatün hevâdur

3059 Şâirliğe iftihâr edüpsen
Kizbi özüne şîâr edüpsen

3060 Mecnûn dedüğün vücûd-ı kâmil
Her dânişe menden oldu kâbil

3061 Dîvâne ana sen eyledün ad
Senden ana yetdi zulm ü bî-dâd

3062 Leylî dedüğün meh-i tamâmı
Men perdede sahladum girâmî

3063 Rûsvâ-yı halâyık eyledün sen

Min ta'neye lâıık eyledün sen

3064 Geh Nevfele özr kıldun ıtlâk
Geh İbni Selâma zulm ilhâk

3065 Şerm et bu ne herzedür ne mühmel
Ne İbni Selâm hansı Nevfel

3066 Şerh eylemek eyledün fesâne
Kıldun olarun sözün behâne

3067 Gördi çürümiş sünükler âzâr
Töhmetlerine olup giriftâr

3068 Emvât mezâlimine girdün
Âsûdelere azâb verdün

3069 Cürmine olanda halk mülzem
Lâzım sorılır bu iftirâ hem

3070 Yetmez mi bu bâis-i azâbun
Bu mes'elede nedür cevâbun

3071 Ey tûtî-i bûstân-ı güftâr
Sarrâf-ı sühan Fuzûlî-i zâr

3072 Aldanma eğer sipihr-i lâib
Ta'n ile sana dediyse kâzib

3073 Eş'âra abes deyüp usanma
Ser-mâye-i nazmı sehl sanma

3074 Sözdür güher-i hizâne-i dil
İzhâr-ı sıfât ü zâta kâbil

3075 Cân sözdür eğer bilürse insân
Sözdür ki deyerler özgedür cân

3076 Bi'llah bu yaman mıdur ki hâlâ
Emvâta söz ile verdün ihyâ

3077 Mecnûn ile Leylîni kılub yâd
Ervâhlarımı eyledün şâd

*Bu beyân-ı özr-i te'lîf-i kitâbdur
ve*

Tarîh-i zamân-ı feth-i bâbdur

3078 Ey kîlk-i revende bâreka'llâh
Oldun men-i reh-neverde hem-râh

3079 Min sa'y ile hâcetüm bitürdün
Bir menzile âkîbet yetürdün

3080 Rahmet sana kim sen etdün imdâd
Bu eski binâyı etdüm âbâd

3081 Eşk ile derûnı sîm-endûd
Âh ile bîrûnı anber-âlûd

3082 Mahzenleri genc-i gevher-i derd
Revzenleri menfez-i dem-i serd

3083 El-kıssa müretteb oldı bir bâğ
Her lâlesi bağı üzre bin dâğ

3084 Hûn-ı ciger âb-ı cûy-bârı
Nevk-i müje ebr-i nevbahârı

3085 Ol dem ki bu nüsha oldı merkûm
Leylî Mecnûn adına mersûm

3086 İzhâra gelüp rümûz-ı vahdet
Vahdetde tamâm olup hikâyet

3087 Târîhine düşdiler muvâfık
Bir olmağ ile ol iki âşık

*Bu erbâb-ı vefâdan tevakku'-i kabûl-i ma'zeretdür
ve
Ashâb-ı zekâdan temennâ-yı duâ-yı mağfiretdür*

3088 İnsâf ver ey hasûd insâf
Ta'n etme ki cevherün değül sâf

3089 Ahvâlümü gör harâb ü muztarr
Endûh-ı zemânededen mükedder

3090 Söz dâiresi değül bu ahvâl
İnsâf mana ki olmazem lâl

3091 Menden tama' etme fikr-i sâib
Ahvâlümedür sözüm münâsib

3092 Azdur deme cevherüm safâsın
Bir sor ki ne verdiler bahâsın

3093 Bi'llah ger olaydı bir hırîdâr
Min genc-i nihân kılurdum izhâr

3094 Fi'lcümle bu hem ki oldı mastûr
Bir şevk ile zevkden deĝül dûr

3095 Ayb-ı hüner ihtiyâr kılma
Şi'rüm hasedin şiâr kılma

3096 Bîhûde yeter taarruz eyle
Ger kâdir isen cevâb söyle

3097 Terk eyle taarruz u inâdı
Kim vâdî-i cehldür bu vâdî

3098 Dem hayr sözinden ur demâdem
V'er hayr demezen ebsem ebsem